

မော်မြန်မာစာပေ
ယူ(ဒြဝတီ)စီစဉ်သည်

သုတေသီ

ဘုန်းမြင့်ဆွေး

ဆင်သိမထား၍
ဖြစ်ကိုမဖြစ်သော
အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ

BURMESE
CLASSIC
COM

design : aung myaw moe

သုတေသီ

ဘုန်းမြင့်သွေး

သင်သိမထား၍ဖြစ်ကိုမဖြစ်သော

အချိန်၏လျှိုဝှက်ချက်များ

ဒို့ဟာဝန်အရေးဆုံးပေး

ပြည်ထောင်စုပျက်စီးရေး

တိုင်းရင်းသားစည်ရပ်ညွတ်မှုပျက်စီးရေး

အချွန်အခြားအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ပြည်သူ့သဘာဝအား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး၊ အဆိုပြုငြိမ်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဆိပ်ချွန်ပျားအား ဆန့်ကျင်ကြ
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပ နိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- ပြည်တွင်း ပြည်ပ အဖွဲ့ကဲသမားများအား ဘုံရရှိသူအဖြစ် သတ်မှတ်ချော့နှုန်းကြ

နိုင်ငံရေးဦးစားချက်(၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းရုံးညွတ်ရေး
- နိုင်ငံသားညွှန်စည်းအခြေခံဥပဒေအရ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော် သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးစားချက်(၄)ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြေစိုက်ရေးကဏ္ဍများကိုလည်း တက်ပုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- စော့ကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်း ပြည်ပမှ စားတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးစနစ်ရပ်လုံးကို ယန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူ့စာရင်းဦးစားချက်(၄)ရပ်

- တစ်မျိုးသားစုခံ ခိတ်ဆက်နှင့် အကျင့်စားလို့ဖြင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ တတိဂုဏ်ဖြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေး လာဘ်စားများ မချွတ်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- မြို့ချစ်စိတ်တော် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- ဘစ်မျိုးသားလုံး ကျွမ်းကျင်မှုရှိရေးနှင့် ပညာရည်ဖြင့်မားရေး

ပိုနိုပီမှတ်တမ်း

- တစ်မျိုးပြုချွန်အမှတ် ❖ ၄၀၀၅၂၉၀၅၁၀
- မျက်နှာဖုံး နှင့်ပြုချွန်အမှတ် ❖ ၄၀၀၅၄၀၀၀၀၀
- မျက်နှာဖုံး ဒီဇိုင်း ❖ အောင်ကျော်မိုး
- ပုံနှိပ်ခြင်း ❖ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၀ခုနှစ်
- အုပ်စု ❖ ၁၀၀
- အုပ်စု ❖ ယူ (မြတ်)
- အုပ်စု ❖ မောင်မောင်မြင့်အေး (မြ-၀၄၁၀)
- အုပ်စု ❖ ဝင်းထွန်း (မြ-၀၄၈၃၉)
- အုပ်စု ❖ အမှတ်၃၇-ရေကျော်၊ ရန်ကုန်။
- အုပ်စု ❖ ဟော်ပြန်စာစာလေ
- အုပ်စု ❖ အမှတ် ၆၅၇၊ ဘူတာရုံလမ်း
- အုပ်စု ❖ နံ့သာကုန်းရှမ်းကွက်၊ ဘီအိုအီကျွေ
- အုပ်စု ❖ အင်းစိန်မြို့
- အုပ်စု ❖ တန်ဖိုး ၃၀၀

မသုံးစသေးသော အချိန်များကို ကောင်းစွာ အသုံးပြုနိုင်စေရန်
ပြုစင်သော စေတနာပေးစွာဖြင့် စီစဉ်ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။

စီစဉ်သူ- ယု (မြဝတီ)

မှန်ကန်ခြင်း၏ သံတော်ဆင့်

Time is the herald of truth.
(English Proverb)

အချိန်သည် မှန်ကန်ခြင်း၏ သံတော်ဆင့်ဖြစ်သည်။
(အင်္ဂလိပ်စကားပုံ)

ပြန်ချီရေး - မော်ပြန်မာစာပေ
အမှတ် ၆၁၇-ဘူတာရုံလမ်း၊ နံ့သာကုန်း၊ ရန်ကင်း
အင်းစိန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉ ၅၀ ၁၉၁၂၃
 ၀၉ ၅၁ ၀၆၁ ၄၅
 ၀၉ ၅၁၂၀၀၁၂

သင် ပျော်ရွှင်စွာနေရအောင်

Make the night night, and the day day, and
you will live happily.

နေ့ကို နေ့အတိုင်း သတ်မှတ်ပါ။ ညကို ညအတိုင်း သတ်မှတ်ပါ။
သင်သည် ပျော်ရွှင်စွာ နေရလိမ့်မည်။

ရတနာမြတ်(၃)ပါး

- * တုနိုင်းမဲ့သော မြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညိုပါ၏။ အားကိုးပါ၏။
- * မြတ်ဘုရား၏ တရားတော်မြတ်တို့ကို ကြည်ညိုပါ၏။ အားကိုးပါ၏။
- * မြတ်ဘုရား၏ ချစ်လှစွာသော သံဃာ၊ သံဃာတော်မြတ်တို့ကို ကြည်ညိုပါ၏။ အားကိုးပါ၏။
- * ရတနာမြတ်(၃)ပါးကို ကြည်ညိုအားကိုး၍ ပြုစုရေးသားသော ကျွန်ုပ်၏စာများသည် အရွယ်ငယ်ကြ၍ အသိမကြွယ်သေးကြရှာသော လူငယ်မောင်မယ်တို့အတွက် ဖန်မီးအိမ်ကလေးဖြစ်ရပါစေသတည်း။ ဖြစ်လာနိုင်ပါစေသတည်း။

အမှာစာ

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ ကြည်ညိုစွာဖြင့် ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာကောင်းစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ။

+ + +

လူငယ်မောင်မယ်တို့ရေး

'သင် သိမထား၍ ဖြစ်ကိုမဖြစ်သော အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ' ဆိုသော တက်ကျမ်း အသိပေးစာအုပ်ငယ်ကလေးကို ပြုစုရေးသားလိုက်ပြန်ပါပြီ။ သင်တို့အတွက် တစ်ဖက်တစ်လမ်း ကူညီမယ် တက်ကျမ်းစာအုပ်ငယ်လေးရယ်ပါ။ 'သည်ခေါင်းစဉ်နှင့် 'သည်အကြောင်းအရာကိုရေးရန်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ရင်ထဲမှာ ကိန်းဘောင်းခဲပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာကို အချက်အလက် စုဆောင်းခဲ့ရပါတယ်။

လူငယ်မောင်မယ်တို့ရယ်- စာပြုသူက နှစ်ပေါင်းများစွာလို ဆိုလိုက်ခြင်းကို ပိုတယ်ရယ်လို့ မထင်လိုက်ပါနဲ့။

အမှန်ပါ။ အဟုတ်ပါ။ တကယ်ဖြစ်ရပါ။

စာရေးသူရဲ့ အသက်(၄၈)အရွယ်ခန့်မှာ သည်စာအုပ်ကို ရေးချင်ခဲ့ပါတယ်။ အသည်ဆန္ဒကြောင့် မှတ်စုစာအုပ်သပ်သပ် တင်ခဲ့ပါတယ်။

အချိန်နှင့်ပတ်သက်သောမှတ်စုစာအုပ် ထားခဲ့ပါတယ်။

အချိန်ကာလတွေပေးပြီးကို မှတ်ရပါတယ်။ ကိုယ့်ဘဝအသိ နောင်တ သင်ခန်းစာထဲကလည်း ထုတ်ယူရခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူ

စာဖတ်လို့ အချိန်အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်သိမြင်တိုင်းမှာ မှတ်စုထဲကို ချက်ချင်း ရေးမှတ်တယ်။ ကူးရေးတယ်။ စဉ်းစား နှလုံး သွင်းတယ်။

လူကြီးသူမတွေ၊ မိတ်ဆွေတွေ စကားပြောကြဆိုကြလို့ အချိန် အကြောင်း ကိစ္စပါလာရင်လည်း ချက်ချင်း ရေးမှတ်နိုင်တောင်မှ ဦးနှောက်နှင့် စိတ်မှာ မှတ်သားပြီး အိမ်ရောက်သည်နှင့်ပဲ ချက်ချင်း ရေးမှတ်ခဲ့ပါတယ်။

မြတ်ဘုရားရှင်ကချစ်သော ဘုရားရဲ့သားထော်၊ သံဃာတော် တွေရဲ့ သြဝါဒမျိုးဆိုရင်တော့ ဘယ်နေရာဖြစ်ဖြစ် လူရှေ့သူရှေ့မှာ တောင်ရှက်ကြောက်မနေတော့ဘဲ ရေးချမှတ်သားခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော် များ၏ အချိန်နှင့်ပတ်သက်ဆုံးမသော သြဝါဒစာအုပ်ကိုတော့ သီးသန့် ထုတ်ဝေရန် ရေးသားဖြုတ်ဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ယခု ဤစာအုပ်၌ မပါသေးပါ။

ယခု သင်သိမထား၍ ဖြစ်ကိုမဖြစ်သော အချိန်၏လျှို့ဝှက် ချက်များစာအုပ်ကို မှတ်မှတ်ရရ အသက်(၃၀)နှစ်အရွယ်မှာ စာရေးသူ ရေးချင်စိတ်ပေါက်ခဲ့တယ်။

ဘယ်လိုကြောင့် ပေါက်ခဲ့သလဲ။

စာရေးသူဇနီးက ပညာရေးဝန်ထမ်းဘဝကနေ အလုပ်ကထွက် ပြီး သားသမီးများနှင့် ရန်ကုန်မြို့ကို တက်လာတယ်။ တက်လာတော့ ခက်တာမှ ခက်ပေါင်းစုံ။

စာရေးသူဟာ အချိန်တွေကို အလွဲသုံးစားဖြုန်းခဲ့။ ရှာရသော ငွေကိုလည်း သုံးခဲ့တော့ မိသားစုရောက်လာတဲ့အခါ ဒုက္ခတဲ့။ ဒုက္ခ ခဲ့ကြီး ကိုင်ရသလို ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ရင်ဆိုင်တွေတော့ ဖင်ထိုင်မေ့လို့ မရဘူးလေ။ ဟော- အဲသည်မှာ စာရေးသူဟာ အတိတ်အချိန်၊ ပစ္စုပ္ပန် အချိန်တွေကို သဘောပေါက်လာပြီး အနာဂတ်အချိန်ကိုပါ စဉ်းစား တွေးတောလာမိပါတော့တယ်။

အချိန်ကို နှမြောနှောင်တရခြင်းသည် မည်သို့သော နောင်တနှင့် မျှမတူ။ အလွန်ခဲစားရသော နောင်တမျိုး ဖြစ်ပေတယ်။

ဘဝလမ်းမှာ ကောင်းသလိုနှင့် ဆိုးသွားခြင်းလည်းရှိ။ အဆိုးကို ခဲစားရပြီးမှ အဲသည်အဆိုးကနေ နောင်တတွေ၊ အတွေ့အကြုံတွေ၊ ပညာတွေရပြီး ဘဝသစ်ဖြစ်သွား။ ကောင်းသွားတာ ရှိပြန်တယ်။ အဲသည်တော့ ဆိုးကောင်း ဖြစ်ပျက်မှန်သမျှကို အချိန်တိုင်းမှာ သတိ ကပ်ရပါမယ်။

လူ့ဘဝငယ်နချိန်မှာ နာကျင်စရာ အခါခါ အကြိမ်ကြိမ် ခံခဲ့ရသူ သည် အသက်ကြီးချိန်ပိုင်းမှာ အဖန်ဖန် ကြုံခဲ့သောကြောင့် သည်းခံ နိုင်စွမ်းရှိပြီး မနာကျင်တော့ပေ။

ဒုက္ခကို ကုန်းမခံနိုင်တော့ဘဲ ရုန်းကန်တတ်လာတတ်တယ်။
လောကဝံကို အမောခံနိုင်တယ်။ လောကဝံကို လန်ကမောလုပ်
တတ်ပြီး အချိန်ကို ဝတ်အထိရောက်အောင် တန်ဖိုးထားချင်လာ
တတ်ကြတော့တယ်လေ။

လောက၌ လိမ္မာပါးနပ်သူတို့သည် သူတို့၏အမှားများအား
ညွှန်ပြောဆိုခြင်းခံရသောအခါတွင် ပြန်ပြောင်းစဉ်းစား၍ အမူအကျင့်
ပိုမိုကောင်းမွန်လာအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ကြလေတယ်။

ဆင်ခြင်ခြင်းသည် အတွေ့အကြုံမပါလျှင် ဝလာအချည်းနီးဖြစ်
တတ်သကဲ့သို့ အတွေ့အကြုံသက်သက်သည် ဖြော်မြင်ဆင်ခြင်မှု
မပါလျှင် မျက်ကန်းနှင့် တူတယ်။

ခံစားခြင်းက သိမြင်တတ်၏။ သိမြင်ခြင်းက လမ်းစရာတတ်၏။
လမ်းစတွေက အောင်ပွဲစလေပြီ။ များသောအားဖြင့် အချိန်၏တန်ဖိုး
ကို ငယ်ရွယ်စဉ်၌ မသိရုံဘဲ၊ အသုံးမပြုတတ်ဘဲ ကြီးရင့်လာသူတိုင်း
ပင် အချိန်၏တန်ဖိုးကို ပိုမိုသိရှိပြီး အသုံးချတတ်မှသာ ဘဝ၏အရသာ
အနှစ်ရိမည် ဖြစ်လေတယ်။

လူငယ်မောင်မယ်တို့ရေး

ရှင်းရှင်းပင်ဆိုရရင် နောင်တပူတွေချပြီးရှင်းရလို့ 'အချိန်' နှင့်
ပတ်သက်သော စာအုပ်ကို ရေးချင်မိတာပါ။ ရေးချင်မိတာက (၃၀)နှစ်
မှာ ပေါ့ခဲ။ နောင်တကြောင့် ပေါ့ခဲ။

ယခု ရေးသားပြုစုတာက အသက်(၆၀)ပြည့်ရန် လပိုင်းသာ

အလို၊ နစ်တွေ ကြာခဲ့တယ်။

စာရေးသူဟာ ကိုယ့်မှားခဲ့သလို လူငယ်မောင်မယ်တွေကို
မမှားစေချင်ဘူးဗျာ။

သည်လိုရှိတယ်ဗျာ

'ပျက်အစဉ် ပြင်ခဏဆိုပေမယ့် ပြင်ရတာ ကြာတယ်နော်။
ဒုက္ခကြီးလှတယ်နော်။ သတိထားကြစမ်းပါ။ အချိန်ကို တန်ဖိုး
မထားခြင်းဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တန်ဖိုးမထားခြင်းပါပဲ'

အလွန်ပင် လေးစားကြည်ညိုအပ်သော စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦး
ဖြစ်သော ဒေါက်တာကျော်စိန် MA.PHD (Columbia) ပါမောက္ခက
အသုံးချစိတ်ပညာစာအုပ်မှာ ဘယ်လိုတင်မြရေးသားခဲ့လဲဆိုတော့

'စိတ်ဓာတ်မရင့်ကျက်သေးသူဟာ အချိန်ကို အရေး
ပါတယ်လို့ မတွေးဘူး။ မထင်ဘူး။ ပထမအရွယ်၊ ဒုတိယ
အရွယ်၊ တတိယအရွယ် အချိန်တွေကို လွယ်လွယ်သာ
သုံးစွဲခဲ့ကြတယ်။ အချိန်ကို ဆွဲဆန်နိုင်သောအရာ၊ ရှိသေး
သောအရာ၊ ကျန်သေး ရသေးတယ်ထင်သော အရာ၊
အဲသည်လို တွေးတောသဘောထားပြီး နေခဲ့ကြတယ်။
ဖြတ်သန်းခဲ့ကြတယ်။ အဲဒါ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ဆိုင်တယ်။ စိတ်က
ပေါ့ပျက်ပျက်ထားတာ။ အချိန်ကို စနစ်တကျ သုံးစွဲတတ်
ပါက ဘဝမှာ အောင်မြင်တိုးတက်မှုတွေ ရနိုင်ကြောင်းကို
စိတ်ဓာတ်မရင့်ကျက်သူတွေ နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း

မရှိကြဘူး'လို့ ရေးသားတင်ပြခဲ့ပါတယ်။

ပြီးတော့ သည်လိုဆိုပါသေးတယ် လူငယ်မောင်မယ်တို့ရေ

'စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်ရင် လူငယ်အရွယ်က လုပ်တာ မျိုးတွေ၊ လူကြီးအရွယ်မှာ မလုပ်တော့ပါဘူး။ စိတ်ဓာတ် မရင့်ကျက်ရင်တော့ လူငယ်လိုပဲ လုပ်ပါတယ်။ တွေးပါတယ်။ ပြောပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်မရင့်ကျက်သမျှ ဘဝကို လေးလေးနက်နက် မတွေးဘူး။ သံသရာဆိုတာ တွေးဖို့ ဝေးရော။ ကိုယ့်အရွယ်နှင့် မလိုက်လျောတာတွေ မလုပ်တာ စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်တာပဲ'တဲ့လေ။

• သည်စာအုပ်လေးကို ဖြည်းဖြည်းဖတ်ပါ။ တောက်လျှောက် မဖတ်စေလိုပါ။ တစ်ပုဒ်၊ တစ်ပိုဒ်ကို နှစ်ခေါက်၊ သုံးခေါက် ဖတ်ရှုပြီး စဉ်းစားပါ။ မှတ်ပါ။

အချိန်မအားလို့ အိမ်မှာဖတ်ချိန်မရရင် ကားပေါ်၊ ရထားပေါ်၊ သင်္ဘောပေါ် ယူသွားပါလေ။ အားနေသောအချိန် ဤစာအုပ်ကလေးကို ဖတ်ပါ။

စာဖတ်သူတို့ ကိုယ်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာကြပါစေ။

တတိယအရွယ်ရောက်မှ အချိန်နှင့်ပတ်သက်၍ နောင်တများ တစ်ပွေတစ်ပိုက်ကြီးရနေသော အချိန်တန်ဖိုးကို လူငယ်မောင်မယ်တို့ သိစေချင်လှသော

သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

အချိန်

လျှို့ဝှက်ချက် သဘောတရားများ

သင့်ဘဝကို မြတ်နိုးလှူငှါ

နံနက်ခင်း တွေ့ကြုံရသော နေရောင်ခြည်သည် တစ်နေ့လုံး တွေ့လိုမည်မဟုတ်။ သင့်ဘဝကို သင်မြတ်နိုးလှူငှါ အချိန်ကို အလှူအား မကုန်ပါစေနှင့်။

၂ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

အချိန်မီ ဖော်ထုတ်ပါ

ကုန်ဆုံးသွားသောအချိန်ကို ဘယ်တော့မှ ပြန်မရ။ အိပ်ရာထ နေပြင်သူသည် တစ်နေ့လုံး လွမ်းသွားနေရတတ်သည်။ သင့်မှာရှိ သော စွမ်းရည်သတ္တိကို ဖုံးကွယ်မထားလေနှင့်။ အချိန်မီ ဖော်ထုတ်ပါ။

အချိန်အရွယ်နှင့် အလိုက်သိသင့်

လူ့ဘဝ၌ အချိန်အရွယ်နှင့် အလိုက်သိသင့်သည်ကို သိမှသာ လူ့ဖြစ်တျိုးနပ်ပါမည်။ ပထမအရွယ်မှာ ပထမအသိ။ ဒုတိယအရွယ် ရောက်သော် ဒုတိယအသိ။ တတိယအရွယ်ရောက်ချိန်တောင်မှ အသိ က မရေရာသေး။ မသေမချာ။ ဇေဝေဇဝါဖြစ်နေလျှင် အပါယ်လား။ ငရဲလား။ ခွဲခြားမေးစရာ မလိုတော့ပါချေ။

ယနေ့ခေတ် အချိန်အခါမှာ

ပျင်းစိတ် ဝင်နေသလား။ အပြိုင်အဆိုင် ကြိုးစားနေသော ယနေ့ ခေတ် အချိန်အခါမှာ နောက်ကျန်ရစ်သူကို သတိပြုပြီး အပျင်စိတ်ကို အလုပ်စိတ်နှင့် ပြောင်း။ ဒါမှ လူ့ဘဝကောင်းမည်။ I.T ခေတ်မှာ မိုင်စီဂျီ မနေလေနှင့်။

အလုပ်မရှိသောအချိန်တွင်

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ရှေ့အလားအလာကို သိရန်မှာ သူ၏ အားလပ်နေသော အလုပ်မရှိအချိန်တွင်လည်းကောင်း။ သူ၏ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ တစ်ဦးတည်းနေသောအခါတွင်လည်းကောင်း သူ၏ စလေ့အကျင့်ကိုသိပြီး အကဲဖြတ်နိုင်လေသည်။

အချိန်က ဘဝကို

အချိန်သည် အမြဲတမ်း ဘဝကို ချေမှုန်းနေသောသဘောရှိကြောင်း သဘောပေါက်ထားသူမှသာ အချိန်၏တန်ဖိုးကို သိရှိကျင့်သုံးတတ်သူ ဖြစ်လာရပေမည်။

အချိန်အားဖြည့်သည်

ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ အချိန်များအားနေခြင်းသည် စိတ်ဓာတ် ညံ့ဖျင်းခြင်း၊ ညံ့ဖျင်းအောင်ပြုနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ညံ့ဖျင်းစေပါသည်။ တစ်နည်းမှာ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးညံ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ အချိန်တွေအားနေခြင်းသည် ကြာသောအခါ စိတ်မှိုင်းပြီး ဘာမဆို ရင်ဆိုင်ရန် ရင်လေးသည်။ လုပ်စရာ၊ ကိုင်စရာ၊ သင်စရာ၊ ဧည့်လာ စရာ၊ သွားစရာ၊ လာစရာ၊ ကျင့်ကြံစရာ အလွန်ပေါ့လှသော လူ့ဘဝ

၄ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

မှာ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် အားလပ်နေခြင်းသည် ကိုယ်ညံ့ဖျင်းလွန်းခြင်းသာ ဖြစ်၏။

သည်နေ့ သည်အချိန်

သည်နေ့ သည်အချိန်ကို ပျော်အောင်နေ။ သည်နေ့ သည်အချိန်မှာ လုပ်သင့်တာမှန်သမျှ လုပ်။ မနက်ဖြန်ဆိုသည်က မရောက်သေး။ မနေ့ကအချိန်တွေက ပြီးသွားပြီ။ အရေးအကြီးဆုံးမှာ သည်နေ့ သည်အချိန်။ ဒါပဲ။

ဖွင့်သေးအချိန်လေးမှာ

ကောင်းသောဉာဏ်ရှိပါလျက် ဆင်းရဲနိမ့်ကျခြင်းသည် အတိတ်ကံအကျိုး၊ မပွင့်လင်းသေးသည့် အချိန်အခါ အခိုက်အတန့်မျှသာဖြစ်၍ စိတ်မပျက်ပါလေနှင့်၊ ဆက်လက်၍ ကြိုးစားအားထုတ်တတ်သော ဇွဲရှိလျှင် အကျိုးတရားသည် ပွင့်လင်းလာပေလိမ့်မည်။

တစ်ချိန်ချိန်မှာ

အနေရိုးသောကြောင့် အထင်သေးခံရမည်မှာ စိုးရိမ်စရာမရှိပေ။ အရည်အသွေးရှိလျှင် ပို၍ တန်ဖိုးတက်လာမည်ဖြစ်၍ ရိုးသားခြင်း၏ ဆုလာဘ်မှာ တစ်ချိန်ချိန်၌ အကျိုးခံစားရမည်ဖြစ်၏။

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၅

မသံ့သင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်နေချိန်မှာ

လူ၏သဘောမှာ စိတ်ထိခိုက်ရာမှ မသံ့သင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်ဝင်ရောက်လာပြီး ကာယကံမြောက်၊ ဝစီကံမြောက် ထဲလုပ်လေ့ရှိတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ထိခိုက်လာပြီး မသံ့သင်စိတ်ဖြစ်နေချိန်မှာ လက်မပါမိအောင် သတိထားပါလော့။

အချိန်ပြည့် ကြိုးစားသူတို့သာ

လူသည် လူ့ဘဝ၏ တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားအဓိပ္ပာယ်ကို သဘောပေါက်သိရှိလျက် လူ့ဘဝ၏ ရသဂုဏ်ဖြစ်သော အနစ်အထည်ပါရမီ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရကိုလည်းကောင်း၊ သဘောတရားရေး အသိပညာ အလိမ္မာကိုလည်းကောင်း အစဉ်တက်ကြွစွာ အချိန်ပြည့် ကြိုးစားသူတို့သာ ထိပ်တန်းသို့ ရောက်လာနိုင်လေသည်။

ငယ်ရွယ်ချိန်က ရပ်တန့်မနေ

အချိန်နှင့် ဒီရေက လူကို အမှန်တကယ် မစောင့်သလို လူငယ်များ၏ အသက်ငယ်ရွယ်နုပျိုမှုကလည်း ရပ်တန့်၍ မနေပါချေ။ လူလတ်သို့၊ လူကြီးပိုင်၊ လူအိုပိုင်ကို စက္ကန့်၊ နာရီနှင့်အမျှ ရွေ့လျားနေသည့် မဟုတ်ပါလော့။

အချိန်ကာလ ဂွယ်လျားစွာ

အလုပ်တစ်ခုပေါ်တွင် စိတ်ကို တာရှည်တည်တံ့အောင် ထားနိုင်ရမည်။ မူတစ်ခုကိုထား၍ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်သို့ ရောက်သည်တိုင်အောင် အချိန်ကာလရှည်လျားစွာ သည်းခံရမည်။

အချိန်ကုန် အလုပ်ပျက်ရုံသာမက

အလုပ်လုပ်ရာ၌ နောက်ကြောင်းကို သင်ခန်းစာယူ၍ ရှေ့သို့ ဆက်ရ၏။ အတိတ်၌ အဆုံးအရှုံးနှင့် အမှားများရှိခဲ့လျှင် ထိုအတိတ်အကြောင်းတွေကို တွေးတောတမ်းတနေခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန် အလုပ်ပျက် ရုံသာမက စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း ထိခိုက်နာကျင်စေ၏။

အရွယ်နှင့်အလိုက် အချိန်နှင့် ငွေ

အချိန်ရှိသရွေ့ ငွေကြောင်း စိတ်ညစ်နေရရင်လည်း မဟုတ်သေးဘူး။ အချိန်နှင့် ဒီရေသည် လူကိုမစောင့်သလို ငွေကိုလည်း မစောင့်ပါဘူး။ လူတွေမှာ အချိန်ကြာနှင့်အမျှ ငွေက ကုန်သည်။ စားထုတ်နေရေး ကိစ္စက ရှိသည်မဟုတ်လော။ အရွယ်အလိုက် အချိန်နှင့် ငွေသည် ကုန်နေတော့သည်။ ငယ်ချိန်၊ ဖျံချိန်၊ အိမ်ချိန်ရယ်ဟု အရွယ်(၃)ပါသည် သူ့အချိန်နှင့်သူ။ ငွေရှာရန်က ဆီလျော်ရသည်။ လွဲချော်လျှင် ဘဝနေရာကျိုးမနပ်။

ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့် အချိန်တွေ

မပျင်းနှင့်၊ မပျင်းနှင့်။ ဘယ်တော့မှ မပျင်းနှင့်။ ယခုအချိန်လည်း မပျင်းနှင့်။ နောင်အချိန်ရောက်လျှင်လည်း မပျင်းပါနှင့်။ ပျင်းလျှင် ဖျင်းမယ်။ ဆင်းလည်း ဆင်းရဲမယ်။ ပျင်းရင် ဆင်းရဲမယ်။ ပျင်းတဲ့လူ၊ ပျင်းတဲ့လူမှန်သမျှ လောကကြီးထဲမှာ ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့်ပင် အချိန်တွေကို ဖြတ်သန်းပိုင်တွေ့သွားခဲ့ကြရသည်။

အချိန်တိုင်းဉာဏ်

ဘဝဆိုတာ လွယ်သည်မဟုတ်ပါ။ အချိန်တိုင်း၊ အချိန်တိုင်းမှာ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ ကြိုးစားမှသာ တိုးတက်ကြီးပွား အောင်မြင်နိုင်ပါသည်။ အချိန်တိုင်း၊ အချိန်တိုင်း ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်ပြီး မကြိုးစားနိုင်ကြ၍သာ လူများသည် အောင်မြင်သည်အခါ အောင်မြင်ပြီး ဆုံးရှုံးသည်အခါ ဆုံးရှုံးကြပါသည်။

ဘဝနှင့် ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ

အဖိုးတန်တဲ့အရာများကို တန်ဖိုးကြီးကြီးပေး၍ ဝယ်ရသကဲ့သို့ ကောင်းကျိုးများ ဖြစ်ထွန်းခံစားနိုင်ရေးအတွက် ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယများ အချိန်နှင့်အမျှ အားထုတ်ပြီး ဝယ်ယူရပေမည်။

အဂ္ဂေအနောက် ညီပါစေ

အစစမှစ၍ နောက်နှောင်တွေပါ ဆက်ဆက်အောင်မြင်ရေး အတွက် အချိန်ကို အမြဲသတိပြုပါလေ။

အချိန်ကို ရတုန်းရခိုက်

အချိန် Time သည် အစဉ်အတို ထာဝစဉ် ပြေးလွှားနေသည်။ ဖမ်းဆီးချုပ်ကိုင်၍ မရ။ ထိုကဲ့သို့ ထာဝစဉ် ပြေးလွှားရွေ့လျားနေသော အချိန်ကို ရတုန်းရခိုက် အမိအရဖမ်းဆီးချုပ်ကိုင်ကာ မိမိလိုလားအပ်သော လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းကိုဖြစ်စေ၊ (ဝါ) ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ရန်ရှိသည် အလုပ်ကိုဖြစ်စေ အချိန်ရှိခိုက် လုံလစိုက်၍ လုပ်ကိုင်နိုင်သူများတွင် လူ့လောက၏ထိပ်ဆုံးသို့ ရောက်ရှိနေကြသူများဖြစ်သည်ကို အခိုင်အမာ တွေ့ရှိနေကြရပေသည်။

အချိန်၏တန်ဖိုး

ရောက်သောနေ့ရုံး၊ ရောက်ရာအချိန်တွင် အချိန်ကို မည်သို့ သုံးစွဲရမည်ကို သိသူသည် ပညာရှိကြီးတစ်ဦးပင် ဖြစ်၏။

ပြောတတ်ဖို့ အချိန်စကား

လူပေါ်လူ့ကျောသည် တစ်နေ့လုံး စကားပြော၏။ လူလိမ္မာကား အချိန်အခွင့်ကိုသာ လိုက်၍ပြောတတ်သည်။

ယနေ့အချိန်

အတိတ်က မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ အကြောင်းမဟုတ်။ ယနေ့ လုပ်စရာရှိသည်များကို လုပ်ပါ။

တန်ဖိုးရှိတာလုပ်

မည်မည်ရရမရှိသောအလုပ်နှင့် အချိန်ကုန်မခဲပါနှင့်။

အချိန်မှန်သာ

အလုပ်တွေစပြုပြီး ရှုပ်နေသောအခါ တစ်ပြိုင်တည်း အစတွေ များစွာ ကောက်ကိုင်၍ မလုပ်ပါနှင့်။ တစ်စပြုမှတစ်စ တစ်ခုချင်း အချိန်မှန်မှန် ဖွဲ့ဖြင့်လုပ်သွားပါက အားလုံး ချောမောပြီးစီးသွားမည် ဖြစ်လေသည်။

နေရိပ်ချိန် မစောင့်နှင့်

မလာသေးသောနေရိပ်ချိန်ကို မျှော်စောင့်နေရခြင်းသည် သင်၏ အရှုံးဆုံးသောဘဝသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ကြိုက်သလို လုပ်ယူပါ။ စိတ်ဆန္ဒရှိသည်ကို ကိုယ်ကြိုက်သည်ပုံစံနှင့် ထက်သန်စွာ လုပ်ယူစမ်းပါ။ ထက်သန်သောစိတ်နှလုံးရှိလျှင် မရဘူးဆိုသည် မရှိပါ။ သူတစ်ပါး၏ အမအစကိုခံရချိန်ကို စောင့်မျှော်လင့်နေရခြင်း သူတစ်ပါး၏ စိတ်ဆန္ဒအလိုသို့သာ လိုက်နေရခြင်း၊ ကံပြုပြင်ပေးချိန်ကို စောင့်နေရခြင်းတို့သည် အလွန်စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ပြီး ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ညံ့ဖျင်းခြင်းတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ နေရိပ်ချိန်ကို မစောင့်နှင့်။ နေပူထဲမှာလည်း မျှော်ငမ္မေ့စွာ ကြိုးစားလုပ်ပါလေ။

ဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်ရချိန်မှာ

ကိုယ်မှာ အရေးကြီးသောအချိန်၊ ဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအချိန်၊ အကျဉ်းအကြပ် မဆုံးဖြတ်နိုင်အောင်ပင်ဖြစ်နေချိန်မှာ သစ္စာမဲ့သူကို မှီခိုအားကိုးရခြင်းသည် နဲ့နေသောသွားနှင့် အစာကို ဝါးစားရသည် နှင့် တူ၏။

ငွေကို ထပ်ရှာချိန်ရပါတယ်

ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုသည် ဤလောကတွင် သံယောဇဉ်မရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကုန်သွားသောငွေကိုစွဲကို မေနိုင်ခြင်းလည်း ပါသည်။ ငွေသည် ထပ်ရှာရှာလျှင် ရသည်။ အချိန်ကတော့ မရ။

အချိန်လွန်မှ ငွေကျွံမှု

ငွေရော အချိန်ရော မပြုန်းတီးမိအောင် သတိရှိရမည်။ ငွေနှင့် အချိန်၏တန်ဖိုးကို နားလည်ရန် လို၏။ အချိန်လွန်မှ၊ ငွေကျွံမှ နောင်တ ရလျှင် နောင်မှတရသော နောင်တသည် အလွန်ပင် ပူလောင်၏။

ဘယ်အချိန်မဆို

မည်သည်အချိန်မဆို ငွေရမှုနှင့် ငွေကိုအလိုရှိမှုမှာ ပြီးဆုံးမသွား နိုင်ပါ။

အချိန်နှင့် ငွေ

အချိန်ဆိုသည် သေးငယ်သော ပါဒ၊ ဝိနောမူဝါဒ၊ စက္ကနိ၊ မိနစ်၊ နာရီ၊ ရက်၊ လ၊ နှစ်တို့ကို စုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်၏။ ငွေဆိုသည်မှာ ပြား၊ ကျပ်၊ ရာ၊ ထောင်၊ သောင်း၊ သိန်း၊ သန်း၊ ကုဋေ အစရှိသဖြင့် ရေတွက်ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်၏။

အချိန်ဖြန်း

ဖြုန်းတီးတဲ့အချိန်သည် ဘယ်သောအခါမှ ပြန်မလာတော့ပါ။
 အင်္ဂလိပ်ပြဇာတ်ဆရာကြီး ရှိတ်စပီးယားက
 “အချိန်ကို ငါက ဖြုန်း၏။ အချိန်က ငါ့ကို ဖြုန်း၏” ဟု ဆိုပါ၏။

သုံးတတ်ဖို့လိုသောငွေ

ဝင်ငွေကောင်းနေချိန်မှာ သတိထား။
 ဝင်ငွေမကောင်းသောအချိန်မှာ သည်းခံပါ။
 ဝင်ငွေရလာအောင် အကြံထုတ်ပါ။ လုပ်ပါ။

ပြန်ရှာရမယ့်အချိန်

ဖိတ်သွားသောနိအတွက် မငိုပါနှင့်။ ကျကွဲသွားသော ပန်းကန်
 အတွက် စိတ်မရှုပ်ပါနှင့်။ ကုန်ဆုံးသွားသောငွေအတွက် စိတ်ညစ်
 မခံပါနှင့်။ ငွေရသည့်နည်းလမ်းအတွက် ကြိုးစား၍ အလုပ်လုပ်ပါ။
 ငွေလာကောမယ်အချိန်မှာ နှစ်ဆပြန်ကြိုးစားပါ။

သတိနှင့် အချိန်

သတိကင်းမဲ့တတ်ခြင်း၊ သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း၊ ပိုင်ဆိုင်သော
 ငွေကို မလေးစားခြင်း၊ အချိန်ကို မလေးစားခြင်း၊ အသုံးနှင့် အဖြုန်း
 ကို မသိခြင်း၊ အလုပ်ကို ရုမစိုက်ခြင်းတို့သည် ကမ္ဘာလောက၌
 ဆုံးရှုံးခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးတရားတွင် အကြီးဆုံးသော အကြောင်း
 တရားဖြစ်လေသည်။ ငွေကို သတိကြီးစွာထား၊ အလုပ်ကို သတိအာရုံ
 မပြတ်နှင့်။ ငွေဟူသည် လက်ကလွတ်သွားလျှင် ပြန်လည်အကျိုး
 ရမှာသာ။ အကျိုးမရက အချိန်ဖြုန်း၊ ငွေဖြုန်းသာဖြစ်ပြီ။ အမုန်းပင်
 ခံရလေသည်။

ဘဝတစ်ကျေ

ငွေဆိုသည်မှာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဆိုသည်မှာ မျက်စိတစ်မှိတ်၊
 လျှပ်တစ်ပြက်အချိန်မှာ ပျောက်ပြယ်သွားနိုင်ပါတယ်။

အချိန်နှင့် ဘဝအချိန်

လောကတွင် မိမိ၏ ရပ်တည်နေရမှုအတွက် တိုက်ခိုက်နေရ
 ခြင်းသည် ဘဝ။
 မိမိ၏ခံစားမှုပြုသည်နှင့်အမျှ ပေးဆပ်နေရခြင်းသည် ဘဝ။
 အချိန်နှင့်အမျှ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရခြင်းသည် ဘဝ။

၁၄ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်လွေး

ရသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး ပြောနေကြသော်လည်း မိမိ၏ဘဝ၌ မိမိ၏ အမြင်အသိဖြင့် မိမိ၏အခြေအနေအရ မိမိကိုယ်တိုင် အတွေ့အကြုံ လောကဓံအများအပြားတို့ကို အချိန်နှင့်အမျှ တိုက်ခိုက်ကျော်လွှား နေခြင်းပင်လျှင် နာဝဖြစ်လေသည်။

အချိန်နှင့် အတွေ့အကြုံ

မိမိ၏ တစ်နေ့တာအချိန်ကာလတွင် ပြုမူပြောဆို တွေ့ကြုံခဲ့စား ရသမျှတို့ကို နေ့စဉ် ပြန်လည်သုံးသပ်လေ့ရှိသူသာလျှင် အတွေ့အကြုံမှ အမှန်သဘောတရားကို ရောက်ရနိုင်လေသည်။

အစဉ်တစိုက် ဘဝအချိန်

အချိန်ကို လုနေရသောဘဝတွင် အစဉ်တစိုက် နိုးကြားတက်ကြွစွာ အလုပ်လုပ်နေခြင်းဖြင့် ဘဝ၏တာဝန်တို့ကို ထမ်းဆောင်နေရလေသည်။ ဤလောကကြီးကို လှပသာယာစွာ မြင်တတ်သူသာလျှင် သာယာသော ဘဝလှလှကို ဖြစ်စေနိုင်ပြီး လောကကြီးကို အပြစ်တင် နှာကြည်းယုန်းတီးလာလျှင် ကမ္ဘာကြီးက ထိုသူအား သူ၏အပေါ်၌ မထားဘဲ ဝါးမျှီပစ်လိမ့်မည်။

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၁၅

တန်ဖိုးနှင့် အချိန်

အချိန်တိုင်းကို တန်ဖိုးရှိအောင်နေ။

လူတစ်ယောက် အကျင့်ပြုခြင်း

အလုပ်မရှိသောအချိန်တွင် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ရှေ့အလားအလာကို သိရန်မှာ သူ၏ အားလပ်နေသော အလုပ်မရှိအချိန်တွင် လည်းကောင်း၊ သူ၏ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ တစ်ဦးတည်းနေသောအခါတွင် လည်းကောင်း သူ၏လေ့အကျင့်ကိုသိပြီး အကဲဖြတ်နိုင်လေသည်။

ဘဝနှင့် အချိန်တန်ဖိုး

အချိန်သည် အမြဲတမ်း ဘဝကို ချေမှုန်းနေသောသဘောရှိကြောင်း သဘောပေါက်ထားသူမှသာ အချိန်၏တန်ဖိုးကို သိရှိကျင့်သုံးတတ်သူ ဖြစ်လာရပေမည်။

ဘဝနှင့် အချိန်ရှုံးချိန်

ဘဝကိုအလေးအနက်ပြု၍ အချိန်ကို တန်ဖိုးထားပါ။ အလုပ်ကျင့် ကျင့်သုံးမှုမရှိသောသူသည် ဘဝ၏ တိုးတက်ကြီးပွားရေးကို မုချ မရစေနိုင်ဘဲ ရရှိထားပြီးဘဝအခြေအနေမပင် မကြာမီ မျက်စိခိုင်လေ သည်။ ဘဝ၏အဆုံးသတ်ပုံကိုလည်း မရေရာဘဲ ရှုံးသွားနိုင်လေသည်။

စိတ်နှင့် အချိန်တန်ဖိုး

အစဉ်သဖြင့် ထိန်းသိမ်းကွပ်ကဲမှုရှိထားရမည့်သူမှာ မိမိစိတ်ပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိပိုင်ဆိုင်သော အချိန်ပင်ဖြစ်ကြောင်းကို မိမိကိုယ်တိုင် မသိမကျင့်သုံးသူဟူသမျှ ဘယ်သူမှ ထိပ်တန်းသို့ တက်မလာပေ။

မသုံးတတ်သော လူနှင့် အချိန်

နာရီအချိန်သည် လူကိုမစောင့်။ လူသည် အချိန်ကို စောင့်ရ၏။ ဤသို့စောင့်ခြင်းဖြင့် လူ၏တိုးတက်မှုရှိသောလမ်းကို တားဆီးပိတ်ပင် သလို ဖြစ်တတ်သည်။

မရေမရာ အချိန်ပျက်နှင့်

လူလောကသည် ဒုက္ခဘုံဖြစ်သလို ချမ်းသာစရာတွေ့ကာမှ ချမ်းသာအောင်နေရမည်ဟု မရေရာသော မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းခြင်း ဖြင့် အချိန်မကုန်စေသင့်ပါ။

အချိန်ကို နှပျောရတဲ့နှောင်တ

အချိန်ဆိုတာ ဘာမှမလုပ်ဘဲ ထိုင်နေလည်း ကုန်သွားတာပဲ။
အချိန်ဆိုတာ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်းလည်း ကုန်သွားတာပဲ။
ကုန်တာချင်မတူရင် နောင်သိလာလိမ့်မယ်။

အချိန်ကို နှမြောတမ်းတရတဲ့ နောင်တဟာ သိပ်ပူတာပဲလို့ ပညာရှိတွေ ပြောကြတယ်။

အကန့်အသတ်ဖြင့်သာ ရရှိနိုင်သောအချိန်

ဘဝဟူသည် မွေးဖွားစဉ်မှ သေဆုံးချိန်ထိဟူသော အချိန်ကာလ ကန့်သတ်ချက်ဘောင်အတွင်း တည်ဆောက်ထားရသောအရာ ဖြစ်ပေ ရာ အကန့်အသတ်ဖြင့်သာ ရရှိနိုင်သောအချိန်ဖြင့် တည်ဆောက် ထားသည်။ မိမိက အချိန်ကို အဘယ်ကဲ့သို့ အသုံးပြုခဲ့သည်။ မိမိ က ဘဝကို အဘယ်ကဲ့သို့ ရည်မှန်းချက်ချမှတ်၍ လျှောက်လှမ်းခဲ့သည် ဟူသော အချက်အလက်ပေါ်တွင် မူတည်နေလေသည်။

တန်ဖိုးရှိသော အခွင့်အလမ်းကို ဂုဏ်အင်ယူ

လွန်လေပြီးသော အချိန်ဟူသည် အခွင့်အလမ်းသည် နောက်ဆုံး ထွက်မည် စာပိုရထားကြီးနှင့် တူလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပေါ်လာလျက် ရှိသော အခွင့်အလမ်းကို မြင်အောင်ကြည့်လျက် မလွတ်တမ်း အရ ယူလိုက်ရလေသည်။

အခွင့်အလမ်းနှင့် အချိန်

အချိန်အခါ အခွင့်အလမ်းကောင်းဟူသည် ခက်ခဲစရာအင်ပန်း စရာတွေအဖြစ် မြင်နေသူမှန်သမျှ စာပိုရထားကြီးကို မမိလိုက်သူ

များသာ ပြစ်ပေလိမ့်မည်။ အခွင်အလမ်းကောင်းကို မဆုပ်ကိုင်လိုက်မိ၍ တွန့်ဆုတ်မိ၍ ကျွန်ုပ်ရစ်သူတွေ့ ကြုံလောကအလယ်တွင် အဘယ်မျှ များနေပြီနည်း။

အောင်လမ်းခရီးနှင့် အလှူအကျင့်

အအိပ်၊ အစား၊ အလုပ်အကိုင်၌ အချိန်မုန်ခြင်း၊ မကောင်းသော အလှူအကျင့်တစ်ခုခုကို နိုင်အောင်ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ စိတ်ကို ချွပ်ထိန်းနိုင်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးတို့၏ကိစ္စ၌ စိတ်ရှည်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း၊ အချိန်ကို ကွက်လပ်မထားခြင်းတို့သည် စိတ်တန်ဖိုး အမြဲတိုးတက်စေလေသည်။ ကြုံအလှူအကျင့်ကိုရလျှင် သင်သည် အောင်လမ်းခရီးကို တည့်မတ်စွာ လျှောက်သွားနိုင်မည်။

မိမိဘဝနှင့် အချိန်

မိမိဘဝကို နေ့တိုင်းဆင်ခြင်ပြီး ကောင်းတာလုပ်မိရန် အရေးကြီးသည်။ အချိန်ကို အလဟဿဖြန်းတီးသူသည် ရရှိထားသော မိမိဘဝကို အညွန့်တိုးအောင် လုပ်နေသူဖြစ်သည်။

အာရုံအမျိုးမျိုးနောက်သို့ လိုက်မိချိန်မှာ

ကြိုတင်သိမြင်နိုင်စွမ်းမရှိသော လောကဓံတရားသည် မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက် အချိုးအကျွေ အပြောင်းအလဲဖြစ်တတ်သော

သဘောရှိသည်။ ချမ်းသာမှဆင်းရဲ၊ ဆင်းရဲမှချမ်းသာ။ ခေါက်ရှာငှက်ပျံသောကဓံတရားမျိုးလည်း ရှိသည်။ ဆင်းရဲဒဏ်ခံနိုင်၊ ချမ်းသာဒဏ်ခံနိုင်။ အာရုံအမျိုးမျိုးနောက်သို့ လိုက်မိချိန်မှာ မှားတော့၏။

ဘဝ၏ နောက်ဆုံးချိန်

မစားနိုင်တော့ဘူး၊ မသွားနိုင်တော့ဘူး၊ မလုပ်နိုင်တော့ဘူး၊ မမြင်နိုင် မကြည့်နိုင်တော့ဘူးဆိုသော အချိန်သည် အဆိုးဆုံးအချိန် ဖြစ်၏။

စိတ်ထားကို ပြုပြင်ပါ

မဖြူစင်သောစိတ်ထားဖြင့် ဆောင်ရွက်လျှင် နောင်အချိန်မှာ အပူအပင်များ ဝင်လာမည်မှာ သေချာလှပါသည်။

အားလပ်ချိန်

လူ့ဘဝတစ်လျှောက် အချိန်ရတိုင်း အလုပ်ချည်းလုပ်နေရသည် မဟုတ်ပေ။ အလုပ်ချိန်နှင့် အပန်းဖြေချိန် ခွဲခြားထားရမည်။ အားလပ်ချိန်ပေးခြင်းဖြင့် စိတ်ဓာတ်အားစွမ်းရည်သတ္တိတွေ ပို၍ အားအင်ကြီးအားနိုင်ပြီး အဆက်ပင် ရှည်စေနိုင်လေသည်။

ပညာနှင့် အတွေ့ရင့်ကျက်မှုအချို့

အချိန်နှင့်အမျှ နေ့စဉ်တွေ့ထိခံစားချက်များ သူ့ဘဝ၏ တွေ့ထိခံစားမှု Incident ပေါ်တွင် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက် ရင့်ကျက်လာရာတွင် Experience များလာပြီး ဆင်ခြင်သုံးသပ် စဉ်းစားဝေဖန်သိမြင်နိုင်သော ပညာဉာဏ် Discrimination ရရှိပြီး ဘဝအသိဉာဏ်ပညာ ခံယူရယူတတ်လာခြင်း၊ အသိပညာ အလိမ္မာကိုပင် သဘောတရားရေးရယူချက်ဟု ဆိုလေသည်။

ထိုသဘောတရားကို ကျင့်သုံးတတ်ကျွမ်းခြင်းကိုပင် လက်တွေ့ သဘောတရားကျင့်သုံးခြင်းဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

အချိန်ကို ဖမာဖထားသူများ

အနည်းငယ်မျှသောငွေကိုလည်းကောင်း၊ အချိန်ကိုလည်းကောင်း၊ အားအင်ကိုလည်းကောင်း ပမာဖထားသောသူသည် သူ၏ဘဝ ထိပါက်မှသာ ခဏချမ်းသာနိုင်လေမည်။ မည်သည့်အသေအဖွယ်ဖြစ်စေ လိမ္မာစွာ တန်ဖိုးသိတတ်ရလေသည်။

တိုးတက်အောင် အချိန်လေးစားပါ

လောကကြီးသည် အမြဲတိုးတက်၍နေလေသည်။ သို့ပါ၍ မိမိတို့က တိုးတက်အောင် မကြိုးစားလျှင် အချိန်နှင့်ငွေကို ဝေလေလေ

လုပ်လျှင် လောကကြီးက မိမိတို့အား ချန်ထားပစ်ခဲ့ခြင်းကို ခံရပေမည်။

သင် ဘာလုပ်မလဲ

တစ်ခဏမျှသောအချိန်ကလေး နောက်ကျမှုကြောင့် အသက်လည်း ဆုံးရှုံးသည့်ဖြစ်ရပ်များစွာ ရှိ၏။

ကိုယ်အလုပ်နှင့် ကိုယ်တာဝန်ချိန်

နေ့စဉ်အလုပ်ချိန်များ၊ လစဉ်အလုပ်တာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ရန်ဟူသော ခေါင်းစဉ်တိုး၍ ရေးဆွဲထားပါ။ စာရွက်ကြည့်ပြီး ဈေးဝယ်သလို တစ်ခုစီကြည့်ပြီးလုပ်ပါက အောင်မြင်ရန် များလေသည်။

အချိန်နှင့် အကျိုး

ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးသုံးပါးလုံးပင် လုပ်စရာတွေ များစွာရှိသော အချိန်နှင့်အမျှ အဖိုးထိုက်တန်လှသည်။ အကျိုးကိုရစေသော အလုပ်တွေ များစွာရှိပါလျက် အလုပ်မလုပ်ဘဲ ခူးနှံကာ လက်ဖက်ရည်ဆေးလိပ်ခဲပြီးနေသူသည် ကုန်စုံဆိုင်အောက်မှ ကြွက်ကုန်ပင် ပျက်ဖျင်းသူ ဖြစ်လေသည်။

အချိန်ကို မပိုင်သောချိန်

အချိန်ကို လွတ်ထားတဲ့စွန်လို ပြန်ယူလို့ရလျှင် ကောင်းမည်။

အချိန်ကို ထူးခတ်၍ရလျှင် ကောင်းမည်။

အချိန်ကို မြင်းတစ်ကောင်လို ဖောင်းထဲ၌ အစာကျွေးထား၍ ရလျှင် ကောင်းမည်။

အချိန်ကိုသာ ပိုင်စိုးနိုင်ခဲ့လျှင် ဆုံးရှုံးခြင်းဆိုသည် ရှိနိုင်ပါမည်လော။

ဉာဏ်နှင့် အချိန်ကာလ

လူ၏အသိဉာဏ်မှာ မှော်မှန်းချက်ထားရှိခြင်းနှင့် အချိန်ကာလကို အောင်အိသည်းခံနိုင်ခြင်းလောကီဖြင့် မပြီးသေးပေ။ ကိုယ့်အားကိုယ် ကိုးစားယုံကြည်မှုဖြင့် အလုပ်လုပ်ရေးမပါလျှင်လည်း ဘာမှ ပြီးမြောက်မည် မဟုတ်ပေ။

ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် အလုပ်

နေ့စဉ် အချိန်မှန်မှန် အိပ်ရေးဝသူသည် ကျန်အချိန်များကို မရပ်မနား မိမိ၏အလုပ်၌ အသုံးပြုနိုင်လေသည်။

ဦးနှောက်မပျက်နိုင်။ အင်အားမယုတ်နိုင်။ အဖျော်အပါးအားကြီးသူသာ ဦးနှောက်အခန်းတွေ ပျက်နိုင်၊ အင်အားတွေ ဆုတ်ယုတ်နိုင်လေသည်။

အနာဂတ်နှင့် အချိန်

လွန်ခဲ့သောအချိန်ကို ပြန်၍ မတွေးနှင့်။ အနာဂတ်ကို အချိန်တင်ကြို၍ မကြံနှင့်။ ယခုလက်ရှိ တွေ့ရသောအချိန်တို့ကိုသာ နေရာတကျ အသုံးပြုလော့။ နောင်အနာဂတ်အချိန်က အလိုလို ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

တန်းဖို့သောအချိန်

လူတစ်သက်တာတွင် အချိန်သည် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ ကုန်လွန်ပြီးသောအချိန်ကို မည်သည်နှင့်အမျှ ပြန်မရတော့ပေ။ အကျိုးတစ်စုံတရာမရရှိဘဲ အချိန်ကုန်ဆုံးသွားခဲ့လျှင် ဘယ်အခါမှ ပြန်မရတော့သော ဆုံးရှုံးမှုသည် အလွန်နမော့ဖွယ်။

သတိ၊ အချိန်၊ စည်းကမ်း

သတိကင်းမဲ့ခြင်း၊ အလုပ်ကို မလေးစားခြင်းသည် ပျက်စီးခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

အချိန်မှန်ခြင်း၊ စည်းကမ်းကျနခြင်း၊ မိမိအလုပ်၌ အာရုံစိုက်ထားခြင်း၊ သေချာခြင်း၊ ဝါသနာပါပြီး ကျွမ်းကျင်အောင် လေ့လာထားခြင်းများမှာ ကြီးပွားတိုးတက်နိုင်လေသည်။

အချက်ကောင်းနှင့် အချိန်

သင်သည် အချိန်ရတိုင်း သင်၏ အရည်အချင်းပြည့်ဝရေး ကြိုးပွား တိုးတက်ရေးအတွက် အလုပ်လုပ်ရမည်။ မည်သည့်အလုပ်မဆို အညာအချက်ကောင်း Neck ချက်ကို သိမြင်အောင် ဝရစိုက်ပါ။ ချက်ရှိပါသည်။ ထိုအချက်ကောင်းကို ရယူတတ်ရလေသည်။

အချိန်နှင့် အသက်အရွယ်

လူတို့သည် အသက်အရွယ်တိုင်း၌ တန်ဖိုးရှိလေသည်။ အရွယ် ကပေးသော အသိဉာဏ်နှင့် အရွယ်ကပေးသော တာဝန်များသည် မူချ ရှိလေသည်။ ငယ်လွန်းသေးသည် ကြီးရင့်သွားပြီ စသည်တို့ကား အရာ မဟုတ်ကြောင့် ကမ္ဘာသမိုင်းက သက်သေခံလျက်ရှိသည်။

ပစ္စည်းနှင့် အချိန်

အတိတ်ဖြစ်ခဲ့သော အချိန်တွေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်လာမည့် အချိန် တွေကို ကျွန်ုပ်တို့ မပိုင်စို့။ ယခုပစ္စည်းအချိန်သာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ၏ လက်ဝယ်ရှိပြီး ရတနာမဟုတ်ပါလော။

နှောင်ငှားချိန်တွင်

ဖြစ်လိရာမဖြစ်သေးဘဲ နှောင်ငှားကြန့်ကြာနေသည့်အချိန်ကာလ မျိုးတွင် နှေးကွေးလာဘိဟု ညည်းညူခြင်းတမ်းပူ မပြုပါနှင့်။ နားလည် သူ ပီသစွာ စောင့်စည်းသည်းခံပါ။

တစ်ခဏတာရဲ့ ဘဝအချိန်

အချိန်တိုတောင်းစွာလုပ်ရသော အလုပ်ကလေးသည် သေးမွှား သည် မှန်သော်လည်း ဘဝတစ်ခုလုံးကို အရောင်ခြယ်လှယ် ပြုပြင် နိုင်တယ်။

သူ့တစ်ပါးနှင့် ကိုယ်

မိမိကိုယ်ကို သူ့တစ်ပါးက ကြည်ညိုဖို့ရန်မှာ ခက်ခဲသောအလုပ် ဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်မိမိ ကြည်ညိုဖို့ရန်မှာ လွယ်သလိုနှင့် သာ၍ခက်ခဲ လေသည်။ မိမိကိုယ်မိမိ ကြည်ညိုနိုင်သောအချိန်၌ သူ့တစ်ပါးက မိမိ အား ကြည်ညိုခြင်း အလိုအလျောက် ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုကြည်ညိုခြင်း မှာ မယိမ်းမယိုင်သော ကြည်ညိုခြင်းဖြစ်၏။

၂၆ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

ဘဝနှင့် တိုးတက်မှုတိုက်ပွဲ

သစ်သည် နေ့စဉ် အချိန်ရှိသမျှ ဘဝ၏တိုးတက်မှုရအောင် တိုက်ပွဲစင်နေပါ။ သို့မဟုတ်က ဘဝက သင့်အား နေ့စဉ်တိုက်ခိုက် နေ၍ သင့် ကျဆုံးရလိမ့်မည်။

အသိဉာဏ်အချိန်

ကိုယ်ခန္ဓာ ကိုယ်ပိုင်မဟုတ်တော့ အချိန် နောက်မကျရအောင် အသိဉာဏ်ကို အမြဲစိုင်းထားနေဖို့ လိုမှာဖြစ်သည်။

အလိုမပိုက်နဲ့ အချိန်မဖြုန်းနဲ့

လူတို့သည် ပျိုရွယ်စဉ်အခါက ပေါ်လာသောလမ်း အခွင့်အရေး ကိုဖြစ်စေ၊ ပုံညာအတတ်တစ်ခုခုကိုဖြစ်စေ ခံယူအသုံးပြုပါက နောင် အခါ အသုံးဝင်အကျိုးခံစားရပေမည်။

သို့သော်

အားလပ်စွာ နေလိုသောစိတ်၊ ပျော်ရွှင်စွာ နေလိုသောစိတ်၊ အပေါင်းအသင်းများနှင့် သွားလာလည်ပတ်နေလိုသော ပျိုရွယ်သူတို့ သဘာဝ အိမ်လည်လိုသောစိတ်တို့ကို အလိုလိုက် အချိန်ဖြုန်းမိသဖြင့် အိုသောအခါတွင် သင်းရဲနောင်တရလျက်ပင် သေဆုံးကုန်ကြရ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ပျိုရွယ်စဉ်အချိန်ရခိုက် တစ်စုံတရာကို အခွင့်အလမ်း ရသ ကြိုးစားကြရမည်။

အရွယ်နှင့် လုပ်အားချိန်

လူတို့အသက်တွင် ဘယ်အရွယ်မဆို အရွယ်တော်ပင် ဖြစ်လေ သည်။ ယခုအချိန်သည်လည်း အချိန်မကံလာကောင်းပင် ဖြစ်လေ သည်။ မိမိ၏ထိုက်တန်သောလုပ်အား ဖြစ်စေရန်မှာ မိမိတာဝန်သာ ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာကြီးက ကောင်းကျိုးကို တုံ့ပြန်မည်သာ ဖြစ်လေသည်။

အချိန်တိုင်း တရားကျင့်ရန်

အရွယ်တိုင်းတွင် ရနိုင်သမျှ အချိန်ကိုယူ၍ အသုံးချရန် အလုပ် တစ်ခုခုရှိသေးသည်။ ယင်အလုပ်မှာ ပါရမီကုသိုလ်ဖြစ်စေရန် ဘာသာရေး အဆုံးအမများကို မမေ့မလျော့ဘဲ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်သည်။

အငြိမ်နှင့် စိတ်ဓာတ်

လုပ်ငန်းတစ်ခု ထမြောက်အောင်မြင်စေရေး၊ ကြီးပွားတိုးတက် ရေးအတွက် အခြေခံအချက်မှာ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာရေးပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုစိတ်ဓာတ်ခိုင်မာစေရန်
၁။ နေ့စဉ် အချိန်တစ်ချိန်အတည်ပြုထားကာ စိတ်ကို တည်ငြိမ် အောင် ထိန်းချုပ်လေ့ကျင့်ပေးခြင်း။

၂၈ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

- ၂။ နေ့စဉ်ဆောင်ရွက်ရန် လုပ်ငန်းစဉ်ရေးဆွဲပြီး လိုက်လုပ်ခြင်း။
- ၃။ မိမိ၏အမိန့်ကို မိမိက လေးနက်စွာ မပျက်မကွက် လိုက်နာစေရန် လေ့ကျင့်ပေးခြင်း။
- ၄။ စိတ်၌ အနှောင့်အယှက်များကို အဝင်မခံခြင်းများ ဖြစ်လေသည်။

အချိန်နှင့် ငွေ

သူတို့နှစ်ဦးသည် လိုက်တမ်း၊ ပြေးတမ်း ကစားနေကြလေသည်။ အချိန်နှင့် ငွေသည် တစ်ခါတစ်ခါမှာ လိုက်တမ်း၊ ပြေးတမ်းကစားနေသည်လိုပင် ထင်ရသည်။ အချိန်ကြောင့် ငွေကုန်၊ ငွေကြောင့် အချိန်ကုန်။ အချို့ဆို အချိန်ပေါ်မှာမူတည်ပြီး ငွေများ သောင်းသိန်းချီ၍ စုံမိသည်ရှိသကဲ့သို့ အချို့မှာ အချိန်ပေါ်မှာပဲ တဖြည်းဖြည်း သောင်းသိန်းချီ၍ ကုန်သွားရပြန်တာ ရှိကြပြန်တယ်။ အချို့ဆို အံ့ဩဖွယ်ကောင်းအောင် နာရီပိုင်းအတွင်း ငွေတွေ့ကုန်ကြရသည်။

သတိအားမာန်

အောင်မြင်ရန်အတွက် အားမာန်သွင်းသောအချိန်များကို သတိထား။ 'သေမြေကြီး' ရှင်ရွှေထီးသဘောထား။ ဇွဲနှင့်သာ အားခဲလုပ်ရန် အားမာန်သွင်း။

စိတ်ကို မပြောင်းလဲစေနဲ့

တစ်စုံတစ်ခုသော အကြံအစည်ကို သေချာစွာ ကြံစည်စီစဉ်ထားပြီးမှ တစ်စုံတစ်ယောက်က အခြားသောအကြံအစည် အစီအစဉ်တစ်ခုကို လာ၍ပေးသဖြင့် စိတ်ပြောင်းလဲကာ အလှုပ်တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပြောင်းလဲ၍ ကြံစည်လျှင် ထိုအခါ အထူးသတိပညာဉာဏ်ဖြင့် အချိန်ယူပြီး စီစဉ်ပါလေ။ အလုပ် ခဏခဏပြောင်းလဲလေ့ရှိသော သူသည် ထိုကဲ့သို့ ဓလေ့ရကာ မကြာခဏ အလုပ်ပြောင်းလဲလိုစိတ်ဖြစ်သွားတတ်ပြီး အောင်ခြင်းမှ ကျရှုံးသွားရတတ်လေသည်။

ဒဏတာလေး သတိထား

ငါနှင့် သေမင်း ချိန်းထားခြင်း အလျဉ်းမရှိချေ။
တစ်လုတ်ထမင်းစားချိန်တွင်း မယွင်းသေနိုင်ပေ။
အသက်တစ်ဂျူ တစ်ရိုက်မူ မုတ်ယူသေနိုင်ပေ။

(အံ၊ ၉၊ ၁၃၅-ပဌမ၊ မရယဿတိသုတ်)

အချိန်မီ ပြုပြင်လိုက်လျှင်

ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတစ်ခု ပျက်စီးယိုယွင်းလို အချိန်မီပြုပြင်လိုက်လျှင် ဖြန်ကောင်းလာနိုင်သကဲ့သို့ အတွင်းစိတ်တွေ အသိဉာဏ်တွေ သံချေး

တက်လာသောအခါမှာလည်း မြန်မြန်ဆန်ဆန် တိုက်ညွှတ်ဆေးကြော သူတ်သင်လိုက်မည်ဆိုလျှင် ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာနိုင်ပါသည်။

စိတ်ကူးနှင့် အချိန်

စိတ်ကူးယဉ်နေသူသည် အချိန်ကုန်သွားသည်သာ အဖတ်တင် ပါသည်။ ကောင်းသောအလုပ်လုပ်ရန်အတွက် အစပြုချိန်သည် မည်သည့်အခါမျှ စောသည်ဟူ၍ မရှိ။

နိယာမအကျိုး

လောက၌ ဘဝတစ်ခုတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရား တို့သည် တိုက်ဆိုင်မှုမဟုတ်ပေ။ အကြောင်းတရားတို့က ညီညွတ် ပြည့်စုံလာချိန်တွင် အကျိုးတရားက ကော်နရောက်ရှိလာသော နိယာမ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ၏။

အချိန်နှင့် လူ

အချိန်ဆိုသည်မှာ ပေါ့ပျက်ပျက်ဖြုန်းမိပြီးသည်နှင့် ပန်းတိုင် အရောက် လမ်းမှန်မလျှောက်နိုင် ဖြစ်ကြရပါသည်။ အချိန်ကို ပြန်ယူ မရ။ ပြန်၍ကျူး၍မရ။ ယူမရ။ ကျူးမရဖြစ်တတ်သူတွေ များစွာရှိခဲ့ ၏။

ပြောင်းလဲနေသောအချိန်

လူသည် အပြောင်းအလဲကို လိုလားသည်။ မိမိ၏ ရှိဆဲအခြေ အနေကို မရောင်ရဲ မတင်းတိမ်ပေ။ သူသည် လူအား တစ်စုံတစ်ခု သော အတိုင်အတာအချိန်အထိသာ နှစ်သိမ်ရောင်ရဲစေသည်။ ထို့နောက် ငြီးငွေ့သွားသည်။

အရုံး အိုင်၊ အလှည့် သတိ

- ရုံးချိန်မှာလည်း မရူးမိရန် လို၏။
- နိုင်ချိန်မှာလည်း မပြူးမိရန် လို၏။
- အလှည့်ကျချိန်မှာ မနွံကျလေနှင့်။

ကိုယ်အသက်ကိုယ်ရှု

သူများနာခေါင်းပေါက်နှင့် အသက်ရှူသူများသည် သူများ အသက်ရှူချိန် ရပ်သွားသောအခါ သူမှာ ရှုချိန်မရတော့၊ လိုက်၍ ရပ်သွားတော့၏။

ချက်ချင်းအိပ်ရာမှထ

အိပ်ရာက နိုးလျှင်နိုးချင်း လှိမ်နေတတ်သောအကျင့်က စိတ် ကို လေစေနိုင်ပါသည်။ မကောင်းသောအတွေးများ ဝင်လာစေနိုင်

၃၂ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မနက်ပိုင်းမှာ အိပ်ရာကနိုးလျှင်နိုးချင်း အဖျင်း ထူမနေပါနှင့်။ ချက်ချင်းအိပ်ရာမှ ထပါလော။

အချိန်မှန်မှန်ကြိုးစား

ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစားပြီး ပင်ပန်းသွားခြင်းသည် မကောင်း။ ပန်းတိုင် ပျောက်၍ ပန်းတိုင်မရောက်။ အချိန်အခါလည်း မရောက်။ အရှိန် အဝါလည်း မတောက်။

အစဉ်အမြဲ အချိန်မှန်မှန် ကြိုးစားနိုင်သော အခြေအနေသာ ကောင်းလှပေတော့၏။

အားအိပ်မှန်ခြင်း၊ အစားမရှိခြင်း၊ အလုပ်မှန်ခြင်း၊ အသွားနှင့်အပြန် အချိန်မှန်ခြင်း။

မိမိလုပ်ရှားရင်ဆိုင်ရသော တစ်နေ့တာ ၂၄-နာရီအချိန်ကို အကြောင်းကြီးငယ် ပေါ်ပေါက်၍ လွဲရသည်မှာသာ လွဲတတ်ပြီး အချိန်မှန်မှန် ပြုစုမိတ်သုမုန်သမျှသည် သာမန်လူများထက်ပင် နေရင်းထိုင်ရင်း၊ စားရင်းသောက်ရင်း မနှိုင်းယှဉ်သာအောင် ကွာခြား ၍သာ မြတ်အောင် မြင်နေကြတော့၏။

အချိန်မှန် အိပ်ရာဝင်က

အချိန်မှန် အိပ်ရာဝင်သောခင်ပွန်းသည်သည် ပျော်ရွှင်ရင်ခုန် ဖွယ် အိပ်မက်လှလှပေးသော နတ်သားတစ်ပါးနှင့် တူလှသည်ဟု နိုင်ငံရပ်ခြားဆိုရိုးစကား ရှိချေ၏။

အချိန်မရွေး လုံ့လပြု

အတတ်ပညာဉာဏ်ကို ဆည်းပူးရာ၌ မည်သူထံမှမဆို မည်သည့် နေရာ၌မဆို အချိန်မရွေး လုံ့လပြု၍ မရုတ်မကြောက် ကောက်သင်း ကောက် စုရာသည်။

အဖျက်အဆီး

- အောင်မြင်ခြင်းအတွက် အဖျက်အဆီးများမှာ-
- ၁။ ရှက်တတ်ခြင်း။
- ၂။ ကြောက်တတ်ခြင်း။
- ၃။ မိမိအလုပ်ကို မိမိကပင် ရုတ်ငယ်သူဟုထင်ခြင်း။
- ၄။ အသုံးအပြုန်းကို သိရှိမကျင့်သုံးခြင်း။
- ၅။ ပျင်းရိတွေဝေခြင်း။
- ၆။ စိတ်ညစ်လွယ်၊ စိတ်တိုလွယ်ခြင်း။

- ၇။ ပင်ပန်းမှုနှင့် အာရုံများ၌ သည်းမခံနိုင်ခြင်း။
- ၈။ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ မယုံကြည်ခြင်း။
- ၉။ အချိန်ကို မလေးစားခြင်း။

အချိန်ကို လေးစားသူသာလျှင်

စွဲမြဲသည်ခံခြင်းရှိပြီး အချိန်ကို လေးစားသူသာလျှင် တစ်စုံတရာ ကြီးကျယ်အောင်မြင်ခြင်းကို ရနိုင်လေသည်။ အလုပ်တိုင်းတွင် စွဲမြဲခြင်းသည် အကျိုးပေးမြဲဖြစ်သည်။

အခက်အခဲကြုံချိန်

ယုန်၏အပြေးမြန်ခြင်းကို ခွေးလိုက်မှ သိရ၏။ ထိုအတူ လူစွမ်းလူစကို အခက်အခဲကြုံချိန်မှ သိရတတ်၏။

အချိန်ရှိသရွေ့

အချိန်ရှိသရွေ့ နေ့၊ ညမပြတ် လှုပ်ရှားကြိုးစားနေမှသာလျှင် အစဉ်ကြီးမြင့်တိုးတက်ပျော်ရွှင်လျက် နေမည်။ ရေသာခိုလိုခြင်း၊ သက်သာအေးချမ်းစွာ နေလိုခြင်း၊ အခက်အခဲပြဿနာများကို ရင်မဆိုင်ရဲခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်၊ စိတ်ကို အသုံးမပြုခြင်းသည် သင်၏

ဆုံးရှုံးသော ဘဝအဖြစ်သာလျှင်တည်း။ သို့ဖြစ် ကံကို မယိုပါနှင့်။ သူတစ်ပါးကို အပြစ်မဖိုပါနှင့်။ သူတစ်ပါးကို အားမကိုးပါနှင့်။

နားထောင်ချိန်

စကားဝိုင်း၌ နားထောင်ချိန် အများဆုံးထားပါ။ ပြောလိုလျှင် တစ်ဦးစကားဆုံးမှပြော။ စကားကို အဖြစ်မှန်ထက် ပိုမပြောနှင့်။ စကားကို ကားပြီးပြောခြင်း၊ ပိုပြီးပြောစာတ်လျှင် အမှန်ဖြစ်တောင်မှ ယုံကြည်မှုနည်းသည်။ စကားဝိုင်းတွေလျှင် နားထောင်ချိန်အများဆုံး ယူ။ ပိုင်သော၊ နိုင်သော အကြောင်းအရာကိစ္စရောက်သောအချိန်မှာ ဝင်၍ပြောပါလေ။

သေချိန်ထောက်မှ သေထု

သေချိန်ရောက်မှ သေရော၊ သေချိန်မရောက်သေးဘဲ သေရမည်ကို တွေး၍မကြောက်လေနှင့်၊ ပူပန်သောက မဖြစ်ပါလေနှင့်။ အသက် ရှည်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရမည်။ သေချိန်မရောက်သေးသမျှ ယောနိသော မနသိကာရနှင့် သေခြင်းတရားရှိသည်ကို အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းပါ။ သေခြင်းတရားကို တရားသဘောဖြင့် ဆင်ခြင်သည်သာ ကောင်းပါ၏။ ကျစိတ်နှင့် မြင်ဆင်မသုံးသပ်လေနှင့်။

၃၆ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

အချိန်ကပြန်လေးသော အကြောင်းအရာ

သင်သည် အချိန်ကို အလကားဖြုန်းတီးပစ်သောကြောင့် အချိန်ကလည်း သင့်ကို ပြန်လည်ဖြုန်းတီးပျက်စီးစေလေသည်။

ငယ်စဉ်အချိန်ကလ

ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ၌ ဝမ်းပန်းဆင်းရဲခြင်းကို ခံရခြင်းသည် ကြီးရင့်သောအခါတွင် ချမ်းသာကိုရရန်၊ အသိပညာဉာဏ် အလိမ္မာတိုးတက်ရန် ဖြစ်လေသည်။

အချိန်ကို စနစ်ကျစွာ

လူချင်း တူ၏။ စိတ်သဘောထားချင်းလည်း တူညီကြပါ၏။ ဉာဏ်ချင်းမှာလည်း တူကြပြန်ပါ၏။

မတူကြသည်မှာ အချိန်ကို စနစ်ကျစွာ သုံးစွဲသည်ချင်း မတူကြပါချေ။

ဤသို့မတူကြရုံသာ အောင်မြင်တိုးတက်ကြီးပွား အသက်ရှည်ပွင့်ပါ ကွာခြားနေကြလေသည်။

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၃၇

တစ်ယောက်တည်းနေရသောအချိန်မှာ

သင်သည် တစ်ယောက်တည်းနေရအံ့။ ပြဿနာများကို ရင်ဆိုင်နေရအံ့။ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် တစ်ယောက်တည်း ကြုံနေရသော အခက်အခဲကို ဖြေရှင်း၍မရနိုင် ဖြစ်နေအံ့။ ထိုအခါကျမှသာလျှင် ဆရာသမားနှင့် မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတို့၏ တန်ဖိုးကို သိလာလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ လောကီလူ့ဘောင်ထဲတွင် အထီးကျန်ဘဝဟူသည် အလွန်တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ် ကောင်းလှ၏။

နေ့စဉ် အချိန်တိုင်းပြုနေ

လောက၌ ရှိရှိသမျှသော အလုံးစုံသော သက်ရှိသတ္တဝါတို့ကလည်းကောင်း၊ သက်မဲ့ဝတ္ထုပစ္စည်း၊ တော၊ တောင်၊ ရေ၊ မြေ သစ်ပင် အပေါင်းတို့ကလည်းကောင်း နေ့စဉ် အချိန်တိုင်း သဘာဝသဘောတရား အဘိဓမ္မာများကို ထုတ်ပြုလျက် ရှိနေပေသည်။ ထိုသဘာဝဓမ္မစုကို ဓူတ်ရှုဉာဏ်စင်စားပါလျှင် သင်၌ အဘိဓမ္မာရုပ်ပညာများ ပြည့်ဝမည် ဖြစ်လေသည်။

နှစ်ကလအချိန်တွေကုန်ပြီ

လောက၌ ပေါ့ပေါ့စား၊ ပေါ့ပေါ့သွားနေသူတို့မှာကား မွဲပြာပြာ ဗြဲမွဲမွဲ မသဲမကွဲ ဘဝအခြေအနေ၌သာ တစ်ရစ်ဝဲဝဲ ကာစစ်လည်လည်

၃၈ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

ဖြစ်ကြပြီး နှစ်ကာလအချိန်တွေကုန်ကြရ၍ ကြီးပွားအောင်မြင်ခြင်းကို အိပ်မက်ပင်... မက်မသွားနိုင်ကြချေ။

ပေါ့ပေါ့စား၊ ပေါ့ပေါ့နေ၊ ပေါ့ပျက်ပျက် တွေးကြသဖြင့် အိပ်မက် တွေကလည်း ပေါ့သေးသေးသာ မက်ကြလေတော့၏။

ယနေ့ခေတ်အချိန်ကာလသစ်မှာ

အောင်မြင်မှုအထွတ်အထိပ်သို့ရောက်ရန် အပြိုင်အဆိုင် အနိုင် ကြိုးစားနေကြသော ယနေ့ခေတ်အချိန်ကာလသစ်မှာ၊ I.T ခေတ်မှာ လူစွမ်းလူစနည်းပါး၍ ပျော့ညံ့သူတို့မှာ နေရာမရနိုင်ကြဘဲ နည်းမှန် လမ်းမှန် ဇွဲသန်သန်နှင့် ကြိုးစားကြသူများသာ ကြီးမြင့်သောနေရာ သို့ ရောက်နိုင်ကြသည်ကို တွေ့မြင်နေကြရချေ၏။

အချိန်နှင့် လှိုင်း

အချိန်၊ လှိုင်းနှင့် ရေကြီးခြင်းသည် မည်သူ့ကိုမှ မစောင့်ပါ။

သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသော နတ်ပန်း

လောက၌ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသော နတ်ပန်းကို အခါခပ်သိမ်း အချိန်တိုင်း ဆင်ဖြူဆေးထားသူအား အာဘယ်မည်သော အခက်အခဲ လောကံခဲဆိုးမှ မထိုက်ခိုက်နိုင်ပေ။ စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်း

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■

ဟူသော ယောနိသော၊ မနသိကာရ နတ်ပန်းကား ဘဝယောစေကာမူ ဒိဋ္ဌဓမ္မအကျိုးခံစားရပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလှည့်ရောက်က ကောင်းကံအချိန်

ကောင်းတာပြုခဲ့ ကောင်းကံအချိန်
ကောင်းကျိုးတွေရ ကောင်းလှအကြိမ်
ကောင်းလှည့်ရောက်က သုခမမိန်
ကောင်းကျိုးထွား ဝင့်ကြွားတထိန်ထိန်
ကောင်းသောကံတို့ ရောက်လာချိန်။

ယျာဏအချိန်လား

လူတုန်းမှာ၏ သို့သော် ဥစ္စာကား မပြည့်စုံ၊ သို့ငြား အပေါင်း အသင်းနှင့် နေထိုင်တတ်၏။ ဉာဏ်ပညာ ချင်ချိန်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် တစ်နေ့တာလုပ်ချိန်ကရသည်ကို တစ်နေ့စား၊ တစ်လတာလုပ်စာ တစ်လစားနေရသော်လည်း ကြည်ကြည်လင်လင် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် တျက်သရေမင်္ဂလာရှိသူများ အောင်မြင်မှုလက်ဝယ်ခိုင်ပိုင် ရရှိနေသူများ နားလည်း လောက၌ ရှိကြချေ၏။

အောင်မြင်နေချိန်

အောင်မြင်နေချိန်ဆိုသည်ကို အချုပ်ဆိုရလျှင် ဘဝ၏ အစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲနေသော ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေများနှင့် သဟဇာတဖြစ်အောင် နေထိုင်နိုင်ခြင်းသည်သာ အောင်မြင်မှုအစစ်ဟု သတ်မှတ်ရမည် ဖြစ်၏။

အချိန်အခါရောက်၊ အရှိန်အဝါတောက်

ဘယ်အလုပ်မဆို မထမ သဲယဉ်းမည်။ အခက်အခဲ တွေမည်။ အချိန်အခါမရောက်သေးဘူး။ အချိန်အခါမကျသေးချိန်ဟုလည်း ပြောလိုရသည်။ ဤသည်ကို မလျော့သောသန္ဓေနှင့် အကြိမ်ကြိမ် ဉာဏ်ထုတ်၍ ကြိုးစားလျှင် အောင်မြင်ရမှာဖြစ်၏။ လောက၌ ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယရှိသူသာ မည်သည်ကိုစွဲမဆို မအောင်မြင် မပြီးစီးသည် မရှိပေ။ အချိန်အခါရောက်သောအခါ အရှိန်အဝါတောက်လာကြ တော့သည်။

ပစ္စုပ္ပန်အချိန်

နေရာတကာ၌ ရှေးကံကိုချည်း အားကိုးနေ၍မဖြစ်။ ထကြွလှည့်လည်ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်အချိန်၌ ဉာဏ်ကိုစေစား၍ ကြိုးစားနိုင်ပါမှ တော်ကံကြသည်။ ရှေးကံကြွမ္မာက မြင်နိုင်သောအရာမဟုတ်။ ပြုပြင်နိုင်သောအရာ

လည်း မဟုတ်ပေ။ ရှေးကံ၊ ကံကြမ္မာ မည်သို့ပင် ပါလာစေကာမူ အကြံဉာဏ်၊ ဝီရိယ၊ လုံ့လနှင့် ပြည်စုံသောသူသည် အကျိုးခံစားရသည်သာ ဖြစ်၏။

လူ့ဘဝရောက်ချိန်ရောက်ခိုက်

ရရှိထားသော လူ့ဘဝရောက်ချိန်ရောက်ခိုက်မှာ ကောင်းသောနည်းဖြင့် ရှာဖွေ၍ လုပ်ကိုင်ကြရန်နှင့် နောင်တမလွန်ဘဲဝကာလကောင်းမွန်လာရန် လုပ်ငန်းများကို ကောင်းသောနည်းဖြင့် အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်း မမေ့မလျော့ဘဲ လုပ်ကိုင်ရန် လိုအပ်လှ၏။

ထိပ်တန်းရောက်ချိန်

ထိပ်တန်းရောက်ချိန်၌ ကြီးစွာ သတိထားရမည်။ မရောက်ခင် အချိန်များထက်ပိုပြီး သတိတရားကြီးမားရပေမည်။ အချို့မှာ ထိပ်တန်းရောက်ချိန်၏ နောက်ဆတ်စခန်းမှာ ဘိတ်စခန်းပြန်ရောက်သွား၍ဖြစ်၏။ ထိပ်တန်းမှာမနေတတ်၍ အနေကြပ်ကြရလေ၏။

အတိတ်ချိန်မှ အရိပ်ပိုန်ကို ဖယ်ရှား

လူတွင် မကောင်းသောအကျင့်၊ မကောင်းသောအကြံ၊ မကောင်းသောအစွဲများ ရှိတတ်၏။ လောကီသားပီဝီ အများလည်းရှိ၏။ မကား

၄၂ ■ ဆုတောင်းချက်နှင့်မြင့်သွေး

ထွေလည်း ငြိမ်း၊ လူတို့ တစ်ချို့မျိုးမှားက အလီလီပါ မှားသည်၊ လူတစ်မှာ မကောင်းသောအကျင့်၊ အကြံ အစွဲတွေ ကုန်လာလေလေ နေရတိုင်ရသည်မှာ ရဲဝံ့သွက်လက်လာလေလေအဖြစ်ဆို ရောက်တော့ ၏။ မလိုလားအပ်သော အတိတ်မှအရာများကို ဖျက်ရမည်၊ ဖယ်ရမည်၊ ဖျက်ဖယ်ပြင်၍ အနာဂတ်ကိုသွားသောခရီးမှာ ပိုပြီး သွက်လာသလို ထက်လည်းထက်လာသည်မှာ ကေနိမ့်ချ။

ဇာန်၊ ပျက်၊ ဖက်

အမှီကောင်းမှီရချိန်၌ တက်။
အမှီမကောင်းချိန်ရောက်တော့ ပျက်။
လူပိုက်ကိုရှောင်၊ လူလိမ္မာကိုဆောင်။
အမှီကောင်းရလျှင် သစ္စာရှိစွာနှင့် ဖက်ပါလေ။

အချိန်အစအန

အချိန်အစအန အချိန်တိုလေးတွေကအစ သတိထားနေမှ ဖြစ်၏။ နေရာတိုင်းမှာ အချိန်သာ လွန်စွာအရေးကြီးသည်။

တစ်ချိန်ပြီးတစ်ချိန်

လူ့လောကီရာမိဆိုသည်မှာ မိမိကိုယ်တိုင်က ပြုကျင့်ပေးမှသာ တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့်၊ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ တစ်ချိန်ပြီးတစ်ချိန် တိုးတက်ရင့်သန်လာတဲ့ တရားသဘာဝဖြစ်ပါသည်။

အချိန်ရှိသရွေ့ ရှုပ်ထွေးပွေလီနေသဖြင့်

လောကကြီးသည် အချိန်ရှိသရွေ့ ရှုပ်ထွေးပွေလီနေပါသည်။ ထို့အတွက် လုံ့လ၊ ဝီရိယမရှိဘဲ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့နေလျှင် ရှုပ်ထွေး နေသမျှတွေထဲက ရှုန်းထွက်နိုင်မှာမဟုတ်။ အဖြေသည်လည်း ရှာလို့ ရမှာ မဟုတ်ပေ။

အချိန်ရှိသရွေ့ ရှုပ်ထွေးပွေလီနေသဖြင့် အခြေအလှသေခံလည်း အနေလှအောင်ဆိုသောသဘောနှင့် လုံ့လစိုက်ရမည်။ ကံကိုသွားပြီး ယိုးမယ်မွဲမနေလေနှင့်။

လောကကြီးက အချိန်ကိုစားမယ်

လူတွေ ထမင်းစားမယ်သကဲ့သို့ လောကကြီးက အချိန်ကိုစား၍ ပစ်တယ်။ အချိန်ရှိခိုက် လုံ့လမစိုက်လျှင် သုံးမရသောအမှိုက်၊ သို့မဟုတ် အမှိုက် ဖြစ်သွားတော့၏။

အချိန်ကာလကို တန်ဖိုးထားတတ်လျှင်

အချိန်ကာလကို တန်ဖိုးထားတတ်လျှင် လောကီမှာရော၊ လောကုတ္တရာမှာပါ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေပါ၏။ မိနစ်၊ စက္ကန့်ဆိုသော အချိန်ကလေးပျက်ပင် တန်ဖိုးထားတတ်လျှင် အကျိုးကြီးစွာ ဖြစ်ထွန်းချေသည်။

လောကဓံကောင်း ဆိုး တွေ့ရှိနိုင်တိုင်းမှာ

လောကကြီးကလည်း လောကဓံနောက်ကို လိုက်နေပါသည်။
လောကဓံကလည်း လောကကြီးနောက်သို့ လိုက်နေ၏။
ကောင်းဆိုးနှစ်တန်၊ လောကဓံ၊ အမှန်ကြုံရလေ။
မကြံချင်လည်း ကြုံရပြန်၊ ရှောင်မလွှဲနိုင်ပေ။
အတက်အကျ၊ စနစ်ကျ၊ နှစ်ဖက်မျှကြည့်လေ။
မကြည့်တတ်၍ ဒုက္ခတွေ့၊ မပျော်မရွှေကြပေ။
သံသရာထဲ ကောင်းဆိုးတွဲ၊ တလဲစီလှည့်နေ။
အပြုံးချည်းသာ မရှိတာ၊ စိတ်မုသိပါလေ။
အလှည့်ကျက ခွဲမရ၊ ၁၀၀၀၀၀ကြွေးပေ။

အာယ်အခါ

အာယ်အခါဟူ၍ မသေချာ။ တစ်နေ့နေ့တော့ ကြီးပွားမှာပဲ။ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်မှာပဲဟူသော မျှော်လင့်ချက်မှာ ဘာမှန်းမသိသောကြောင့် ဘာမှမဖြစ်ထွန်းနိုင်ကြောင်း သိရှိရမည်။

စိတ်က မလုပ်ချင်ချိန်မှာ

နေ့စဉ်ကျင့်ဆောင်ရန် အစီအစဉ် ဖတ်ကာအတိုင်း ကျင့်သုံး ရွက်ဆောင်နိုင်ကြသလို စိတ်က မလုပ်ချင်သောအရာများကိုလည်း ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကာ - ပြုလုပ်တတ်သောအလေ့ကိုပါ ကျင့်သုံးပါက အခြေခံစိတ်ဓာတ် ခိုင်မာပြီးအောင် စိတ်ကို ရုစေနိုင်လေသည်။ အောင်ခြင်းမှာ မိမိက လုပ်ယူရခြင်းသာဖြစ်ပြီး သူတစ်ပါးက မပေးအပ်နိုင်။

အောင်မြင်ချိန်ရောက်ရန်

၁။ အလုပ်လုပ်ချိန်တိုင်းမှာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကြိုးစားပမ်းစား အလုပ်လုပ်ကိုင်ရန်၊ (ဘုရားရေး၊ တရားရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ စစ်ရေး၊ အချစ်ရေး၊ ဘာအရေးပင်လုပ်လုပ် အချိန်တိုင်းမှာ နှာမ်ရေး၊ ရုပ်ပါ ကြိုးစားပမ်းစားလုပ်ခြင်း)

- ၂။ အချိန်အခါမကျသေး၊ မဟန်သေး၊ မထူးခြားသေးလျှင် ပြန်လည်ဖြင့်ဆင်။ လိုက္ကက်ဖြည့်ပြီး ကြိုးစားလုပ်ယူရန်။
- ၃။ အလုပ်လုပ်ချိန်မှာ စကားကိုနည်းနည်းသာပြောပြီး လိုအပ်သလောက်သာ ပြောပြီး ချိန်ချိန်ဆဆပြော၍သာ လုပ်နေရန်။
- ၄။ အချိန်ကို အတျိုရှိုအောင် အချိန်မဖြုန်းမိဘဲ သုံးမိအောင် အမြဲ သတိမလစ်အောင်ထား၍ လုပ်ရန်။
- ၅။ အချိန်၊ စည်းကမ်းမထားသော စီးပွားချိုးက မကြီးပွား၊ မတိုးတက်တတ်မှန်း သိထားရန်။
- ၆။ အောင်မြင်ရန် အလုပ်မှာ ထိထိုးတာမျိုးမဟုတ်။ အချိန်အခါကပေးသော အကျိုးရလဒ်ဟု သိထားရန်။
- ၇။ အိပ်ရာဝင်၊ အိပ်ရာထ၊ အလုပ်စ၊ အလုပ်ဆုံး၊ အချိန်မှန် ဖြစ်နေရန် လိုအပ်။

အောက်ကျနောက်ကျဖြစ်ရုံက

အချို့သည် အောင်မြင်နိုင်လျက် အချိန်ကို မလေးစား၍သာ အောက်ကျနောက်ကျ ဖြစ်နေကြတော့၏။

အချိန်ဖြုန်းသွားကို အကြောက်ဆုံး

အချိန်၏တန်ဖိုးကို ကောင်းစွာသိရှိပြီး အသုံးပြုနေသူတို့သည် လာရောက်ပြီး အချည်းနီး အချိန်ကို လာရောက်ဖြုန်းတီးနေတတ်သူများကို အကြောက်ဆုံးပင် ဖြစ်လေသည်။ အချိန်ကို ရယူအလုပ်လုပ်နေသူများအား သွားရောက်ဖြုန်းတီးခြင်းမှာ မိမိအတွက်ပါမက အများအတွက်ပါ ဆုံးရှုံးရတတ်လေသည်။

အချိန်အလေးပေးသော်

ယခုခေတ်သည် အချိန်ကို အလေးပေး၍ ဆောင်ရွက်နေကြရသောခေတ် ဖြစ်လေသည်။ ညည်သည်အဖြစ် တစ်စုံတရာကိစ္စအတွက် ရောက်လာရလျှင် စကားကို စပ်မိအောင်ပြုပြီး လိုရင်းကို ရှင်းလင်းပြောပြရမည်။ ကိစ္စပြီးလျှင် အခြားသောနည်းဖြင့် သူတစ်ပါး၏ အဖိုးတန်သောအချိန်ကို မဖျက်ဆီး ပြန်သွားရမည်။

အချိန်တန်းဖိုး ကျင့်သုံးသူ

အချိန်ကာလများကို အချည်းနီးကုန်ဆုံးကြခြင်းသည် မိမိ၏ အသက်ပမာဏကဲ့သို့ သိမြင်သူတို့သာလျှင် အချိန်၏တန်ဖိုးကို လေးမြတ်စွာ ကျင့်သုံးသူ ဖြစ်နိုင်ပေမည်။

ဘဝ၏အပြစ်အကျ်း

ငယ်စဉ်(ပထမအရွယ်နှင့် ဒုတိယအရွယ်)၌ အလုပ်ကောင်းစွာ မလုပ်ခဲ့လျှင် အသက်ကြီးမှ ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ရောက်နေလိမ့်မည်။ ဘဝ၏ အပြစ်ဒဏ်ခတ်ခြင်းခံနေရသူဖြစ်ကြောင်း ငယ်စဉ်က အလုပ်မလုပ်ခြင်း များက သက်သေခံလျက် သိရှိလိမ့်မည်။

ယနေ့အောင်မြင်နေသူတို့သည်

ယနေ့အောင်မြင်နေသူတို့သည် ငယ်စဉ်ကပင် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အချိန်မှန်မှန် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ရုံသာ အောင်မြင်မှုအသီးအပွင့်တို့ကို ဝေဝေသာသာ ဆွတ်ယူစားသုံးနိုင်ခြင်းဖြစ်ပေရာ၏။ အောင်မြင်လို၍ အချိန်နှင့်အမျှ ကြိုးစားခဲ့ကြသည်သာ ဖြစ်၏။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အစရှိသည်တို့တွင်လည်း အောင်မြင်မှုရလိုလျှင် အချိန်နှင့်အမျှ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာတို့ကို ကြိုးစားရာသည်။

အိပ်ရာဝင်သောအချိန်အခါတွင်

နံနက်တစ်နံနက်မှစ၍ တစ်နေ့လုံး ပြုလုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းစဉ်ကို ဇယားချပြီး ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် ညအိပ်ရာဝင်သော အချိန်အခါတွင် တစ်နေ့လုံး၏ အကြောင်းအရာများကို အသေးစိတ် ပြန်လည်စဉ်းစား၍ စစ်ဆေးကာ အမှားအမှန်ကို လိုအပ်ချက်၊ ပိုသွားချက်များပါ စိစစ်

ဆုံးဖြတ်လေ့ရှိပါက နောက်တစ်နေ့အတွက် အစီအစဉ်ပါ ပိုမိုကောင်းမွန် ထူးမြတ်လာရခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဘယ်အချိန်အခါမှာမူ

ယနေ့မောပန်းသော်လည်း မနက်ဖြန် အမောပြေပြီး အားထက်၍ လာနိုင်သည်။ သည်တစ်ဖတ်ရှုသော်လည်း နောက်တစ်ဖတ်အောင်မြင်နိုင်အောင် စိတ်အားသည် အခြားအားထက် ခရီးပိုမို ရောက်တတ်သည်။

စိတ်သည် ကိုယ်၏ရှေ့သွားဖြစ်၏။ စိတ်မပါလျှင် ကိုယ်သည်မပါ။ စိတ်ရောက်ကိုယ်ပါမလုပ်သမျှ ဘယ်အချိန်အခါမှာမူ အောင်မြင်အရာ ရောက်မည် မဟုတ်ပါ။

အချိန်ပြည့်လုပ်နိုင်မည့်လူသာလို

လောက၌ အလုပ်မရှိ ဟူသောစကား၏အဓိပ္ပာယ် လုံးဝမရှိပေ။ အလုပ်မလုပ်ခြင်းဟူသော အဓိပ္ပာယ်သာ ထွက်၏။ လောကကြီးတွင် လုပ်စရာအလုပ်တွေ အပြည့်ရှိ၏။ အချိန်ပြည့်လုပ်နိုင်မည့်လူသာ လိုသည်။ မျက်စိအမြင်မရှိသူတွေအတွက်သာ လုပ်စရာမရှိ ဖြစ်ပေသည်။

အလုပ်အကိုင်ချိန်မှာ

အလုပ်ကို အာရုံစိုက်လုပ်နေမိချိန်မှာ

၁။ ယင်းရိုတိုင်းမိုင်းမှု။

၂။ မကောင်းမှုအကုသိုလ်စိတ်။

၃။ အလိုရမ္မက်ကြီးသောစိတ်။

၄။ အနာဂတ်အတွက် ပူပန်စိတ်။

၅။ စော်ရဲတန်ရဲရောဂါဝေဒနာနှင့်

၆။ စီးပွားရေးအဆင်မပြေဟူသော အကြောင်းအကျိုးအဖြစ် ၆

မျိုးမှ လွတ်မြောက်စေ၏။

အချိန်တိုင်းမှာ သာသနာပတ်ကျပါစေ

အချိန်ကာလတိုင်း၊ အရာရာတိုင်း၊ အကြောင်းကိစ္စတိုင်း အညီ အမျှထားသောစိတ်ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ကျကျသိနေအောင် သတိဆောင်ခြင်း သည် ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြင့် ရှုပွားခြင်းဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌမတ္တနည်းလမ်း ဖြစ်၏။

စတုရန်းအချိန်ပိုင်းလေးတွင် ပြောင်းလဲမှုတစ်ခု ဖြစ်နိုင်၏

အချိန်အတိုအစလေးများကို တစ်စစီကောက်၍ အသုံးပြုပန်များ လောကသော် စုပေါင်းမိပါစေ အစိုးတန်ကြံဖြစ်လေသည်။

မိမိ၏စိတ်

အစဉ်သဖြင့် အချိန်ပြည့် ထိန်းသိမ်းကွပ်ကဲမှုအမြဲပြုရမည်သူမှာ မိမိ၏စိတ်ပင်ဖြစ်ကြောင်းကို မိမိကိုယ်တိုင် မသိ၊ မကျင့်သေးသူဟူ သမျှ ဘယ်သူမှ ထိပ်တန်းသို့ ရောက်မလာနိုင်ပေ။

အချိန်ကုန်လွန်းသွားစာတ်

ငယ်ရွယ်သူများသည် အာရုံထွေပြား အချိန်ကုန်၍နေပြားအံ့။ ထိုသူမျိုးတို့ ကြီးပွားတိုးတက်ရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ ကြီးစားလုပ်ဆောင်ရန် အချိန်ကုန်လွန်းသွားတတ်ကြသဖြင့် သတိတရားရှိစဉ်တွင် ဉာဏ်၊ စိရိယ စိုက်ထုတ်လျှင် အကျိုးခံစားရနိုင်သေးလေသည်။

အရေးကြီးချိန်မှာ

အရေးကြီးချိန် သက်လုံကောင်းရန် အရေးကြီး၏။ အရေးကြီးချိန် ဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးချိန်မှာ ပျော့ညနေသောသူသည် အမှန်စာကယ် ပျော့ညသဖြစ်ချေသည်။ စဉ်းစားဉာဏ်ရှိက ကြံလာမည့်အရေးဒုက္ခကို ရှောင်နိုင်၏။

ဖေဖော်ဝါရီလ

အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်လုပ်ရန် အချိန်သည် နောက်ကျရိုးထုံးစံ မရှိ။ ကိုယ်က ပြုပြင်နှောင်တရပြီး စတင်လုပ်သောအချိန်မှာ အကောင်းဆုံးအချိန်ပင်။ နောက်ကျသွားပြီဟု ယူဆရုံမရ။ မစတင် သေးခြင်းဟူသာ ဆိုရမည်။

လက်ရှိအချိန်သာ

အတိတ်ဖြစ်သောအချိန်တွေလည်း ဆုံးရှုံးရပြီ။ အနာဂတ်ဖြစ်မည့် အချိန်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မပိုင်စိုး။ ယခုပစ္စုပ္ပန်အချိန်သည်သာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ဝယ်ရှိပြီးရတနာ မဟုတ်ပါလော။ ထိုလက်ရှိအချိန် ကို ကောင်းမြတ်စွာ အသုံးပြုနိုင်စွမ်းရေးသည်သာ ကျွန်ုပ်တို့တာဝန် ဖြစ်လေသည်။

အချိန်နှင့်အမျှ အစဉ်ပြောင်းလဲနေ

ပြုပြင်လေ့ကျင့်မှုမရှိသော ရုပ်ရည်နှင့်ဟန်ပန်သည် ကြီးပွား တိုးတက်အောင်မြင်ရန် စိတ်ဓာတ်မတည်ကိန်းသောကြောင့်သာ ဖြစ်လေရာ အစဉ်ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်းကို လိုလားသူတို့သည် မိမိ၏ စိတ်ဓာတ်၊ မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာတို့ကို အမှုအကျင့်ပြောဆိုပုံနှင့်တကွ လေ့ကျင့်ခန်းပြုရမည် ဖြစ်လေသည်။ လူ့ဘဝဟူသည်မှာ နဂိုအတိုင်း

မဟုတ်ဘဲ အချိန်နှင့်အမျှ အစဉ်ပြောင်းလဲနေသောကြောင့်သာလျှင် မိမိ၏အလေ့အကျင့်တို့သည် ပြုပြင်ပြောင်းလဲကျင့်သုံးကြရမည် ဖြစ် လေသည်။

လွန်တဲ့အချိန်က အဖြစ်ဆိုး

ကျွန်လွန်သွားပြီဖြစ်သောအချိန်က အဖြစ်ဆိုးများကို ဝမ်းနည်း ကြေကွဲ တမ်းတမှုတွေ မဖြစ်ပါနှင့်။ ဖိတ်သွားခဲ့ပြီးသော နို့က သောက်၍မရတော့ပါ။ ကွဲပြီးသွားသောပန်းကန်ကိုလည်း ဆက်၍မရ တော့ပါ။ ဘာမှပြန်လုပ်မရသောအရာအတွက် ဝမ်းနည်းစိတ်မကောင်း ဖြစ်ခြင်းက ထပ်မံပြီး အဖြစ်ဆိုးနှင့် ဆက်လက်ပေါင်းသင်းတွေ့ဆုံနေ ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

တိုက်ဆိုင်မှုမဟုတ်ပေ

လောက၌ ဘဝတစ်ခုတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရားတို့ သည် တိုက်ဆိုင်မှုမဟုတ်ပေ။ အကြောင်းတရားတို့က ညီညွတ်ပြည့်စုံ လာချိန်တွင် အကျိုးတရားက ကေန်ရောက်ရှိလာသော နိယာမတစ်ခု ပင် ဖြစ်၏။

အဘယ်အချိန်၊ အဘယ်အခါ

ကုသိုလ်တရားကိုပြုရာ၌ အိုလွန်းပြီ၊ နောက်ကျသွားပြီဟူ၍ မရှိသကဲ့သို့၊ စော့သုတအတတ်ပညာနှင့် အသိပညာကို ရှာဖွေရှာဖွေလည်း အိုသွားပြီ၊ နောက်ကျသွားပြီဟူ၍ မရှိပေ။ လောကတွင် အကြောင်းတစ်ခုကို ရိုးမယ်ရှာ၍ ဆင်ခြင်ပေးလေ့ရှိခြင်းသည် ပျင်းရိညှပ်ဖျင်းသော သူများ၏ညာဉ်သာဖြစ်လေရာ အဘယ်အချိန်၊ အဘယ်ကာလ၌ ဘယ်နေရာ၌မဆို ပညာကို ရှာဖွေဆည်းပူးရန် အချိန်တော်ပင် ဖြစ်လေသည်။

အကုန်လုံး တစ်ချိန်တည်းလိုချင်လျှင်

အကုန်လုံးကို တစ်ချိန်တည်း၌ဖြစ်လိုက တစ်ခုမျှပင်မဖြစ်နိုင်၊ တစ်ခုအိကို အချိန်ပေးရပေမည်။

မဆိုင်သည်ကိုလုပ်၍ အချိန်ကုန်

မကြီးမား မတိုးတက်သူများသည် မိမိဘဝ၊ မိမိသားစု၊ မိမိရပ်ရွာအတွက် အရေးကြီးသောအလုပ်များကို မလုပ်ဘဲနှင့် မဆီမဆိုင်သောလုပ်ရပ်များကို လုပ်ကြပြီး တန်ဖိုးရှိသောအချိန်များကို ကုန်လေသဖြင့် စံလွှဲရှားသွပ်နေသူဟု သတ်မှတ်ရပေလိမ့်မည်။

အချိန်ကာလရတနာ

လောက၌ ရတနာအပေါင်းတို့တွင် အချိန်ကာလသည်ဟူသော ရတနာသည် အဖိုးထိုက်တန်ဆုံး ဖြစ်လေသည်။ တစ်ခဏမျှသော အချိန်ကလေး နောက်ကျမှုကြောင့် အသက်လည်း ဆုံးနိုင်သည်။ စစ်ပွဲလည်း ရှုံးနိုင်လေသည်။

အချိန်ပိုကလေးမှာ

ဝါသနာပါရာတစ်ခုခုကိုလည်း အပိုအလုပ်အနေဖြင့် အချိန်မှန်မှန် လေ့လာခံယူခြင်းအမှုကို ပြုရလေသည်။ အချိန်ပိုကလေး ထားကာ ထိုသို့ပြုခြင်း၏အကျိုးကျေးဇူး မုချခံစားတိုးတက်နိုင်ခြင်းကို တွေ့ရှိရပေမည်။

တစ်မိနစ်ပင်ဖြစ်စေ

အဖိုးတန်လှသောအချိန်များကို တစ်မိနစ်ပင်ဖြစ်စေ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မကုန်ဆုံးထိုက်ပေ။ အလဟဿကုန်ဆုံးခံသောအချိန်များကို ပြန်စွဲတွေးလျှင် လက်ရှိတစ်မိနစ်သည် မည်မျှအဖိုးတန်သည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

ကောင်းကောင်းအချိန်ယူလုပ်မှ

စွဲစွဲမြဲမြဲ ခိုင်ခိုင်မာာ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်၊ သင့်သင့်မှန်မှန် ကောင်းကောင်း အချိန်ယူလုပ်မှ အောင်မြင်ခြင်းရနိုင်၏။ လူတစ်ဦး၌ ဉာဏ်မကြီးရင် နေပါစေ။ ဇွဲ၊ သတ္တိနှင့် ဝီရိယရှိ၍ နှေးနှေးနှင့်မှန်မှန် လုပ်သူဖြစ်ပါက အထွက်တန်းသို့ရောက်မည်မှာ မလွဲကောက်ဖြစ်သည်။

အလုပ်ချိန်

အလုပ်ကိုလုပ်ရာတွင် အလုပ်ချိန်၌ ဝင်ဆင်းရဲဟု သဘောထားကာ ထူးထူးချွန်ချွန် ရွက်ဆောင်လိုစိတ်မရှိ။ ဝတ္တရားအတိုင်းပြုပြီး နာရီကို မကြာခဏကြည့်နေတတ်သောသူမျိုးသည် အလုပ်၌ ဂုဏ်မယူ၊ မပျော်ရွှင်၊ မနှစ်သက်ခြင်းကြောင့် အလုပ်၏တန်ဖိုးကို မသိသဖြင့် တိုးတက်ခြင်းကင်း၍ နေရတတ်လေသည်။ မိမိ၏လုပ်ငန်းတွင် မိမိရဲခဲစွာ ဂုဏ်ယူနိုင်သောသဘောဖြင့် အလုပ်၏သဘောကိုသာ အဓိကထား၍ အလုပ်လုပ်သူသည်သာလျှင် တိုးတက်နိုင်လေသည်။

နေရသောအချိန်ကလေး

နေရသောအချိန်ကာလကလေးက တိုတိုလေးပါ။ နေရသောအချိန်က ဟိုသော်လည်း လူ့ဘဝဆိုသည်မှာ အိပ်မက်မက်နေသလိုပါပဲ။

နေရသောအချိန်ကာလတိုပေမယ့် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခြင်းကတော့ ပြည်နက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် အကျိုးမဲသော စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုတွေနှင့် အချိန်မဖြုန်းပါနှင့်။ ရောင်ရဲစိတ်ထားပြီး ပြုံးနေစမ်းပါလေ။

ကိုယ့်အချိန် ကိုယ်မပိုင်

သူတစ်ပါးကို မှီခိုရခြင်းသည် သူတစ်ပါးအစွမ်းအောက်၌ ရပ်တည်ရခြင်းဖြစ်၍ မိမိကိုယ်စွမ်းကိုယ်စကို ချိုးနှိမ်ပစ်ခြင်း ဖြစ်၏။ သူတစ်ပါးကို မှီခိုရခြင်း၏ အဆိုးဝါးဆုံးအချက်မှာ မိမိအချိန်ကို မိမိမပိုင်ခြင်း၊ ကိုယ့်အချိန်ကို မှီခိုရသူအား ပေးထားရခြင်း ဖြစ်၏။

အားလပ်ချိန်ကိုသုံးသပ်ခြင်းသည် အနာဂတ်အတွက်

လူငယ်တစ်ဦးသည် သူ၏အနာဂတ်၌ မည်မျှထိ ကြီးကျယ်အောင်မြင်နိုင်သည်ဆိုခြင်းကို သူ၏ နေ့စဉ်နှင့် အားလပ်ချိန် အသုံးပြုနေခြင်းကို ကြည့်ရှုလေ့လာသုံးသပ်ခြင်းဖြင့် သိနိုင်ပါသည်။

အချိန်နှင့် ပစ္စည်း တစ်ထပ်တည်းကျပါစေ

ပစ္စည်းနှင့် တစ်ထပ်တည်းမကျသော စကားများကို ခဏခဏ ပြောတတ်သောသူသည် အောင်မြင်မှုအနည်းဆုံးလှူဖြစ်တယ်။

၅၈ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

အချိန်မရှိ

မိမိ၌ ရည်ရွယ်ချက်ရှိပြီးသည်အလျောက် ဇောက်ချ၍ အလုပ်လုပ်နေရသူအဖို့ သူတစ်ပါးနှင့် အနိုင်လု၍ ငြင်းခုံနေရန် အချိန်မရှိပေ။ ထင်လိုရာထင်၍ ပြောလိုရာပြောပါစေ။ လျစ်လျူဖြုတ် ကိုယ်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ရပေမည်။

အချိန်မရွေး

တန်ဖိုး၊ ဂုဏ်သိက္ခာဆိုသည်မှာ အချိန်မရွေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်သော ပစ္စည်းများကဲ့သို့ လွယ်လွယ်မရပေ။

စကားပြင်ပြီးပြတ်သောအလုပ်ကို အချိန်ဆွဲပါနှင့်

အလုပ် လက်တွေ့လုပ်ရမည့်အစား စကားများလျှက် အချိန်ဆွဲနေလျှင် အပျက်အစီးများ စင်ရောက်လာနိုင်ရန် အချိန်ပေးခြင်းနှင့် တူလေသည်။

အောင်မြင်ချင်သူသည် နားချိန်မှပင် အလုပ်ချိန်ဖြစ်၏

သူတစ်ပါး အိပ်မောကျ အနားယူချိန်မှာ သင်က မအိပ်ခါနီးနေရုံနှင့် ဆင်သည် အောင်မြင်သူမဖြစ်နိုင်။ သူတစ်ပါးအိပ်စက်

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၅၉

အနားယူချိန်မှာ သင် ဘယ်မျှအကျိုးပြုတွေ့ အသုံးချနိုင်သည်လဲဆိုသည်ကမူ အောင်မြင်တဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

အချိန်ကို တက်ကြွခြင်းဖြင့် ရင်ဆိုင်ပါ

အချိန်အခါမရွေး မည်သည့်ပြဿနာကိုစွတာဝန်ကိုမဆို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်သွားရန် အသင့်ဖြစ်နေစေရလေသည်။ လူ့ဘောင်မှာသည် နှောင်တောင် ကိစ္စပြဿနာပေါ်ပေါက်လာတတ်မြဲပင် ဖြစ်လေသည်။ မိမိခံ နေ့စဉ်အချိန်များတွင်လည်း လုပ်သင့်သမျှတို့ကို ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်၍ လုပ်ဆောင်ရလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အချိန်တိုင်း၌ မည်သည့်အရာနှင့်မဆို ရင်ဆိုင်ရန် ဖျတ်လတ်တက်ကြွစွာ အသင့်ဖြစ်၍ နေရလေသည်။

အချိန်ကို ခွဲခြားခြင်းဖြင့် အပူဖြစ်ပါစေနှင့်

စိတ်ဓာတ်တက်ကြွရမည့်အချိန်နှင့် စိတ်တည်ငြိမ်ရမည့်အချိန်ဟူ၍ သီးခြားစီရှိသည်ကို သတိရပါ။ ဤစကားမှာ စိတ်တက်ကြွမှုသည် ကိုယ်နှင့်စိတ်နှစ်ပါး ဖြေလေ့မှုကို အထောက်အကူပြုနိုင်သည့်အတိုင်း ဟူသော အယူအဆဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ဘယ်တော့မှ အရူးမလုပ်ရန် ဆီလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ယနေ့အလုပ်၊ မနက်ဖြန်အလုပ်

ယနေ့လုပ်စရာ ယနေ့ လုပ်ပါ။

မနက်ဖြန်လုပ်စရာ မနက်ဖြန်မှ လုပ်ရမှာ။ မိုးရွာမှ ထွန်ချရမှာ။

အချိန်တိုင်းကို အနိုင်ယူနိုင်သောအချိန် ဖြစ်ပါစေ

သင်သည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း၊ အချိန်တိုင်း တွေ့ကြုံနေရသော အသေးအဖွဲ့ကိစ္စကလေးတွေမှစပြီး အခြင်းအရာဟူသမျှတို့ကို အတွင်း စိတ်အား အရူးမပေးဘဲ အနိုင်ယူလေ့ရှိအောင် လေ့ကျင့်ပါက ထို အသေးအဖွဲ့ကလေးတွေစုမိပါက အကြီးကြီးဖြစ်လာပေမည်။ ထိုကဲ့သို့ အသေးအဖွဲ့မှစ၍ အောင်ဖန်များမှသာ အကြီးကြီးကြံ့တော့လည်း အောင်မြင်မည် ဖြစ်လေသည်။

မူရင်းအချိန်ခွဲရင် မိတ္တူအချိန် ဟည့်ပါ

ယခုအခါ ဆင်းရဲညံ့ဖျင်း၊ ပညာဥစ္စာကင်းရဲခြင်းမှာ အတိတ်မှ မိမိ၏ ကြံစည်ပြုမှု လုပ်ကိုင်ပြောဆိုမှုတို့အတိုင်းပင် အကျိုးထင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်၍ ယခုအချိန် ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆက်လက် ယုတ်ညံ့မှုတွေရှိပါက အနာဂတ်အဖို့တွင်လည်း ကြံစည်မှု တက်နိုင် တော့မည် မဟုတ်ပေ။

ဤသဘောတရားကို သိမြင်လျက် ယခုပစ္စုပ္ပန်အချိန်မှစ၍ ကောင်းသော ကြံစည်ပြောဆို လုပ်ကိုင်မှုတို့ကို အရင်းထား၍ တက်ကြွ သောစိတ်ဓာတ်ဖြင့် အလုပ်ကို ဇွဲ၊ သတ္တိဖြင့်လုပ်လျှင် မုချ ကြံစည် ထွက်မြောက်ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်နိုင်လေသည်။

အကျိုးရှိသောအလုပ်ဖြင့် အချိန်ပြန်နိုင်ပါစေ

အကျိုးရှိသောအလုပ်နှင့် အချိန်ပြန်သောအလုပ် အထူး သတိ ထား၍ ခွဲခြားသိပါ။ ထို့နောက် အောင်မြင်နိုင်မည်လုပ်ငန်းများကိုသာ အားပြည့်မာန်ပြည့် အာရုံစိုက်ပါ။ အခြားအလုပ်များကို သူများကို လွှဲပေးပါ။

မိမိပိုင်စိတ်ကို ပစ္စုပ္ပန်အချိန်ထဲတွင် ထားပါ

စိတ်ကူးယဉ်ထဲ၌ နစ်မြောလေ့ရှိသောစိတ်ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရန်မှာ ပရမ်းပတာ စိတ်သွားရာသို့ ဓွတ်လပ်စွာ လွှတ် ပေးထားဘဲ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ နှံခြင်း၊ စားခြင်း၊ တွေ့ထိခြင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံတည်တည်၌သာ ကျရောက်နေစေရမည်ဖြစ်၏။ ထိုစဉ် ချက်မှာ စိတ်ကူးယဉ်များကို လုံးဝရပ်ဆိုင်းလျက် ဒိဋ္ဌအာရုံတိုင်၌ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည် ကျရောက်နေဖို့ ဖြစ်ပေ၏။

ဖြစ်ခဲ့တဲ့အချိန်သည် ပျက်မည်အချိန်သို့ ဦးတည်နေ၏

ခွါရုံနှင့် အာရုံ တွေ့ဆုံသည်အခိုက် အသိစိတ်ဖြစ်ဖော်လာပြီး ထိုအသိစိတ်သည်လည်း ဖြစ်ပြီး ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ နှစ်သက် ဖွယ်လည်းမဖြစ်၊ ပုန်းတီးဖွယ်လည်းမဟုတ်၊ စွဲလမ်းစရာ လမ်းမရှိ။

ကောင်းချိန်ရှိနေသရွေ့ သိုးချိန်မပျောက်သေး

အချိန်တိုင်း သင့်ကိုယ်သင် ကောင်းအောင် ကျင့်ဆောင်နေမယ် ဆိုလျှင် ဘယ်သူတွေ ဘယ်လောက်ဆိုးဆိုး ကိုယ်ကောင်းနေသမျှ ခေါင်းအယ်မှ မရွေ့နိုင်ပါ။

အချိန်ဖြုန်းက အချိန်မှန်းလို့ ဂူနိုင်သည်

အချိန်နှင့်အမျှ အဝဖေးတာဝန်တွေကို အသိပညာဖြင့် ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်နေစဉ်မှာ ဘဝ၏တန်ဖိုး စံချိန်မိပေမည်။ ထိုသို့အချိန်ဖြုန်း ကာ တွေးဆွေးငေးနေလျှင် ငတ်လျှင်ဝတ်၊ ရူးလျှင်လည်း ရူးသွားနိုင် ပေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို အချိန်ယူပြီးစီရင်

သက်ရှိ၊ သက်မဲ့ အရာဝတ္ထုအစုစုတို့သည် အချိန်နှင့် ပတ်ဝန်း ကျင်ဥတု၏စီရင်ချက်အရ အဟောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာတို့ကို ကျော်လွှားပြီး အသစ်အသစ်သော အခြင်းအရာတို့ကိုသာ တည်ထောင် သွားကြလေသည်။ ထိုအတူ လူ့သတ္တဝါတို့၏ အထွေထွေ ဒုက္ခ၊ သုခ၊ သောကာ၊ လောကဝံဟူသမျှတို့သည်လည်း အချိန်၏ပတ်ဝန်းကျင်တို့ စီရင်သွားချက်အတိုင်း အဟောင်းကျော်ပျောက်၍ အသစ်သို့ ကူးပြောင်း သွားသည်ချည်း ဖြစ်လေသည်။

သူတစ်ပါးစိတ်ထားကို အချိန်ယူလေ့လာခြင်း

လူတစ်ယောက်၏ မူလစိတ်သဘောထားကို သိလိုလျှင် ထိုသူ ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာ၌ တစ်ဦးတည်းနေသောအခါတွင်လည်းကောင်း၊ အားလပ်သောအချိန်များ၌ မည်ကဲ့သို့ပြုလုပ်နေသည်ကိုလည်းကောင်း ကြည့်ခြင်းဖြင့် သိနိုင်လေသည်။

တန်ဖိုးရှိသောအချိန်ဖြင့်သာ ကုန်လွန်ပါစေ

တစ်သိန်းတန်စိတ်ဖြင့် လုပ်ရမည့်အလုပ်ရှိလျက် တစ်ကျပ်တန် အလုပ်ကို ကိုယ်တိုင်လုပ်နေခြင်းဖြင့် အဖိုးတန်သောအချိန်များ အခွင့်အရေးများ၊ သေးနှပ်ပျောက်ကွယ်ကုန်သောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။

အလှတရားကို ခံစားချိန်မှာပင်

အလှတရားသည် အံ့သြသောခံစားမှုကို ပေးရုံမကပါဘူး။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အချိန်ကာလကို လွန်မြောက်သွားတဲ့ခံစားမှုကိုပါ ပေးတယ်။ စိတ်ကိုလည်း အနားပေးလိုက်တယ်။

ဗဟိုရက်စွဲဖြင့် အချိန်မကုန်ပါစေနှင့်

တစ်နေ့တစ်နေ့ ဗဟိုရက်စွဲတွေကို ဦးစားပေးသောသူသည် ကြာလေကြာလေ ဘယ်ဟာက တန်ဖိုးရှိသည်။ ဘယ်အရာက အထက်ဆုံးဆုံးဆိုသည်ကို မသိတော့ပါ။ သူ့အတွက် ဗဟိုရက်စွဲက အရေးကြီးနေလို့ပါပဲ။

အချိန်ကို တန်ဖိုးထားပါ

မအောင်မြင်တဲ့သူအတွက် အချိန်တွေသည် တန်ဖိုးမဲ့ပြီ အောင်မြင်တဲ့သူအတွက် အချိန်တွေသည် တန်ဖိုးရှိပြီ မြင်မြင်သွား ပါတယ်။

အချိန်တိုင်းမှာ သတိထားပါ

မြင်စရာမျက်စိသာမရှိပါက ဘာမှမြင်ရမည် မဟုတ်ပေ။ ဘာမှ မမြင်ရပါက လောဘ၊ ဒေါသ၊ ကိလေသာတို့စင်လာရန် အကြောင်း လည်း မရှိတော့ပါ။ မမြင်ရလျှင် ကိလေသာ သူ့ဟာသူ ငြိမ်သည်။ မြင်လျှင် မြင်ကာမျှဖြစ်အောင် ကျင့်ရပေမည်။ မြင်ချိန်တိုင်း သတိ ထား မှားနိုင်ပါ။

သတိရတဲ့အချိန်မှာပင် ကျင့်ပီအောင် ကြိုးစားပါ

မြင်ချိန်မှာ သတိထားရသကဲ့သို့ ကြားရချိန်မှာလည်း သတိ ထား။ ကြားလျှင်လည်း ထိုကြားချိန်ကို ကြားကာမျှဖြစ်အောင် ကျင့် ရပေမည်။

အချိန်ကိုနားလည်စွာ

လောကတွင် မိမိ၏ပညာစွမ်းဖြင့် အချိန်ကိုနားလည်စွာ အသုံးပြုတတ်သူတို့သာ ရှေ့တန်းသို့ တက်လာနိုင်ပေမည်။ ထိုအလုပ်တွင် အသက်မွေးမှုအလုပ်တစ်ခုခုတွင် အချိန်၏စွမ်းအားပညာနှင့် ဉာဏ်စွမ်းအားကို အသုံးပြုတတ်သူတို့မှာ အဘယ်မျှ ပင်ပန်းခံ၍ ကြိုးစားသော်လည်း အရာရောက်မည် မဟုတ်ပေ။

အချိန်၏အနှစ်သာရကို စာနိဗ္ဗိတံထားပါ

ပညာရှိများသည် အချိန်၏ အနှစ်သာရကို နားလည်ပြီး အန္တရာယ်ကင်းအောင် နေကြ၏။ သူတစ်ပါးကိုလည်း အချိန်၏ အနှစ်သာရကို ပြောပြကြသဖြင့် သူတစ်ပါးကိုလည်း အန္တရာယ်မပေးဘဲ

စိတ်သာလျှင်စော ဘုရားဟောမဟုတ်လား

မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်သာမက တမလွန်အဝများ၏ ကောင်းသောနှစ်တန် ကြောင်းကျိုးမှန်သမျှကိုလည်း စိတ်သည်သာလျှင် ဖန်တီးနိုင်သော စွမ်းအားရှင်ဖြစ်၏။

တွေ့တော့ အချိန်ဖြုန်းနေသူတိုင်း အောင်မြင်မှုပရိ

များစွာသောသူတို့သည် ကြီးပွားအောင်မြင်နိုင်လျက်နှင့် မအောင်မြင်ကြချမ်းမှာ တွေးတောငေးမော အချိန်ဖြုန်းလျက် ကြောက်ရွံ့နေသောကြောင့်သာ ဖြစ်လေသည်။

ဘာတွေ ခေါ်တွင်နေတာလဲ

အချိန်ဖြုန်းတယ်ဆိုတာ သင့်ဘဝထဲသို့ ဘာအကျိုးမှမရှိသော အရာတွေကိုသာ ခေါ်တွင်နေတော့၏။

လန်ဒန်နှင့် ချီစီပီကိုချစ်နေ

သင်၏ အရွယ်ကောင်းအားမာန်ရှိသောအချိန်များကို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ တီဗွီကြည့်၍ 'ဟစ်ဟော' များနားထောင်ရင်း လန်ဒန်နှင့် ချီစီပီကို ချစ်နေတော့မည်လား။

ဘာပွဲတော် ဇာတ်ဖတ်နေလဲ

သင်၏ အရွယ်ကောင်းအားမာန်ရှိသောအချိန်များကို ရင်သိမ့်ထွန် (လင်လုမ့်)၊ (မယားလုပွဲ)တော် စာအုပ်၊ ဝတ္ထုမိုင်းများနှင့် ကျွဲမိုင်းထားမည်လား။

တစ်ခုပြီး တစ်ခုလုပ်ပါစေ

တစ်နေ့မှာ လှုပ်ရှားမှုများ လုပ်နိုင်သမျှ တစ်ခုပြီး တစ်ခုလုပ်။ တစ်နေ့တာမှာ ဖွယ်ရာထွေပြားပြီး အားမာန်တက်ကြွမှုကို ခံစားရပါလိမ့်မည်။

နှောင်မှ တိုးလုပ်မယ်ဆိုလျှင်

သင့်သည် တစ်နေ့တွက် တာဝန်ဝတ္တရားများကို တစ်နေ့တာတွင် မပျက်မလျော့စေဘဲ ဆောင်ရွက်ပါ။ တစ်ရက်ပျက်၍ အတန်နောက်မှ တိုးလုပ်မည်ဟူသောစနစ်မှာ သင့်အတွက် ပျက်စီးဆုံးရှုံးစေလိမ့်မည်။

အချိန်သည် အသက်

အချိန်သည် အသက်ဖြစ်သည်။ အသက်သည် တန်ခိုးသိဒ္ဓိပင်ဖြစ်လေသည်။ ခန္ဓာအိမ်စက်ကြီးကို စနစ်တကျ မှန်ကန်စေရန် ထိုစိတ်ဟူသောတန်ခိုးကပင် မောင်းနှင်စီးနှင်းနေလေသည်။

အကြိမ်ကြိမ် နောင်တရနေလျှင်

လူသားတစ်ယောက်သည် အလုပ်တစ်မျိုး၊ အဖြစ်အပျက်တစ်မျိုး၌ တစ်ကြိမ်သာ နောင်တရထိုက်လေသည်။ အကြိမ်ကြိမ် နောင်တရနေပါမူ ဆုံးရှုံးပျက်စီးရတတ်လေသည်။

ပစ္စုပ္ပန်အချိန်သည်သာ အကောင်းဆုံး

စိတ်သည် ပစ္စုပ္ပန်မှာနေမှသာ စိတ်၏တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု မြင်မြတ်မှု၊ အဆင့်အတန်းမြင့်မားမှု၊ အရည်အသွေးတိုးတတ်မှု ဖြစ်နိုင်မယ်။

အချိန်ကို ပြုန်းလှောင်သည် ကျွန်ုပ်တို့

အချိန်တွေ တဖြည်းဖြည်းကုန်သွားအောင် အကျိုးမဲ့ ထိုင်စောင့်နေသောသူမျိုးက ဘယ်လိုလာပြီး ကြီးပွားနိုင်မှာလဲ။

အချိန်စည်းကမ်း ကျူးစက်

ရေးများရေခိုင်၊ မီးများမီးနှိမ်ဆိုသကဲ့သို့ပင် အချိန်စည်းကမ်းကျိုးသုသည် တကယ်အရည်အချင်းရှိ၍ အချိန်စည်းကမ်းရှိသူများနှင့် ဆုံ၍

၇၀ ■ သုစောသီဘုန်းခြင်သွေး

လုပ်ရသောအခါ သူပါ အလိုလိုစည်းကမ်းရှိလာ၏။ မရှိနိုင်သောသူမှာ
ဘေးသို့ လွှင့်သွားလေတော့၏။

ပေါင်းသင်းသင်္ကေတ အချိန်မှန်

အတွေးအခေါ်နိမ့်ကျသော အပေါင်းအသင်းများနှင့် စိတ်တူ
ကိုယ်တူ ပေါင်းသင်းသောသူသည် အချိန်ကြာလျှင် တံငါနားနီးတံငါ
မှဆိုးနားနီးမှဆိုးဖြစ်ပြီး သူ့အတွေးအခေါ်ပါ နိမ့်သွားလေသည်။ (အချိန်
စည်းကမ်းသဘောဦးလည်း ထိုအတူပင်။ အချိန်စည်းကမ်းမရှိသူနှင့်
ပေါင်းသင်းမှုကြာလျှင် ကိုယ်၏ စည်းကမ်းမရှိတော့ချေ။)

ပျင်းသောသူသည် တုပရတု ဖွဲ့

ပျင်းသောသူနှင့် အချိန်၏တန်ဖိုးကိုမသိသူများသည် အတူတူ
နေစာစာကြ၏။ ပျင်းသောသူနှင့် ဦးနှောက်ပျက်သူမှာ အတူတူပင်။
အားလပ်နေသည့်ဦးနှောက်သည် ဖာရ်နတ်မင်း၏အလုပ်ရုံ ဖြစ်သေး၏။

စည်းကမ်းသည် လူ၏တန်ဖိုး

သင်၏ အချိန်စည်းကမ်းမှာ သင်သားသမီးများ၏ တန်ဖိုး
ကြီးမားလှစွာသော အမွေပင် ဖြစ်တော့၏။

အသိ အမြင်သစ်

နေ့စဉ်ကြိုးစားခြင်းသည် နေ့စဉ်ပင် အသိအမြင်သစ်ကို ပေးလေ
သည်။

အောင်မြင်နေချိန်မှာ ကျေးဇူးရှင်ကို မပေပါနှင့်

များသောအားဖြင့် လူများသည် ကျေးဇူးရှိသည်ဆိုသောစကား
လုံးကို ကိုယ်အကူအညီလိုသောအချိန်မှာ သတိရတတ်၍ ကျန်သော
အချိန်များ၌ မေ့၍ နေတတ်ကြသေး၏။

အချိန်ပိုသရွေ့ အလုပ်ပိုနေ့ယူမှာ

အချိန်ရှိသရွေ့ ဘဝတိုက်ပွဲကို တိုက်ခိုက်နေသူသည်သာ အစဉ်
တိုးတက်နိုင်လေသည်။ ဘဝတိုက်ပွဲမရှိသူ၊ မတိုက်သူအား ဘဝက
ပြန်လည်တိုက်ခိုက်သဖြင့် ဆုံးရှုံးရခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

သမား၏စီရင်ချက်သည် ကန့်သတ်ချိန်ပမို

ပတိုဝန်းကျင်နှင့် အချိန်သည် လူတွေကို သဘောအတိုင်း ဝမ်းသာ
ဝမ်းနည်းနေကြဖို့ ကြာမြင့်စွာ ခွင့်မပြုကြပေ။ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံသော
အာရုံတွေက ပြုပြင်စီရင်လျက် ရှိနေကြလေသည်။

၇၂ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

အချိန်အားလျော်စွာ မငေးမမြန် ပြုလုပ်ပါ

အချိန်ဆွဲ၍ အလုပ်လုပ်သောစနစ်သည် အခါကာလအားလျော်စွာ အောင်မြင်မှုများပြီး နှေးသော်လည်း အလျင်အမြန်ပြုလုပ်မိသောကြောင့် ပျက်စီးရသည်လည်း များစွာရှိပေသည်။

တစ်နာရီက ဘဝကို ထိခိုက်နိုင်

အချိန်ဟူသည် တစ်နာရီဖြန်းက တစ်နာရီသာ ဆုံးရှုံးသည် မဟုတ်။ အချို့တစ်နာရီနောက်ကျဖြန်းမိခြင်းက ဘဝကိုပင် ထိခိုက်၏။

အချိန်ယူ၍ စဉ်းစားနေခြင်းသည် အမျိုးသမီးများအလုပ်

ယောက်ျားများအဖို့ အချိန်သည် ဘဝ၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသမျှသာဖြစ်သော်လည်း မိန်းမများအဖို့မူ အချစ်သည် သူမ၏ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးအတွက် အရေးကြီးလှပေတယ်။

ယခုယူဆသော အချိန်ဇယားသည် အနာဂတ်ဘဝအတွက်

ဘာသာတရားအားလုံးတို့၏ ပန်းတိုင်သည် အနာဂတ်နောက်ဘဝဖြစ်ပြီး ပန်းတိုင်သို့သွားရာလမ်းသည် ပစ္စုပ္ပန်ယခုဘဝ ဖြစ်၏။

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၇၃

အစချိန်ကောင်းလျှင် အဆုံးချိန် ယှဉ်ပါ

လူကြီးလူငယ်တွေသည် အချိန်တန်လျှင် အသက်ကြီးသွားသည်။ လူငယ်များ၏ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြုမဖြစ်ချေ။ ငယ်စဉ်က လူငယ်ကောင်းတစ်ယောက် မဖြစ်မှတော့ လူကြီးလူကောင်းမဖြစ်ခြင်းသည် သိပ်မဆန်းပါ။

ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် အကောင်းဆုံးအချိန်ကို ရယူပါ

အကောင်းဆုံးအချိန်ဟူသည် စောင့်ဆိုင်းမျှော်လင့်ပြီး ယူရခြင်းမဟုတ်။ ပြုလုပ်ရခြင်း ဖြစ်၏။

ချစ်တီးခေါင်း သန်းရှာ

အောင်မြင်မှုမရနိုင်သောအလုပ်ကို အချိန်ကုန်ခံပြီး လုပ်ကိုင်သောသူများသည် ခေါင်းပြောင်နေသော ချစ်တီးကုလား၏ခေါင်းကို သန်းရှာသကဲ့သို့ ဖြစ်ချေ၏။

ပင်ယန်းစွာ အားစိုက်ထုတ်မှုက

အချိန်ရှိခိုက် လုံလစိုက်ဆီပေမယ် ရရှိသောအချိန်အတွင်းမှာ လုံလ၊ ဝီရိယကို ဇွတ်ညှစ်မထုတ်ရဘူး။ အချိန်ကို ဂရုစိုက်တာက

၇၄ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

တော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လုံ့လ၊ ဝီရိယဟာ လွန်မင်းစွာ အားစိုက်
မြီး ထုတ်ရသောအရာမျိုးမဟုတ်ဘူး။ မင်းပန်းစွာ အားစိုက်ထုတ်
သော လုံ့လဟာ အကျိုးမရှိဘူး။ ပင်ပန်းတာပဲတောင် အဖတ်စာင်
တာမျိုး ရှိတတ်တယ်။

မသေမချင်း ရှုပ်နေမှာ

အလုပ်ချိန်ဆိုသည်မှာ အမြဲရှိနေတတ်၏။ အလုပ်ဆိုသည်မှာ
ကိုယ်က အနားမယူတတ်လျှင် မသေမချင်းပင် ရှုပ်နေမှာဖြစ်၏။

ခူရော နောင်ပါ

ဇနီးမယားမိုက်နှင့် ပေါင်းရက ပစ္စုပ္ပန်သာမက နောင်တမလွန်
ခူကွရောက်တတ်၏။

စိတ်ကိုစင်ကြယ်အောင် လုပ်နေရမည်

လူမှာ စိတ်ရှိ၏။ လူသည် စိတ်ကိုပင် စင်ကြယ်အောင် လုပ်
ရမည်။ စိတ်သည် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးနှင့် ဓမ္မတရားဖြစ်သည်။ စိတ်
စင်ကြယ်က ခူရောနောင်ပါ ကောင်းလှပါတော့၏။

ရှောင်ကြဉ်မှု

မည်သို့သောသဘောမျိုးနှင့်ဖြစ်စေ အလုပ်ကို ရှောင်ကြဉ်သောသူ
မှာ တိုးတက်မှုကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

အချိန်ကိုက်လုပ်က မရှုပ်ပါ

“အလုပ်တွေက များတယ်၊ ဘယ်က စလုပ်ရမုန်းကို မသိပါဘူး”
ဆိုသောစကား မကြာခဏ ကြားဖူး၏။ အမှန်စင်စစ်တော့ ပြောသော
စကားများကသာ ရှုပ်နေခြင်းဖြစ်၏။ အလုပ်က မရှုပ်။ လုပ်လျှင်
ပြီး၍သွားသည်။ အလုပ်သည် မည်မျှပင်များများ ဇယားချမှတ်ပြီး
တစ်ခုပြီးမှတစ်ခု စနစ်တကျ၊ အချိန်ကိုက်လုပ်လိုသောငှာရွက်တတ်
ရန် လို၏။ ထိုသို့လုပ်ကိုင်သွားသောအခါ အလုပ်လဲအားကျွမ်းကျင်၊
အလုပ်က လျော့၍သွားသည်အတွက် အလုပ်က လူကိုဖိစရာမလို
တော့ပါချေ။

အေးဆေး

နောက်မှလုပ်လည်း ရပါတယ်။ ဒါလေးများ ပါးပါးလေး
ဘယ်တော့ထလုပ်လုပ် ရပါတယ်။ အေးဆေးပဲ လုပ်မယ်။ အချိန်ဆွဲ
တတ်သော အကျင့်ဆိုးကြောင့် အေးဆေးမဟုတ်တော့ဘဲ ခွေးပြေး
ဝက်ပြေးအောင် အချိန်တွင် လုပ်ကြရလေတော့၏။

ကြေးထူလျှင်မပူ၊ သန်းထူလျှင်မယား

လုပ်စရာများ များလာသောအခါ အလုပ်အကြွေးများလာ၏။ အချိန်
တွေကြာလာ၏။ ထိုအခါ ကြေးထူလျှင်မပူ၊ သန်းထူလျှင်မယား
ဆိုသကဲ့သို့ အလုပ်ကိုသတိမရတော့ဘဲ မေ့မေ့လျော့လျော့၊ ပေါ့ပေါ့
ပျောက်ပျောက်ပင် ဖြစ်ကုန်တတ်၏။ အလုပ်ချိန်ကို မိမိကရှောင်၊
အာထုပ်ကလည်း မိမိကိုရှောင်မှာ ဖြစ်၏။ ထိုအခါ အလုပ်မရှိ၊ အကိုင်
မရှိ လူ့စစ်ယောက်ဘဝသို့ ရောက်သွားလေသည်။

ပစ္စုပ္ပန်ကို အသုံးချတတ်လျှင်

ပစ္စုပ္ပန်ကို တန်ဖိုးထားသောသူသည် သတိအားကောင်း၏။ သတိ
ရှိလျှင် တည်ကြည်စူးစိုက်မှုရှိပြီး ဉာဏ်မျက်လုံးပွင့်ပြီး အောင်မြင်
သောဘဝကို ပိုင်ဆိုင်၏။

အောင်မြင်သူတိုင်း အချိန်ကို လေးစား၏

အောင်မြင်သောသူသည် အချိန်နှင့် အလုပ်ကို တိကျစွာ
ဆောင်ရွက်တတ်သည်။

အချိန်ဟူသည်

အချိန်ကို စောင့်ရ၊ အချိန်ကို မျှော်ရ၊ အချိန်ကို အသုံးချရ၊
အချိန်ကို လှရ။

ခရု ခါးတောင်းကျိုက်၍ပမ်း

အချို့လူများသည် မလိုအပ်သောနေရာ၌ ပုံကြီးချဲ့ပြီး အချိန်ကုန်
လှပန်း လုပ်ကိုင်တတ်ကြသည်။ အကျိုးမများသော အလုပ်ကိစ္စကို
ရေးကြီးခွင်ကျယ်လုပ်သောသဘော ဖြစ်၏။ ခရုတစ်ကောင်ကိုဖမ်းဖို့
အတွက် ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး ပင်ပန်းထကြီး ဖမ်းဆီးသလိုပါပဲ။ ဧလွယ်
တကူဖမ်းလျှင်ရလျက် အမင်ပန်းဆဲသကဲ့သို့ အချို့လူများမှာ လုပ်တတ်
ကြလေသည်။

မှတ်မှတ်ရရလုပ်

အမှတ်တမဲ့ မလုပ်နှင့်။ မှတ်မှတ်ရရ သတိနှင့်လုပ်၊ အဟုတ်
ကို အောင်မြင်ပါတယ်။

အချိန်ကို တန်ဖိုးထားသောဘုရင်

သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး၌ စည်းစနစ်အကျဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီး
ဆဲလ်ဂျွတ်တပ်တော်ဘုရင်အဖြစ် ၁၂၂၀-၁၂၃၇ အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။

၇၈ ■ သူတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

ထိုသူကား အလာအက်ဒင်ဘုရင်ကြီးဖြစ်၏။ သူသည် နေ့စဉ်
၄-နာရီသာ အိပ်စက်ခဲ့သည်။ ကျန်နာရီ ၂၀ ကို တစ်ပိုင်းလျှင် ၆
နာရီ ၄၀-မိနစ်နှုန်းဖြင့် ၃-ပိုင်းပိုင်းကာ-

- ၁။ နိုင်ငံရေးအတွက် တစ်ပိုင်း
- ၂။ ပညာရှိများနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရန်အတွက် တစ်ပိုင်း
- ၃။ စာဖတ်ချိန်အတွက်တစ်ပိုင်းဟု သတ်မှတ်အသုံးပြုခဲ့၏။
အချိန်ကို တန်ဖိုးထားသောဘုရင်ကြီး ဖြစ်တော့၏။

နေရာမှန်၊ လူမှန်၊ အချိန်မှန်

နေရာမှန်၊ လူမှန်၊ အချိန်မှန်။ အချိန် စနစ်ကျရာမှာဖြစ်၏။ လူ
တစ်ဦး ကြီးပွား၊ တိုးတက်၊ အောင်မြင်၊ ထွန်းကား ကြီးမြင့်၊ ထွန်း
တောက်၊ သူမတူအောင်ကို ဖြစ်သွားသည်ဆိုသည်မှာ နေရာမှန်ခြင်း၊
လူမှန်များနှင့် တွေ့ခြင်း၊ အချိန်မှန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သွားခြင်းပင် ဖြစ်ပါ
တော့၏။ 'အချိန်က ရှေ့ဖြစ်၊ ငွေဖြစ်သွားခဲ့ပြီ' လူကပါ တော်ကောင်း
သွားခြင်း ဖြစ်၏။

အချိန်တိုင်းမှာ ပျော်ရွှင်ချင်ပြီလား

ကလေးများကို အတုယူပါ။ ကလေးသူငယ်များ၏ တညိုငြိမ်မှုကို
သင်ခန်းစာယူပါ။ ပျော်ရွှင်မှုအတွက် အချိန်တိုင်းမှာ သူတို့ ဘယ်လို
ပြုမူကြသည်ကို စောင့်ကြည့်ပါ။

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၇၉

နာမည်ကြီးစာချိန်မှာ

နာမည်ကြီးလာသည်ထက် ကြီးလာသည် အချိန်အခါတွင် သင်
ကြီးစွာ သတိထားလေလော့။ အထင်ကြီးခံရမှုနှင့် သင်၏ တကယ်
အင်အားမမျှလျှင် သင် ချောက်ကျသွားနိုင်သည်။ နာမည်ထက် တကယ်
အင်အားကို ပိုမိုဆောင်ထားသည်က သင်အတွက် စိတ်အချရဆုံး
ဖြစ်၏။

(စာရေးသူ ဖခင်မှာစကား)

စိတ်ဓာတ်ရှုံ့တွ

အချိန်က ဝါးရေကိုပဲ တွန်စေသည်။ စိတ်ဝင်စားမှု မရှိတော့လျှင်
စိတ်ဓာတ်ရှုံ့တွသွားတော့၏။

ဘဝသစ်

အံ့သြဖွယ်ရာဘဝသစ် တည်ဆောက်နေထိုင်ရေး စတင်ရန်မှာ
ဘယ်သောအခါမှ နောက်မကျပါ။ ယနေ့ပင်စတင် ယနေ့ပင် ဘဝသစ်
အတွက် ခြေတစ်လှမ်းပင် ဖြစ်၏။ မစတင်လျှင်သာ ဘဝအောင်းမှာ
ပဲရှိမည်။

အကျိုးမရှိသော အလုပ်နှင့်သာ

မိုက်မဲသွေး၊ ပညာမဲသွေး၊ မတွေးခေါ်တတ်သွေး၊ ပျင်းရိလွန်းသွေးမှန်သွေးမူသည် စက္ကန့်၊ နာရီ၊ နေ့ရက်တိုင်း၌ အကျိုးမရှိသော အလုပ်နှင့်သာ အချိန်ဖြုန်းတတ်၏။

အချိန်တန် ခွားပိန်ကန်

မကျန်းမာ၍ ပိန်နေသောခွားသည် လူများကို ကန်နိုင်သော အင်အားမရှိ။ သို့သော် သူ့ကျန်းမာလာသောအချိန်တွင်တော့ ကန်သော အလုပ်ကို လုပ်လာနိုင်ပါလိမ့်မည်။

လူတစ်ယောက်သည်လည်း သူ၏အခြေအနေအရ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေမည်မဟုတ်သော်လည်း တစ်နေ့တစ်ချိန်မှာဖြင့် သူ၏ လုံ့လ၊ ဝီရိယကြောင့် အောင်မြင်လာပါလိမ့်မည်။ ထိုသဘောကို ရည်ရွယ်၍ အချိန်တန်သော် ခွားပိန်ကန်လိမ့်မည်ဟု ပြောခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကောင်းချိန်၊ မကောင်းချိန်

လူတို့သည် ကောင်းချိန်မှာ ကောင်းသလို ပျော်ကြ၏။ ကြားကြ၏။ စားကြ၏။ မကောင်းချိန်မှာ မိဘသတိရ။ ဘုရားသတိရ။ ကျောင်းသတိရ။ ဗေဒင်ဆရာထံ ယတြာချေရန် သွားသူသွား။ အကောင်း

ပျောက်ချိန်မှာ အပေါင်းအဖော်တွေ့ကလည်း ရောက်မလာတော့ တတ်သည်ကို ကြီးစွာသတိထားရပါမည်။

အနာဂတ်ကို စောင့်ကြည့်ခြင်း

Future Is Where Our Greatest Leverage Is.

အနာဂတ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကြီးကျယ်ဆုံးသော တန်ဖိုး ဖြစ်သည်။

ကတုတ်ပေါက် ဗျိုင်းစောင့်

အချိန်အခါမလပ် အခွင့်အရေးကို စောင့်မျှော်ကြိုးပမ်း ရှာဖွေသူတွေကို ကတုတ်ပေါက် ဗျိုင်းစောင့်သလိုရယ်ဟု တင်စားပြောကြပါသည်။ ဗျိုင်းသတ္တဝါသည် သူ့ဝမ်းစာရေးအတွက် ငါးရှာသောနေရာမှာ ရေစီးနှင့်အတူပါလာသောငါးကို ကတုတ်ပေါက်လိုခေါ်သော ရေထွက်ရာပေါက်ကစောင့်ပြီး ဖမ်းယူစားသောက်ကြသည်။ ဤသို့ပင် အချိန်ကို တန်ဖိုးထားပြီး အခါမလပ် ကြိုးစားရှာသူများသည် အကျိုးများကြ၏။

အချိန်နှင့်အညီ ကျောက်ရန်

လေကိုစောင့်၍ ရွက်တိုက်ရမည်ဆိုလျှင် ခရီးကမပေါက်။ အချိန် နှင့်အညီ ကျောက်ရန်၊ လုပ်စရာရှိသည်ကို လုပ်ရန်မှာ လေကိုစောင့် နေ၍ မဖြစ်ပါ။ ရွက်ကို အားမကိုင်ဘဲ လက်အားကိုး၍ လှော်တက်ကို ကိုင်ရပါမည်။

အချိန်ဖြုန်းလျှင်

မျင်းရိပြီးငွေခြင်းနှင့် အချိန်ဖြုန်းခြင်းသည် သင့်အတွက် သံသယ စိတ်နှင့် ကြောက်စိတ်များကို ဖြစ်စေလေ၏။

မိုက်ကရည်၊ လိမ္မာကတိ

မိုက်သောသူအတွက် သံသရာရည်၏။ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန်ဘဝ အတွက် အကျိုးရှိကြောင်းလစ်ငန်းကို ပြုလုပ်နေသူအတွက် အချိန်သည် ပြန်ဆန်လွန်း၏။ သူ့အတွက် မဝေးဝေးသောကာလမှာ သံသရာသည် တိုတောင်း၏။

အနာဂတ်ကို

သင်အနာဂတ်ကို သင်ပုံဖော်ပါ။ သင်ပုံမဖော်ပါက အခြားသူက ဝင်ရောက်ဖော်ဆောင်သွားပေလိမ့်မည်။

နောက်ငါးမိနစ်တောင်မှ

ကြီးပွားလှသောသူတို့သည် အလုပ်ကို ချက်ချင်းကြို ချက်ချင်းလုပ် ခု၏။ နောက်တစ်နေ့ မဆိုထားနှင့် နောက်ငါးမိနစ်ကိုသော်မှ အကြောင်းမလုံလောက်လျှင် အချိန်မရွေ့အပ်ပေ။ အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်။ လုံလောက်မှသာ ချိန်းရွေ့အပ်ပါသည်။ အဟုတ်တကယ် ကြီးပွားနိုင်သည့်အကြံတစ်ခုကို ရရှိသည်အခါ ထိုအကြံကို ဖြစ်မြောက် အောင်မြင်စေမည့် အလုပ်တစ်ခုကို ချက်ချင်းစ၍ လုပ်ရမည်။ ချက်ချင်း ကြို၍ ချက်ချင်းလုပ်သောသူသည် လောက၌ အမှန်ကြီးပွားရမည် သာတည်းဟူ၍ ဆရာကြီးပီမိုးနင်းက ကြီးပွားရေးစာဇာတ်တွင် ရေးခဲ့၏။

ယခု ရေတွင်းတူး၊ ယခု ရေကြည်သောက်မရ

ယခုရေတွင်းတူး၊ ယခုရေကြည်သောက်၍ မရ။ သည်နေမျိုးစေ ချဉ်း ညနေအသီးစားချင်၍ မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ အောင်မြင်မှုကို ဆက်ချင်လိုချင်၍ မရနိုင်ပေ။ နေရိပ်ထဲသွားလိုလျှင် နေပူကိုဖြတ်ရ သကဲ့သို့ ဖြတ်ရ၏။ အုန်းသီးစားလိုက အုန်းပင်ဖြင့်ဖြတ်၍ တက်ကို

၈၄ ■ သုတေသီဘုန်းမြင်သွေး

တက်ရပေမည်။ ဟိုမှာဘက်ကမ်းရောက်လို့၍ သည်မှာဘက်ကမ်းမှ ကူးသကဲ့သို့ ကူးရ၏။ ထိပ်တန်းသို့ အောင်မြင်ရောက်ရှိသူများသည် ဉာဏ်ကောင်းသူများထက် သင့်တင်မှုနှင့် အချိန်မှန်မှန် စွဲစွဲမြဲမြဲ ဇွဲကောင်းကောင်း ဖြတ်သန်းကျော်လွှားလုပ်ကိုင်သူဦးရေက ပိုသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

စိတ်မခိုင်ခြင်းက

အောင်မြင်မှုရယူရန် အချိန်ယူရာ၌ စိတ်မခိုင်ခြင်းသည် လူကို နှစ်မွန်းစေသောချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခု ဖြစ်၏။

အချိန်ကို ကိုင်တွယ်တတ်ပါစေ

ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အချိန်သည် လူများကို ခုတစ်မျိုး၊ ခုတစ်မျိုး ဖြစ်အောင် ဖန်တီးနေသည်ဆိုသည်မှာ မှန်ပါ၏။ သို့သော် လူ့ရည်ချွန် တို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်၏အစီအမံကိုမခံဘဲ အချိန်နှင့်အမျှ မိမိတို့ ကြိုက်သလို ဖန်တီးရယူနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သူတို့အသိတွင် အချိန်မှာ ရတနာဖြစ်၍ ကောင်းသောအမှုပြုခြင်းဖြင့် ဖန်တီးပါက ကောင်းသောအချိန်ပင် ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အချိန်သည် လူတိုင်းကို မခြယ်လှယ်နိုင်ပါ။

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၈၅

တာဝန်သိသူသည် တာဝန်ရှိတာကို သိရမည်

လူသားတို့၏ တာဝန်ဝတ္တရားကား နောင်လာနောက်သား ပြေးအစဉ်တို့၌ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် အကျိုးစီးပွားတို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် ရခြင်းသာတည်း။

သူ့အတွက်သာ

အချိန်ကိုတန်ဖိုးထား၍ အလုပ်လုပ်သောသူအတွက် အခွင့်အရေး သည် သူ့အတွက် အမြတ်အမြတ်ထူးထူးပြီး ရသမျှအခွင့်အရေးသည် သူ့အတွက်ချည်းသာ ဖြစ်၏။

လူပျင်းလက္ခဏာ

အလုပ်ဆိုလျှင် တီကောင်ကို ဆားနှင့် တို့လိုက်သကဲ့သို့ တွန်ဆုတ် နေမည်။ နေရွှေ ညရွှေ အချိန်ဆွဲနေမည်ဆိုလျှင် အကျိုးမရသည်အပြင် အပြစ်ပင် ဖြစ်တတ်ပါသည်။ အမှန်ပင် အချိန်ဆွဲသောအကျင့်ရှိသူသည် လူပျင်းလက္ခဏာရှိသူမင် ဖြစ်တော့၏။

သွေးယိုသန့်မှ သွေးတွင်းပေါက်ရှာ

အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်မည်ဆိုလျှင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရပါမည်။ ကြံ့သိုမဟုတ်ဘဲနှင့် အလုပ်လုပ်တော့မည့်အချိန်မှ ထိုအလုပ်အတွက် လိုအပ်သောအရာများကို အလျဉ်စံလို ရှာဖွေဆောင်ရွက်တတ်အော သူများကို ရည်ညွှန်းပြောဆိုထားခြင်းသာ ဖြစ်၏။

ငယ်ချိန်ကတည်းက အကျင့်ကောင်းလျှင်

ငယ်စဉ်အချိန်ကတည်းက အကျင့်ကောင်းတွေကို တည်ဆောက် နိုင်ခြင်းမှာ အလွန်ကောင်း၏။ အသက်ကြီးမှ အကျင့် သီလကောင်း အောင် ကြိုးစားပြုပြင်လုပ်ယူရခြင်းထက် ငယ်စဉ်ကတည်းက စနစ် ရင် အောင်မြင်မှုက တဖြည်းဖြည်းကို မြင်လာခြင်းရှိသည်ကို မြင်တွေ့ ရသည်။ အရေး အဖတ် အတွက်တွေသင်စ လေ့မှန်းသိစကတည်း က အဖြစ်ကင်းနိုင်သမျှကင်းပြီး စည်းကမ်းရှိနိုင်သမျှရှိလျှင် ဒုတိယ အရွယ်က သိပ်ဒုက္ခမများနိုင်ဘူး။ အတိတ်ကကြောင့် ဒုက္ခတွေများနေ တောင့်မှ သည့်ငယ်စဉ်မှာကတည်းက ပြင်လာသောသူသည် သက်သာ သည်ဟု ဆိုရပါမည်။

အချိန်ဆွဲ သူများအလုပ်စောင့်

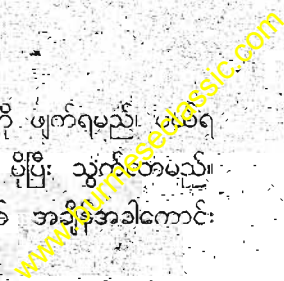
အချို့သောသူများသည် ဖျင်းရိတတ်သောပီကြောင့် အပျင်း ၆-ပါးကို အကြောင်းပြကာ အလုပ်ကို အချိန်ဆွဲတတ်ကြပါသည်။ လူအချို့မှာ 'ငါလုပ်လျှင် ငါပင်မန်းမယ်၊ သူတို့လုပ်လည်း မြီးတာပဲ သေ'ဟု အလုပ်ကို တွယ်ကပ်လိုသည့်အတွက် အချိန်ဆွဲထားကြ၏။ ကိုယ်တိုင်မလုပ်ဘဲ သူများအလုပ်ကိုသာ စောင့်နေကြပြီး ကြာသော် သူများကသာ ဦးဆောင်ပြီး ပျင်းသူနောက်လိုက်၊ ဘေးရောက်ဖြစ်ကာ ခံစားစရာများ မခံစားရတော့ပေ။

မြန်မာစောစော နေထွက်

'မြန်မာစောစော နေထွက်'ဆိုသောစကားကို ကြားဖူးကြပါမည်။ ထိုစကားမှာ စကားပုံတော့ မဟုတ်ချေ။ ရှေးလူကြီးများသုံးစွဲ၍ ဖြစ်လာ သော ဆိုရိုးစကားသာဖြစ်၏။ ထိုစကားအဓိပ္ပာယ်မှာ အချိန်ဆွဲတတ်သူ များကို ဝေဖန်ထောက်ပြသောစကား ဖြစ်၏။

ဘယ်သူမပြု မိမိပူ

မလိုလားအပ်သော အတိတ်မှအရာများကို ဖျက်ရမည်၊ ပယ်ရ မည်။ ထိုအခါ အနာဂတ်သို့သွားသောခရီးမှာ မိမိပြီး သွက်လာမည်။ အချိန်အခါကောင်းကို စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းထက် အချိန်အခါကောင်း

၈၈ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

ရအောင် မိမိကိုယ်တိုင် လုပ်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ အချိန်အခါကောင်း ရရေးမှာ၊ လုပ်ရေးမှာ ဘယ်သူ့အပေါ်မှ မတည်ချေ။ ဘယ်သူ့မပြု မိမိမူဆိုသည်အတိုင်း မိမိအပေါ်တွင်သာ တည်နေလေသည်။

အသက်အရွယ်ရလာလျှင်

ငယ်စဉ်ကတည်းက မိမိအကျင့်အကြံ၊ အစွဲတွေကို အကောင်း ဘက်ရောက်အောင် ပြင်ဆင်နေရမည်။ အသက်အရွယ်ရလာလျှင် ပို၍ ပို၍ပင် ပြင်ဆင်နေထိုင်ရ၏။ ငယ်စဉ်က ငယ်ဂုဏ်ရှိအောင်၊ ကြီးတော့ လည်း ကြီးဂုဏ်ရှိအောင် ကြိုးစားရပေမည်။ ဘဝသည် တိုတောင်းသည် ဆိုသော်လည်း အသက်ရှင်သမျှ နေရပေဦးမည် ဖြစ်သည်။

မြေတစ်မှုန့်မှသည်

ခြင်ငယ်ကလေးတစ်ကောင်သည် တစ်နေ့လျှင် မြေတစ်မှုန့် စုပုံ နိုင်သော်လည်း အချိန်ကာလကြာသောအခါ တောင်ပိုမြစ်လာသကဲ့သို့။

ချွန်းလွန်းသည့်မိုး မရွာ

တဝန်းဝန်းနှင့် မိုးသံ၊ လေသံပေးပြီး ဟန်ပြင်နေသော မိုးသည် ရွာ၍မချဘဲနေသကဲ့သို့ အလုပ်တစ်ခုကိုမလုပ်ဘဲ ပါးစပ်ပြောနေသော သူသည် တကယ်လက်တွေ့ အလုပ်လုပ်မည်သူ မဟုတ်ချေ။ တကယ်

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၈၉

လက်တွေ့ အလုပ်လုပ်သောသူသည် အချိန်နှောင်နှေးလေးကွေးမှု မရှိ။

အချိန်မှန်ခြင်းဟူသော

လောကတွင် အောင်မြင်သူတို့သည် အချိန်၏တန်ဖိုးကို အသုံး ချွတ်တတ်သူများသာဖြစ်လေရာ အလုပ်တစ်ခုကို အောင်မြင်စွာလုပ်ကိုင် နိုင်သောသူ၏ အရည်အချင်းများတွင် ထိုအချက် ပါဝင်လေသည်။ မည်သည့်အလုပ်မျိုးတွင်မဆို အချိန်မှန်ခြင်းဟူသော အလေ့အကျင့် သည် အောင်ခြင်းကို ပေးစွမ်းနိုင်လေသည်။

တိုင်ဆိုင်သော အချိန်စကားပုံများ

- ၁။ ငါးလွန်မှ ကွန်ဖြန့်။
(ရခိုင်စကားပုံ)
- ၂။ မီးလောင်မှ ရေပွေရိုးရှည် ရှာသလို။
(အင်းလေးစကားပုံ)
- ၃။ အတက်မှပေါက်လာသောအပင်သည် ပေါက်ကတည်းက ပါလာသောအတက်နှင့်မတူ။
(ပလောင်စကားပုံ)

၉၀ ■ သုတေသီဘုန်းမြင်သွေး

- ၄။ ရှေ့မတိုးမိ တံတားဆောက်ပါ။
(အဇီးစကားပုံ)
- ၅။ စားသောက်မည့်အချိန် သူ့စိမ်းရောက်။ ဒုက္ခတွေ့မည့်
အချိန် ဆွေမျိုးရောက်။
(လီဆူစကားပုံ)
- ၆။ စကားဟောင်းပြောလျှင် အရှက်ရတတ်သည်။ လမ်း
ကောက်ကိုလိုက်လျှင် အချိန်ကုန်တတ်သည်။
(လရီစကားပုံ)
- ၇။ လှသောသို့ မကြာမီ ရုပ်ပျက်တတ်၏။
(မရူစကားပုံ)
- ၈။ စကားချိန်တာ နား၊ အစာစိတ်တာ သွား။
(ကချင်၊ ဂျိန်းဖောစကားပုံ)
- ၉။ ဒူးလေးပစ်လျှင်သာ လွဲမည်။ သေမှာကတော့မလွဲ။
(ကချင်၊ ဂျိန်းဖောစကားပုံ)
- ၁၀။ ကြက်ဥပေါက်သေးမှီ ကြက်ကလေး မရေမါနှင့်။
(ရဝမ်စကားပုံ)
- ၁၁။ ညအခါသွားလျှင် မီးခွက်နှင့်သွား။
နေအခါသာလျှင် နေရောင်နှင့်သွား။
(ကရင်စကားပုံ)

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၉၁

- ၁၂။ သစ်ပင်ရှင်လာသော် အမြစ်က ဒုက္ခပေး၏။
ဝါးပင်ရှင်လာသော် အမြစ်က ဒုက္ခပေး၏။
လှူခိုလာသော် ရောဂါက ဒုက္ခပေးတော့သည်။
(ကရင်စကားပုံ)
- ၁၃။ မှုဆိုးမသဘောနှင့် ညတွင်အစာရာသော် တိရစ္ဆာန်စိတ်
တူသည်။
(ချင်းစကားပုံ)
- ၁၄။ ကုသိုလ်ဆိုသည်မှာ သေခါမှသိ။ ဥဒါန်းဆိုသည်မှာ
ကွယ်လွန်ပြီးမှသိ။
(ပလောင်စကားပုံ)

အကာလိက

ကျွန်ုပ်သည် ဗုဒ္ဓဝါဒကို အဘယ်သို့လျှင် 'အကာလိက'ဟု ခေါ်ဆိုရသည်ကို မိကြာခဏ အံ့ဩမိခဲ့သည်။ အကာလိကသည် ကာလကန်သတ်ချက်မရှိ။ ခေတ်ကာလအချိန်အားလုံးအတွက် တည်ရှိသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ်လာသည်ကို ကျွန်ုပ် ပို၍တွေ့ရှိရလေလေ အချိန်ကာလအမျိုးမျိုး၊ လူဦးရေအမျိုးမျိုး၊ ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးတို့၏ လိုအပ်ချက်များနှင့်အညီ ဗုဒ္ဓဝါဒ ဆက်ကာဆက်ကာ ညှိချိန်ပြုပြင်နိုင်မှုကို ကျွန်ုပ် တွေ့ရ

၉၂ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

လေ့လေ့ဖြစ်ပြီးလျှင် အစဉ်ထာဝရ ဆန်းသစ်ကာ တည်ရှိနိုင်မည့် တရားတော် မြတ်စွာဘုရားမှီသာလျှင် ဟောကြားနိုင်ပေမည်ဟု ကျွန်ုပ် မြင်သိလာလေလေ ဖြစ်၏။

(Dr. ANANDA GIIRUGE - Dr. K. Sri. DIFAMMANANDA) ၏ BUDDHISM IN MODERN LIFE ကို ဒေါက်တာမင်းတင်မွန် မြန်မာ ပြန်ဆိုသော ဝုဒ္ဓဝါဒနှင့် ခေတ်သစ်ဘာဝမှ ၂၆။

ငယ်သေးသည်၊ အိုပြီဆိုသောစကားများ

လောကတွင် မသေသေးသမျှကာလပတ်လုံး အချိန်တွေ အမြဲ ရှိလေသည်။ ငယ်သေးသည်၊ အိုပြီဆိုသောအချက်နှင့် ဘာမျှမဆိုင်။ အခွင့်ကြုံဆဲတွင် အလုပ်လုပ်ရန်သာ အဓိကဖြစ်လေသည်။ မိမိက အလုပ်မလုပ်ချင်၍သာ ရှိရမည်။ အချိန်တို့သည် အလုပ်လုပ်ရန် အခါ ခါတိုင်း၌ပင် အသင့်ဖြစ်၍ နေလေသည်။

အချိန်ကုန်ခံ မစဉ်းစားနှင့်

လူသားတို့သည် နက်နက်နဲနဲ သဘောတရားရေးရာများကို တွေးတောစဉ်းစားခြင်းပြုခြင်းသည် လူဆန်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ သို့သော်လည်း အချို့တို့သည် ဘာမျှအခြေအမြစ်မရှိ၊ အကျိုးမဖြစ် ထွန်းမည့် အကြောင်းအရာ ကိစ္စခြင်းရာများကို အချိန်ကုန်ခံ၍ စဉ်းစား

တွေးတောနေကြခြင်းကို ဝိတက်များသာ ဖြစ်သည်ဟုမသိဘဲ အလကား တွေးတောနေကြလေသည်။ အဖိုးထိုက်တန်သောအချိန် များစွာ ကုန်ဆုံး ဖေမည့်အစား

- ၁။ စာဖတ်နေခြင်း။
- ၂။ စာရေးသားနေခြင်း။
- ၃။ စီးပွားဥစ္စာလုပ်ငန်း အားထုတ်နေခြင်း။
- ၄။ ဝဟုသုတပညာရမည့်စကားများ ဆွေးနွေးနေခြင်း။
- ၅။ ဘာသာရေးကုသိုလ်ကောင်းမှုတစ်ခုခုပြု၍နေခြင်း။
- ၆။ ၅-ချက်တွင် တစ်ခုခု ခံယူနေသင့်ကြလေသည်။

လူနှင့် တိရစ္ဆာန်

လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခြားနားမှုမှာ အနာဂတ်အရေးကို မျှော်တွေး ဆင်ခြင်စဉ်းစားတတ်မှု၊ စီမံခန့်ခွဲစေဖန်တတ်မှု၊ ကောင်း မကောင်း သိမြင်တတ်မှု၊ အများ၏ကောင်းကျိုးကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်တတ်မှု များသာ ကွဲပြားခြားနားလေသည်။

အနာဂါတ်ကိုသိရန် အရေးမပါဘူးဟာ

အင်မတန်တော်သောသူများသည် အနာဂတ်အတွက် စဉ်းစား သည့်နေ့ရာတွင် ဘာကြောင့် မတော်ကြသနည်း။

အနာဂတ်ကို မပျော်မုန်းနိုင်၍ ဒုက္ခကြုံရသည်ကို မကြာခဏ တွေ့ကြရသည်။ နောင်ကျမှ ပြင်၍မရသောအများကို လက်တွေ့သိလာ မည် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ

အလွန်နောက်ကျနေတော့မည်။ တကယ်ထော့ အနာဂတ်ဟု သည် သင်၏ဘဝခရီးတစ်လျှောက်လုံးကို လျှောက်ဆွတ်မည်နေရာသာ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် အနာဂတ်ကိုသိရန် အရေးမပါဘူးလား။

ဆုံးသုံးသျှိုက်ရောက်အောင်

အလုပ်တစ်ခုကို အလျဉ်းသွားမစပါနှင့်။ စမိလျှင် ဆုံးခန်းစဉ် အောင်၊ ဆုံးခန်းအချိန်ရောက်အောင် သပ်ရပ်သေချာစွာ လုပ်အတ် သောအကျင့်ကို ခံယူရာ၏။

သီးတွင်လည်း ရွာစဉ်မယ်

ကိစ္စတစ်ခုသောင်ရွက်သောနေရာ၌ အတိုင်းအတာ အတွက် အချက်မရှိဘဲ ပြုလုပ်မည်ဆိုလျှင် အချိန်ဖြုန်းရှာရောက်၍ အောင်မြင်မှု ရမည်မဟုတ်ချေ။ အရေးအတွက်များပြား အရည်အချင်းမရှိသည့်အတွက် ခရီးတွင်လည်း ရွာစဉ်မသိဟု တင်စားပြောကြ၏။

အသက်ကို ပျက်စွာရရှိသည်ဟူ၍

ယခုခေတ်သည် အချိန်နှင့်အမျှ တန်ဖိုးထား၍ အလုပ်လုပ်နေ ကြသောခေတ်ဖြစ်လေရာ မိမိကိုယ်ပိုင် ပစ္စက္ခအချိန်များကို ကောင်းစွာ အသုံးပြုတတ်လျက် သူတစ်ပါးတို့၏ အဖိုးတန်သောအချိန်များကိုလည်း မိမိက မဖြုန်းတီးမိရန် သတိပြုအပ်လှပေသည်။ အချိန်သည် ဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ စာစိစုံ တရသောထုတ်ကုန်ကိုလည်းကောင်း ရစေသည် မဟုတ်ပါလော့။ ထိုသို့ ရရှိခြင်းသည်ပင်လျှင် အသက်ကို မှန်စွာရရှိသည် မည်လေသည်။

လူတွေ အစွာလုပ်ခဲ့သောကောင်းမှု

လောကတွင် လူတို့သည် အသက်ရှင်နေစဉ်အတွင်း အတိုင်း အဆမရှိ အဖိုးတန်လေသည်။ သေမြီးသည်အခါ၌ကား ကြွင်းကျန်သော ရုပ်ကလာပ်သည် ဘာမှအဖိုးမတန်တော့ချေ။

သို့သော်လည်း သူ၏အသက်ရှင်စဉ်အတွင်း တိုင်းပြည်နှင့် လူ့သမိုင်းတို့အကျိုးငှာ လုပ်ဆောင်ခဲ့သော ကောင်းမှုသည်သာလျှင် အဖိုးအနုထိုက်တန်၍ ကျန်ရစ်သည်မဟုတ်ပါလော့။

ပေါ့ပျက်ခဲ့လျှင်

နုနယ်ပျိုမျစ်သောအချိန်များသည် ပေါ့ပျက်ခဲ့လျှင် အလွန် နှမြောဖွယ်ကောင်းပါ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထက်မြက်တက်ကြွ စွာ အလုပ်လုပ်နိုင်သော၊ တိုးတက်ရာ၊ တိုးတက်ကြောင်းကို ရှာနိုင် သော အချိန်များဖြစ်နေ၍ ဖြစ်၏။

နှောင်တရနေမည့်အစား

လူဟူသည်မှာ အသက်ကြီးလာသည်နှင့်အမျှ ပျိုရွယ်စဉ်က တစ်ခုခုအတတ်ပညာ မရယူမီဘဲ အချိန်တွေ ကုန်လွန်သွားခဲ့ခြင်းကို နှောင်တရလျက် ယူကြားမရဖြစ်နေရမည့်အစား သတိတရားရချိန်၌ အချိန်ကို တန်ဖိုးထားကာ အလုပ်လုပ်ခြင်းသည်သာ ပိုမို၍ အကျိုး ရနိုင်လေသည်။ ဤသို့မူမပြုလုပ်နိုင်သူတွေမှာ ယောင်ပေပေနှင့်ပင် သေဆုံးကုန်ကြရလေသည်။

အချိန်သုံးခုစနစ်မတူ

အလုပ်အမျိုးအစားများနှင့် မဟာဏမက္ခာသလိုပဲ လူတွေရဲ့ ဉာဏ်ရည်နှင့် ကျွမ်းကျင်မှုကလည်း ပြောပလောက်အောင် မက္ခာဘဲ နှင့် အချိန်လောက်သောသူနှင့် မလောက်တဲသူဆိုပြီး ကွဲပြားသွားရ တာကတော့ အချိန်ကို အသုံးခွဲတဲ့စနစ် မတူလို့ပဲ ဖြစ်ပါ၏။

အချိန်ကို ခွဲတမ်းချ

အချိန်ကို ခွဲတမ်းချပြီးသုံးပါ ဆိုလိုခြင်းမှာ သုံးထိုက်သောနေရာ မှာ အချိန်ကို ပိုသုံးနိုင်အောင်၊ မသုံးထိုက်တဲ့နေရာမှာ အချိန်တွေကို ချွေတာပြီး သုံးနိုင်အောင် မိမိကိုယ်ကို သတိပေးဖို့အတွက် လိုက်နာ ရမည့်စည်းကမ်း ဖြစ်သည်။

လောကလျှို့ဝှက်ချက်

တစ်ချိန်တစ်ခါဘဝမှာ အကောင်းအာရုံလေးများနှင့် တွေ့ရပေ မယ့် ရုတ်တရက်တော့ဖြင့် ဝမ်းမသာပါနှင့်ဦး။ ကောင်းခြင်းသည် ဆိုးရန် ကောင်းပေးခြင်းလည်း ဖြစ်တတ်၏။

တစ်ချိန်တစ်ခါ အဆိုးအာရုံလေးများနှင့် တွေ့သောအခါ၌လည်း ရုတ်တရက် စိတ်ဓာတ်မကျနှင့်ဦး။ ဝမ်းမနည်းနှင့်ဦး။ ဆိုးခြင်းသည် ကောင်းရန်အတွက် ဆိုးပေးခြင်းလည်း ရှိတတ်ပြန်သည်။ လောက၌ ထိုလျှို့ဝှက်သဘောတရားလေးများ ရှိတတ်၏။

အချိန်နှင့် အရှိန်

အချိန်ကောင်းတုန်းမှာ အရှိန်ကောင်းအောင် ကြိုးစား။ အချိန် နှောင်းလျှင်တော့ အရှိန်မကောင်းတော့ပါချေ။ ကာလနှင့် ကွဲခွဲ အလုပ် ကိုတွဲ၍ အချိန်ရှိခိုက် လုံလစိုက်ကြပါလေ။

ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် အချိန်

ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် အချိန်ကာလအမျိုးမျိုး၊ ယဉ်ကျေးမှုအမျိုးမျိုးတို့နှင့် လိုက်လျောညီထွေ ပြုပြင်ချိန် ညှိနိုင်စွမ်းရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ မည်သည့်အစိတ်အပိုင်းကိုမဆို ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဆီလျော်အောင် အသုံးချနိုင်သည့်သဘောတရားအဖြစ် တွန်ဆုတ်ခြင်းမရှိဘဲ ဆွဲယူအသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အချိန်နှင့်အမှုပြောင်း

လောက၌ အခြေအနေ အခြင်းအရာတစ်ခုသည် တည်မြဲခြင်း မရှိ။ အချိန်နှင့်အမှု ပြောင်းလဲမြဲသဘောတရား ရှိလေသည်။

အချိန်၏တန်ဖိုး

တစ်ခုတရားသောလုပ်ငန်းတစ်ခုကို ရွက်ဆောင်ရာတွင် ငဝဖန် စဉ်းစားပြီးမှ နှေးနှေးမှန်မှန်လုပ်သင့်သောအလုပ် ရှိပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ အလုပ်တိုင်း အလုပ်တိုင်းတို့သည် သူတို့၏ အကျိုးအပြစ်အလျောက် အချိန်နှင့်ဓာတ် တန်ဖိုးထား၍ အရှေးကြီးသည် သို့မဟုတ် နှေးနှေးလုပ်သင့်သည် ဟူသောအချက်အလက်များမှာ မိမိ၏စိတ်ဉာဏ်တွင် ချက်ချင်းပင် ထင်ဟပ်တတ်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိက သတိ၊ ဝီရိယဖြင့် မနောဉာဏ်တွင်တင်၍ ဆုံးဖြတ်ကာ

ရွက်ဆောင်ခြင်း ပြုရာသည်။ ဤသည်ပင်လျှင် အချိန်၏တန်ဖိုးနှင့် အချိန်၏စာန်ဖိုး ဖြစ်လေသည်။

နောင်တစ်နေ့မှာ

ဗဟုသုတရှာဖွေရာတွင် လောလောဆယ်ကိစ္စအတွက် သိမှတ်ရန်များကိုလည်း မှတ်သားရပေလိမ့်မည်။ နောင်တစ်နေ့တွင် တစ်နည်းအားဖြင့် အသုံးချနိုင်မည့် ဗဟုသုတများကိုလည်း မှတ်သားရပေမည်။ ဗဟုသုတကြွယ်ဝသော လူငယ်တစ်ယောက်သည် အသက်ငယ်သော်လည်း ဘဝမငယ်နိုင်ပေ။ လူချင်းတူသော်လည်း မိမိက ခြေတစ်လှမ်းသာနေပေလိမ့်မည်။

အားလပ်ချိန်

ပျိုရွယ်သူတို့သည် အားလပ်ချိန်တွင် စုဝေးပြီး စကားဆိုကြရာမှ ထိုအစုထဲတွင် ကာဖောရားကို ဟောလေ့ရှိသူပါတတ်လေရာ ထိုသူတို့၏ မဟာဒရားစကားသည် ညစ်ညမ်းမှုကြောင့် များစွာသောလူငယ်တို့ ပျက်စီးစေနိုင်သည်။ ထိုသူငယ်မျိုးကို ဝိုင်းပယ်ပစ်လျက် ကြဉ်ရောင်သင့်လေသည်။ ထိုအခြေအနေမျိုးသို့ မရောက်စေရန်လည်း အုပ်ချုပ်သူများသည် ကောင်းသောနမူနာပြု၍ အသိတရားပေး သွန်သင်ခြင်းဖြင့် ငယ်ရွယ်သူတို့အား ထိုစားဆိုးမှ ကာကွယ်သင့်ကြလေသည်။

အွင်အဇု

အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါဆိုသည်မှာ အိပ်ပြီးစောင့်ယူရသည် မဟုတ်ပါ။ သတိထားပြီး အလွန်သတိထားပြီး ပြုလုပ်ရခြင်းဖြစ်၏။

လက်ရှိအချိန်

မနက်ဖြန်၊ သန်ဘက်ခါ အချိန်မရွေးဘဲ လုပ်ကိုင်တတ်သော အကျင့်ကောင်းသည် အလွန်အမင်းကို လူ့ဘဝမှာ အရေးပါလှသော အကျင့်ကောင်းဖြစ်တယ်။ အချိန်၏တန်ဖိုးကို သူများတကာထက်ပင် ပိုပြီး နားလည်ထားခြင်းဖြစ်တယ်။

သန့်ကျင်ဘက်အချိန်များ

လောကတစ်ခွင်၌ အရာအားလုံးတို့သည် သဘာဝတရားနှင့်အညီ ဆန်ကျင်ဘတ်အစုစုံတို့ဖြင့် ခွန်တွဲ၍ လွန်ဆွဲနေကြသည်။ အကောင်ကိုချည်း လိုချင်၍မရသလို အဆိုးချည်းသက်သက်ကိုသာ ကြုံတွေ့ရခြင်းမျိုးလည်း မဖြစ်နိုင်။

လောကဓမ္မတာအရ အမှောင်နှင့်အလင်း၊ အဆင်းနှင့်အတက် အပျက်နှင့်အဖြစ်၊ အချစ်နှင့်အမုန်း၊ အရှုံးနှင့်အနိုင်တို့သည် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်ပေါ်နေကြသည်။ နိုင်နေချိန်ရှိသကဲ့သို့ ရှုံးရချိန်လည်း ရှိသည်။ နိုင်စဉ် ပြုံးနိုင်လျှင် ရှုံးစဉ် မပူပန်နိုင်။

သတိပြုပါ

ကိုယ်ထက်နိမ့်တယ်ဆိုပြီး မနိမ့်နှင့်။ တစ်ချိန်ချိန်မှာ အိမ်ထဲအထိ ဝင်ပြီး ကိုယ်ကို ကူညီပေးသူလည်း ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

တန်းတူအွင်အဇု

အချိန်က တစ်နေ့ကို ၂၄ နာရီသာ ပေးသည်။ သင်နှင့် ကျွန်ုပ် ဘယ်သူ့ကိုမှ ပိုမပေးထားပါ။ ပိုရသူဟူ၍လည်း လောကတစ်ခုလုံးမှာ မရှိပါ။ ချမ်းသာသူ၊ အခွင့်အာဏာရှိသူ၊ အသက်ကြီးသူ၊ ယေသူအားလုံး တစ်နေ့ကို ၂၄ နာရီ ပိုင်ဆိုင်ကြပါသည်။

လုပ်ကြည့်ပါ

နံနက်ချိန်ခါ စောစောထ၊ လှပစတဲ့ပန်းကလေးများကိုခု၊ သရက် မှည့်တွေကောက်၊ ခရေပန်းတွေကောက်ခါ၊ ဘုရားပန်းတင်လှူကြ၊ နံနက်က သိပ်လှပ၊ ကုသိုလ်ရ။

အချိန်နှင့် ပြောင်းလဲမှု

ကိလေသာကာမနှင့်ယှဉ်သော အချစ်ဖြစ်ရာ အချိန်ကြာလျှင် ရိုး၍ အိ၍ ဝ၍သွားလျက် နောက်အသစ် တောင်တတတ်၏။

၁၀၂ ■ သုတေသီအုန်းမြင့်သွေး

အရွယ်သုံးပါး

အရွယ်သုံးပါးထိန်းသိမ်းရမှာက ပထမအရွယ် ကိုယ်ကျင့်တရား၊ ဒုတိယအရွယ် ပိုမိုတည်ငြိမ်သော ကိုယ်ကျင့်တရား၊ တတိယအရွယ် ဘဝပြတ်နိုင်သော ကိုယ်ကျင့်တရား။

ရှက်စရာဆိုတာ

အလုပ်လုပ်ခြင်းသည် ရှက်ဖွယ်မဟုတ်။ ယှင်းရိုထိုင်းပိုင်းခြင်းသာ ရှက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်စေဘူတယ်။ ယှင်းရိုထိုင်းပိုင်း အချိန်ဖြုန်းသူမှန်သမျှ ဟာ အကုသိုလ်နှင့် မကင်းပါ။

အချိန်အများကြီးပိုင်သူ

အလုပ်လုပ်ချင်သူတွေမှာ အချိန်အများဆုံး ပိုင်ဆိုင်တယ်ဆို ဆိုတယ်။ အလုပ်ထဲကို စိတ်ဝင်စားနေလျှင် ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စား ဘူးတုံး။

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၁၀၃

ဘာလုပ်လုပ် အာရုံစိုက်လုပ်

အလုပ်လုပ်ချိန်မှာ အလုပ်ကိုသာ စိတ်ပါဝင်စားပါ။ စိတ်ဝင်စား စွာလုပ်ပြီး ကစားချိန်၊ စားချိန်၊ စာဖတ်ချိန်တွေတိုင်းမှာလည်း အာရုံစိုက် ချီ လုပ်ပါလေ။

အခွင့်ကောင်း

ပျိုရွယ်ငယ်နဲ့သော အရွယ်ကောင်း အားမာန်ရှိချိန်ဟာ တစ်ခု တစ်ခုပြုလုပ်ရန်နှင့် တစ်စုံတစ်ဦးဖြစ်လာနိုင်ရန် အခွင့်ကောင်းဖြစ် သည်။

အချိန်မီချုပ် အစုတ်သက်သာ

အချိန်မီ ချုပ်လိုက်ပါ။ အဝတ်အထည်ပစ္စည်းတွေ အစုတ် သက်သာတယ်ဆိုသောစကားဟာ ဘဝအတွက်ပါ လေးနက်ပါတယ်။ အက်အစဉ် ပြင်ခဏသဘော။

နောင်စာဆိုတာ

ပစ္စုပ္ပန်မှာ မဆင်မခြင်သုံးစွဲသူသည် အနာဂတ်၌ ကြီးစွာ ပွင့်လှစွာ ရ ဖိမ့်မည်။

အကောင်ဆုံးအချိန်

မိတ်ဆွေ မလိုအပ်သေးမီအချိန်သည် မိတ်ဆွေဖွဲ့ရန် အကောင်းဆုံးအချိန် ဖြစ်သည်။

တွေ့ဆုံမှု

ကံကောင်းတယ်ဆိုတာ အချိန်အခါ၊ အခွင့်အလမ်းနှင့် ပြင်ဆင်ထားမှုတို့ ဖြတ်တူလမ်းမှာ တွေ့ဆုံခြင်းဖြစ်၏။

လုပ်တိုင်းပပြစ် စိတ်ပညစ်နှင့်

အချိန်အခါနှင့် အခွင့်အရေး မပေးပါက အရည်အချင်းသည် အရာမရောက်ပေ။

လုပ်ရပ်ဖြင့်သာ

တန်ဖိုးရှိစွာကုန်ဆုံးခဲ့သော ဘဝတစ်ခုကို နှစ်များဖြင့် မတိုင်းတာသင့်ဘဲ လုပ်ရပ်များဖြင့်သာ တိုင်းတာရပေမည်။

အကျင့်စာရိတ္တဆိုသည်

အကျင့်စာရိတ္တသည် အချိန်ကာလကြာမြင့်စွာ ဖြစ်ပေါ်နေသော အလေ့အကျင့်ပင် ဖြစ်၏။

မသိခြင်း

ဟိုလွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလမှာလည်း အစမရှိ၊ နောက်အနာဂတ်ကာလမှာလည်း အဆုံးမရှိသော သံသရာကြီး ရှိပါတယ်လို့ မသိခြင်းက ခက်ကြီးမက ခက်တဲ့သဘောပဲ ဖြစ်တယ်။ သံသရာကြီးအတွင်းမှာ မိမိတို့ပြုကြတဲ့ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ ပို့ဆောင်ပစ်ချဆွဲငင်ယူဆောင်ချထားရာသို့ မရပ်မနား ပြေးသွားကျင်လည်နေကြရသည်ကို မသိခြင်းသည် ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးကို မသိခြင်းပါ။

မင်္ဂလာရှိသောနေ့

ဟိုနေ့ဟိုခါ တရားကွာ
မင်္ဂလာမရှိသော နေ့။
သည်နေ့သည်ခါ တရားနာ
မင်္ဂလာရှိသောနေ့ ဟူ၍ ဥပုသ်နေ့တစ်နေ့ တရားနာဖူးခဲ့၏။

၁၀၆ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

အချိန်နှင့်နေ့ အချိန်နှင့်ည

အချိန်နှင့်အလိုက် နေ့ပါ။
အချိန်နှင့်အလိုက် ညပါ။

အချိန်တိုင်းကောင်းလျှင်

You Must Ever Time Acquit Your Self Well.

အချိန်တိုင်း သင့်ကိုယ်သင် ကောင်းအောင် ကျင့်ဆောင်နေမည် ဆိုလျှင် ဘယ်သူ့တွေ ဘယ်လောက်ဆိုးဆိုး ကိုယ်ကောင်းနေသမျှ ခေါင်းဘယ်မှမရွေ့ပါ။

အချိန်နှင့် ကံဟောင်းဆယ်

အချိန်၏တန်ဖိုးမသိဘဲ၊ သင့်တော်သော ကြိုးပမ်းချက်မျိုးမရှိ ဘဲနှင့် ကောင်းမွန်သောရလဒ်မျိုး မရှိနိုင်ပါ။
ကံကောင်းအောင်ဆိုသည်မှာ အချိန်ကို တန်ဖိုးထားကြိုးစားပြီး ကံဟောင်းကို ဆယ်ရပါမည်။

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၁၀၇

လျှင် အချိန်

တန်ဖိုးရှိသောသူသာလျှင် တန်ဖိုးရှိသောအချိန်ကို သိရှိနိုင်၏။ တန်ဖိုးမရှိသောသူမန်သမျှသည် အချိန်ကိုမလေးစားသဖြင့် အတွေးမှားကာ အရေးများစွာ မဆုံးဖြတ်တတ်ဘဲ အဆုံးသတ်သွားကြလေသည်။

အချိန်နှင့် ခြားနားချက်များ

အကျင့်၊ စရိုက်၊ ဝါသနာ၊ သို့မဟုတ် အထုံတို့၏ ခြားနားချက်မှာ အကျင့်စရိုက်သည် ယခုမျက်မှောက်၌ များစွာဖြစ်နေသော သဘောဖြစ်၍ ဝါသနာဟူသည်မှာ ရှေးရှေးအထုံစွဲ၍ (ဝါ) အကြောင်းဆက်မူပါလာသောသဘော ဖြစ်၏။ အချိန်မှန်ခြင်းအကျင့် စရိုက်မှာ ယခုမျက်မှောက် ကြိုးစားလုပ်ယူနိုင်သောသဘောပင် ဖြစ်၏။

ကံကြမ္မာနှင့် အချိန်

ချမ်းသာသုခလိုချင်သောသူသည် ကံကောင်းအောင် လုပ်ရမည်။ ကံဆိုသည်မှာ အလုပ်၊ အချိန်မှန်လုပ်ခြင်း၊ စားခြင်း၊ အိပ်ခြင်း၊ ပြောခြင်းတို့မှာ ကံကောင်းအောင်လုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်ချေတော့၏။

စားဖျာပဲ

နပျိုတဲအဆင်းကို အချိန်က စားနေသည်။ နပျိုသောအရွယ် ကိုလည်း အချိန်က နေတိုင်း စားပစ်နေသည်။ သူသည် အသက်ကို ပင် တစ်နေ့မှာ စားပေလိမ့်မည်။

ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပါ

သံသရာခရီးသွားအားလုံး မိမိတို့သံသရာခရီးအတွက် အချိန် မရွေး ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသင့်လှပေတယ်။

အချိန်ဆိုသည်မှာ

အချိန်ဆိုသည်မှာ ရပ်၍စောင့်နေတတ်သောသဘာဝ မရှိပါ။

နေကွယ်တာ အချိန်များလျှင်ဖြင့်

တစ်နေ့ကွယ် သေနယ်သို့တစ်ခါကူး
မေ့လျော့က သေဖူးထင်ပါနှင့်
နေကွယ်တာ အချိန်များလျှင်ဖြင့်
သေနယ်ရွာ တစ်ကြိမ်သွားရမယ်
တာမရဘူး ဆိုသောစာပိုဒ်လေးကို ဖတ်မှတ်ဖူးခဲ့ပါသည်။

အချိန်မရှိတော့ဘူး

ဝုဒ္ဓအဆုံးအမများသည် အရွယ်ကောင်းပြီး ဉာဏ်ရှိန်တက်နေချိန် မှာ အားထုတ်သည်တောင်မှ တံခါးဝဲလောက်ရောက်အောင် မနည်း အားထုတ်ရသောတရားများ ဖြစ်ပါသည်။ အသက်ကြီးပြီး ဉာဏ်တွေ လေးလံသောအခါမှာ ထ၍လုပ်လျှင် တော်တော်နဲ့ခွက်ကျနေပါ လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ခပ်ဖယ်ဖယ်နေသူများ စိတ်မဝင်စားသေးသူများ မှာ အချိန်မရှိတော့ဘူးဟုပင် ပြောရပါမည်။

ဆိတ်ငြိမ်သောအချိန်

အချိန်ကာလအားဖြင့် တစ်နေ့တစ်နာရီခန့်သာ ဆိတ်ငြိမ်စွာ အာရုံ စိုက်လုပ်ဆောင်မည်ဆိုပါက အင်အားလမ်းကြောင်းပွင့်ခွားပြီး သင့် စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း ထူးခြားစွာ ဆန်းသစ်သွားစေမည် ဖြစ်ပေသည်။ စမ်းကြည့်ပါဟု ဒဿနနှင့် အတွေးအခေါ်ပညာရှင်ကြီး Herry David Thorem က ဆိုခဲ့လေသည်။

အချိန်ကို တန်ဖိုးဖြတ်ခြင်း

အချိန်ကို တန်ဖိုးဖြတ်ကြည့်ပါက အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရ ပေမည်။

- ၁။ အချိန်ကို ငွေကြေးကဲ့သို့ အသုံးပြုနိုင်ခြင်း။
- ၂။ အချိန်ကို တန်ဖိုးရှိသောအရာများ ရရှိရေးအတွက် အသုံးပြုနိုင်ခြင်း။
- ၃။ အချိန်ကိုအသုံးပြုနိုင်ရန် အခြားအရာဝတ္ထုနှင့် လဲလှယ်နိုင်ခြင်း။ (Exchange Value)
- ၄။ အချိန်သည် တန်ဖိုးရှိသော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်ခြင်း။ (Unit Of Value)
- ၅။ အချိန်သည် ပင်ကိုအားဖြင့်ပင်လျှင် တန်ဖိုးရှိသောအရာဖြစ်ခြင်း။ (Valve In It Self)
- ၆။ အချိန်သည် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းတစ်ရပ်တော့ မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ခွဲခြားသတ်မှတ်နိုင်သော ရန်ပုံငွေ (Fund) တစ်ခုဖြစ်၍ မိမိအလိုရှိရာကို ငွေကြေးကဲ့သို့ ရယူပေးဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိပေသည်။
- ၇။ အချိန်သည် အသုံးပြုရန်အခကြေးငွေ (Wages) ရယူပိုင်ခွင့် ရှိသည်။

ဘယ်အချိန်မှာ သေပယ်ဆိုတာ

လူတွေကို တရားအားထုတ်ရန် တိုက်တွန်းသောအခါ “ဘာလုပ်စရာ ရှိသေးတယ်၊ ညာလုပ်စရာ ရှိသေးတယ်၊ မအားသေးဘူး” ဟု ပြောတတ်ကြ၏။ သေမင်းတု ခေါ်သောအခါ

“ငါမအားသေးဘူး” ရယ်လို့ ငြင်းလို ရပါမည်လား။ လူဆိုသည်မှာ ကွေးသောလက်မဆန်ပို၊ ဆန်သောလက်မကွေးမီ သေနိုင်လေသည်။ ဘယ်နေ့၊ ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်နေရာ၌ ဘာရောဂါနှင့် သေရမည်ဆိုသော သေမင်းနှင့် ချိန်းချွက်ထားမှု မရှိပါချေ။

အကုသိုလ်ကံအကျိုးပေးချိန်

အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးချိန်တန်ဖောသောအခါ လှုပ်နေကျ၊ ကျင့်နေကျ အလုပ်အကျင့်တွေ သတိမရတော့ဘဲ အလွဲလွဲ အချော်ချော် အိုးနှင့်ခွက်နှင့်များ၊ ဇောက်ထိဇောက်ထိုး၊ ကမောက်ကမ၊ တောင်တောင်အိအိတွေ ဖြစ်ကုန်တတ်၏။

(ဒုကနိပါတ်လာ ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်း ‘မောရ’ဇာတ်ကို ကြည့်ပါလေ။)

သေခြင်းတရားကြီးမာ

သေခြင်းတရားဆိုသည်မှာ အချိန်ကို တန်ဖိုးရှိအောင်၊ သုံးတတ်အောင် လမ်းညွှန်ပေးနေခြင်းပင် ဖြစ်၏။

၁၁၂ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

အချိန်ပိုလျက်သားနှင့်

လူထော်တော်များများမှာ တရားကို အတူအားထုတ်ရန်ခေါ်လျှင် အချိန်မအားလို့ပါဟု ပြောတတ်ကြတယ်။ အမှန်တကယ်တော့ သူ့မှာ အချိန်တွေ အများကြီး ပိုင်နပါတယ်။

အချိန်နှင့် သေခြင်းတရား

အချိန်နှင့် သေခြင်းတရား

ဆင်က နေ့စဉ် ညစဉ် သေခြင်းတရားကို မေ့လေလေ၊ သေခြင်းတရားက သင့်ကို သတိရလေလေ။ ရုတ်အတွက် သေခြင်းက အနားကို တဖြည်းဖြည်း လာနေတော့တယ်။ အချို့ကိုတော့ သတိအလွန် ရလို့ ချက်ချင်း ဒုန်းဆိုင်းကို လာတော့တယ်။

သဘာဝကပေးသောအချိန်

နှစ်ကာလအချိန်တွေ ကြာသော်လည်း ရှေးလူကြီးသူမတို့၏ သစ္စာစာရာ၊ သစ္စာစကားများသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ သဘာဝကို အခြေခံသော ဘဝသုံးယပ်ချက်တို့သည် ယနေ့အချိန်ထိ တိုင် မှန်ကန်မြဲ မှန်ကန်နေသေး၏။ ခေတ်နှင့် အကြားဝင်ဆက်စပ် နေသေး၏။

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၁၁၃

အချိန်အငှား

သူများက ကိုယ့်အချိန်ကို ပိုင်နေတာ။ သူများဆီမှာ အခစားလုပ်နေရလို့ ဖြစ်သည်။ အဖိုးအခကို လိုချင်သောကြောင့် ကိုယ့်အချိန်ကိုယ်မပိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ပိုင်အလုပ်ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်လိုမှတ်ပြီး လုပ်ရမည်။

တစ်ယောက်တည်းနေချိန်

တစ်ယောက်တည်းနေရသောအခါ၌လည်း အချိန်ကို ဖျော်ရွှင်စွာ မြန်းတတ်ရမည်။ တစ်ချိန်တစ်ခါက အဖြစ်အပျက်များထဲမှ အကောင်းအမြတ်နှင့် ကုသိုလ်ရခဲ့သည်များကို သတိရနေရမည်။

သောကကြံချိန်

စိတ်သောက ကြံကြိုက်နေချိန်တွင် နှစ်သိမ့်ကြည်နူးစေသော စကားများထက် မေတ္တာတရားကို ဖော်ပြနိုင်စွမ်းသောအရာသည် နို့ပါဟု စိတ္တဗေဒပညာရှင်တို့က အဆိုပြုကြပါသည်။

မဂ္ဂိုင်သောပစ္စည်းများ

တန်ဖိုးဂုဏ်သိက္ခာဆိုသည် အချိန်မရွေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်သော ပစ္စည်းများကဲ့သို့ လွယ်လွယ်ဝယ်မရပါချေ။

အချိန်နှင့် သည်းခံခြင်း

လူသားအားလုံး၏ အင်အားမှာ အချိန်နှင့် သည်းခံမှု ရောမြှမ်းထားခြင်းဖြစ်၏။ အချိန်၏တန်ဖိုးက ကြီး၏။ သည်းခံမှုတန်ဖိုးက ပို၍ ကြီး၏။

အောင်မြင်သောအချိန်

အချိန်ကို တန်ဖိုးကြီးစွာထား၊ လုံလုံသတိမလစ်ဘဲ ကံနှင့် ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ပြီး ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ ကြိုးစားမှသာ တိုးတက်အောင်မြင်ထွန်းကားနိုင်ပါသည်။

တည်တည်တွေးပါ

လောကကြီးကို တည်တည်တွေးလျှင် နှလုံးသွင်းမှန်ပြီး ထည်ထည် တွေးရင်တော့ နှလုံးသွင်းစားမှာ ဖြစ်၏။ ဆိုကြောင့် ဘယ်အချိန် ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်အကြောင်းအရာကို တွေးတိုင်း တည်တည်သာ တွေးပါ။

မေ့လျော့သမျှ

- အချိန်တန်ဖိုးကို မေ့လျော့သမျှ . . . ငွေကုန်၊
- အချိန်တန်ဖိုးကို မေ့လျော့သမျှ . . . ပြဿနာများ။
- အချိန်တန်ဖိုးကို မေ့လျော့သမျှ . . . ကျန်းမာရေးပျက်။
- အချိန်တန်ဖိုးကို မေ့လျော့သမျှ . . . ဆက်ဆံရေးပျက်။
- အချိန်တန်ဖိုးကို မေ့လျော့သမျှ . . . စကားများ။
- အချိန်တန်ဖိုးကို မေ့လျော့သမျှ . . . အစားများ။
- အချိန်တန်ဖိုးကို မေ့လျော့သမျှ . . . အတွေးမှား။
- အချိန်တန်ဖိုးကို မေ့လျော့သမျှ . . . အလုပ်များ။
- အချိန်တန်ဖိုးကို မေ့လျော့သမျှ . . . ဒုက္ခများ။
- အချိန်တန်ဖိုးကို မေ့လျော့သမျှ . . . အချိန်တွေကုန်ဆုံးပြီး ရတောင်ရခဲလူဘဝ ဖြစ်ရကျိုးမနပ်ပါလေ။

အချိန်တိုင်း ဘဝိဇယ

အရေးအထပ်ထပ်၊ ဘေးအရပ်ရပ် မကြာရလေအောင် အချိန်အချိန်တိုင်း မမေ့မလျော့၊ မပေါ့မဆ တရားတော်များနှင့်အညီ ဘေးအခြေအနေအထားကို အလကားချော့တွေးကို ဘေးအသာချနေနိုင်လျှင် အေးမြသောသောဘဝကို လောကီရော လောကုတ်ပါ ရနိုင်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကို လိုက်နိုင်ကြ၍သာ မိုက်နေကြရသည်။

ဘာကိုပဲလုပ်လုပ်

ဘာကိုပဲ လုပ်ချင်လုပ်ချင်၊ ဘာကိုပဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်ချင် သင်အနေနှင့် အချိန်ကိုသာ အကျိုးရှိထိမိစွာ အသုံးပြုနိုင်လျှင် ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်မှာ မလွဲပေ။

အရာအားလုံးအတွက် အချိန်

အခွင့်အရေးသည် အချိန်၏ အနှစ်သာရ။ အချိန်သည် သူ့ရကောင်းများကို ဖန်ဆင်း၏။ အချိန်သည် ပြောင်းလဲပစ်နိုင်၏။ အချိန်၏ လျှို့ဝှက်ချက်များမှာ များမြောက်နက်နဲ သိမ်မွေ့နူးညံ့လှ၏။ အချိန်သည် ရွှေ၊ အချိန်သည် ငွေ၊ အချိန်သည် ဓမ္မ။

သတိထားသင့်သောအရာ

အချိန်နှင့် ငွေရှိလျှင် လမ်းဖောက်၍ ရနိုင်သည်။ အမျိုးသား ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို တစ်ခါမျှတ်လိုက်ပြီးလျှင် နောက်ပြန်၍ ဘယ်တော့မှ မထူထောင်နိုင်ပေ။

အချိန်၏သတိပေးချက်

အချိန်ကို လုနေရသောဘဝတွင် အစဉ်တစိုက် နီးကြားတက်ကြွစွာ အလုပ်လုပ်နေခြင်းဖြင့် ဘဝ၏တာဝန်တို့ကို ထမ်းဆောင်နေရလေသည်။ ဤလောကဓာတ်ကြီးကို လှပသာယာစွာ မြင်တတ်သူသာလျှင် သာယာသောအဝလှလှကို ဖြစ်စေနိုင်ပြီး ကမ္ဘာလောကဓာတ်ကြီးကို အပြစ်တင် နာကြည်းမုန်းတီးလာလျှင် ကမ္ဘာကြီးက ဆိုသူအား သူ၏အပေါ်မှာမထားဘဲ ဝါးမျိုးပစ်လိမ့်မည်။

သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်း

အချိန်၊ အရွယ်နှင့် အမှန်တရားဟူသောတရားသုံးကြီးက ဆုံးဖြတ်လိုက်သောအခါ ဘဝဆိုသည်မှာ နေခြင်းပြီး သေခြင်းသာ သေချာသည်ကို တွေ့ကြုံရတော့၏။ ထို့ကြောင့် မာန်တွေ ဘာကြောင့်များ ထန်နေကြပါသနည်း။ မသေတော့ဘူး ထင်နေကြရလော။

အချိန်မည်မျှကြာသော်လည်း

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ကိုလိုရာဒိုပြည်နယ်၌ ပေါက်ရောက်သော ဝက်သစ်ချပင်ကြီးတစ်ပင်သည် နှစ်ပေါင်း ၄၀၀ ကြာအောင် မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်ခဲ့၏။ ထိုအပင်ကြီးသည် လေပြင်းဒဏ်တိုင်း အကြိမ်ကြိမ် တိုက်ခတ်ခံခဲ့ရသော်လည်း မပြိုလဲခဲ့ချေ။ မိုးကြိုးဒဏ်

၁၁၈ ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

ကို ဂဇကြိမ် ခဲရသော်လည်း မပျက်စီးခဲ့ချေ။ နောက်ဆုံးတွင် အမြစ်ကို နှောက်ချွေးဖိုးကောင်ကလေးတို့ ကိုက်စားသည်ဒဏ်ကြောင့် မြေသို့ ဝုန်းဝုန်းလဲမြို့လဲလေ၏။
(သုတ စွယ်စုံမှ)

လဲမြို့ခြင်း

မိနစ်ကို စက္ကန့်စား။ နာရီကို မိနစ်စား ရက်ကို နာရီစား လက်ကို ရက်စား။ နှစ်ကို လစားနှင့် တဖြည်းဖြည်း ကိုယ်အနီးသို့ နီး၍ နီး၍ လာသည်က လဲမြို့ခြင်းတရား၊ သေခြင်းတရား မပြသောတရား၊ အားပေးသည် အချိန်ရာသီအလိုက်ပင် ပြောင်းလဲနေတော့၏။

သေမင်းနှင့် အချိန် ပချိန်းထား

လူဆိုသည်မှာ ကွေးသောလက်မဆန်ပီ၊ ဆန်သောလက်မကွေးမီ သေနိုင်၏။ ဘယ်နေ့ရောက်မှ၊ ဘယ်အချိန်ရောက်မှ ဘာရောက်နှင့် သေရမည်ဆိုသည်ကို မစဉ်းစား။ လူတို့သည် သေမင်းနှင့် အချိန် မချိန်းထားပါ။

ထိပ်ဆုံးမှာ အချိန်

အချိန်သည် အစဉ်အမြဲ ထာဝစဉ် ရွှေလျားပြေးလွှားနေသည် ချွမ်းကိုင်ထား၍ မရနိုင်။ ထိုသို့ ရွှေလျားနေသောအချိန်ကွီ ရတနာ

အချိန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ ■ ၁၁၉

ရခိုက် အမိအရ ဖမ်းဆီးချုပ်ကိုင်ကာ မိမိလိုလားအပ်သောလုပ်ငန်းကို အချိန်ရှိခိုက် လှူလစိုက်၍ လုပ်ကိုင်နိုင်သောသူများတွင် လူ့လောက၏ ထိပ်ဆုံးသို့ ဧကန်ရှိနေကြသူများဖြစ်ကြသည်။

အတက်၊ အဆင်း

ဘဝ၏ အတက်ခရီးအတွက်သာ ကျွန်တော်တို့ပြင်ဆင်ပြီး တစ်ခဲကြသည်သာ။ ထိုအချိန်၌ အဆင်းအတွက် ကြိုတင်မစဉ်းစားမိကြ။ စနစ်တကျ ဆင်းတက်အောင်လည်း ပြင်ဆင်ခြင်းမရှိကြ။

အမှန်တရားဆိုတာ

မိမိ၏ တစ်နေ့တာ ပြုမူပြောဆို တွေ့ကြုံခံစားရသမျှတို့ကို နေ့စဉ် ပြန်လည်သုံးသပ်လေ့ရှိသူသာလျှင် အတွေ့အကြုံမှ အမှန်သဘောတရားရေးကို ရောက်ရှိနိုင်လေသည်။

ကျန်းမာရေးနှင့် အချိန်

နံနက်တောတော အိပ်ရာထရာတွင် စိတ်ထောင်ကွက်ခြင်း၊ စိတ်ဒေါသဖြစ်ခြင်းများမှာ တစ်နေ့ကုန် အဆင်မပြေ စိတ်မလန်းဘိသကဲ့သို့

အိပ်ရာထဲတွင် အတွေးကြောင့် ကျဝင်စားမိလျှင်လည်း နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ရခြင်း မဖြစ်နိုင်ပေ။ ကြီးပွားရေးထက် ကျန်းမာရေးကိုသာ ဦးစား ပေးလေ့ ရှိရာသည်။

ပထမဆုံး သတိရသူ

ဒုက္ခနှင့်တွေ့ရှိရသောအချိန်အခါများမှာ အချစ်ဆုံးလူကို မစေမ ဆုံး သတိရကြလေသည်ဟု ဆရာကြီးဒဂုန်ရွှေမျှားက ဆိုခဲ့ဖူး၏။

အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါ

ရှင်ချိန်ရှင်၊ သေချိန်ရောက်က သေမှာ သေချာ၏။ ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်မလာရှင်၊ စိတ်ဖြေပါ။ ဖြစ်ချင်စိတ် မစောပါနှင့်။ ဖြစ်ပျက်မှုတိုင်း မှာ သူ့အချိန်အခါ ရှိပါသည်။ အလုံးစုံသော ရုပ်တရားတို့ကို နာမ်တရား ကသာ အစိုးရဖန်ဆင်းလေသဖြင့် စိတ်တစ်လုံးကို ဆုံးမပြုပြင် ထက်မြက်ထွန်းတောက်စေရာတယ်။ ရုပ်တရားတို့ အလိုသဘောအတိုင်း သာ နာမ်တရားခံရပါမူ သင် မုချရှုံးတော့မည်။ ရုပ်နှင့် နာမ်သည် အမြဲမပြတ် မရပ်မဆဲဖြစ်နေ၏။ အချိန်အခါ အရွယ်မရွေး သေခြင်းမရက ကြောက်ဖွယ်တရားလိုသာ သတ်မှတ်၏။ မိမိက မပျက်ပါနှင့်လို့ ပြောရုံ လည်းမရ။ လုပ်လို့လည်းမရ။ သူ့သဘောအတိုင်း ဖြစ်ပျက်နေသော ကြောင့် အစိုးမရ အနတ္တတရားလိုသာ မှတ်ရမည်။

ဆန္ဒမထေပါနှင့်

သဘောတရားသည် အမှန်တရားပင်ဖြစ်သော်လည်း အချိန်နှင့် အောင် ကောင်စည်းရ၏။ မည်သည့် အမှုကိုစွဲအရာများပင်ဖြစ်စေ ထိုက်တန်သောအချိန် ယူရခြင်းဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်ရမည်။

အချို့ကလုပ်နိုင်၊ အချို့ကမလုပ်နိုင်

လူတိုင်းမှာ အများလက်ခံကြသော အသိပညာ Concept အရ တစ်နေ့ ၂၄ နာရီစီ အညီအမျှကြပါသည်။ အချို့က ၂၄ နာရီအတွင်း အလုပ်အများကြီး ပြီးသည်။ အချို့က မလုပ်နိုင်။

အလုပ်လုပ်ရမည့် အချိန်၏တန်ဖိုး

အဘယ်ကြောင့် နေ့စဉ် တလှုပ်လှုပ်ဖြင့် အလုပ်တွေ့ရုံရှိ နေကြ ရပါသနည်း။

ဘဝဟူသည်မှာ ရယူခံစားရခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ ခံစားမှုနှင့်အမျှ ပေးဆပ်နေရခြင်း။ ခန္ဓာဝန်ဆိုးကြီးကို ထမ်းဆောင်နေရခြင်းသာ။ ခန္ဓာ ကျွန်ဖြစ်နေခြင်းကိုပင် ဘဝဖြစ်သည်ဟူရာ၌ စိတ်ကို မလေ့ကျင့် နားမလည်၊ မသိသူတွေအတွက်သာ မှန်ပြီး စိတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမကွပ်ကဲမိသူစိတ်ဓာတ်ရှင်တို့မှာမူ ဘဝ၏သင်အဖြစ်၊ နှစ်ခြင်း သာ ခြင်းအစစ်ကို ရယူနိုင်ပေမည်။

ဘဝအသိ လေးနက်သူတို့သည် အလုပ်လုပ်ရမည့်အချိန်၏ တန်ဖိုးကိုသိလျက် အလေးအနက်ထားကာ မိမိ၏ယုံကြည်မှုအတိုင်း အလုပ်လုပ်ကြခြင်းသည်ပင် ဘဝ၏ လူတို့တာဝန်ဖြစ်လေ၏။

လောက၌ အဘယ်အရာဝတ္ထု၊ အဘယ်ပြဿနာကိုမှ နည်းမရှိ၊ အဖြေမရှိဟူသောအရာ မရှိပေ။ ထိုဖြေရှင်းနည်းမှန်ကို မသိရသေးခြင်းသာ ဖြစ်လေ၏။

စနစ်တကျ အချိန်ကို အသုံးပြုခြင်း

စကား၊ အလုပ်၊ အချစ်၊ နိုင်ငံရေး စသည်ပြောရာမှာ အချိန်အခါနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ လွှဲနေသောအချိန်အခါ၌ တိုက်ဖျက် ဘယ်သို့ပင် ကောင်းအောင်ပြောပြော နားလည်လက်ခံစဉ်းစားပေးခြင်း မရှိပါလျှင် စကားတစ်စကားမဖြစ်၊ အလကားဖြစ်ပြီး အတွေးမပေါက်ဘဲ ဘေးရောက်ကုန်တတ်သည်။ ထိုသို့ ဘေးရောက်သည့်ထက် ဘေးအန္တရာယ်ရောက်မှာကို ပို၍ ကြောက်ရလေ၏။

သတိထားသင့်သောအထွယ်

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အချိန်အခါကို ဘာမှမတွေးဘဲ ရူးသွပ်မိသော အချစ်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုမိခြင်း၊ ခိုးပြေးပေါင်သင်းခြင်းမှာ ခုကွကိုသာ ရှာခြင်းသက်သက်ဖြစ်၏။ ပျော်ရွှင်မှုသဘောကိုရှာခြင်း လုံးဝမမြင်

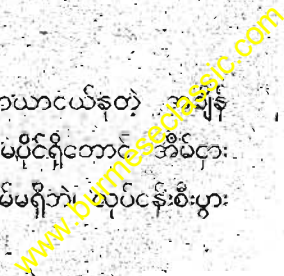
နိုင်ပေ။ ချစ်တာပဏာနဆိုသောစကားသည် အမှန်စင်စစ် မှားနေသော စကားကြီးတစ်ခုပင်။ ငယ်နစဉ်အချိန်အရွယ်မှာ အလွန်ပြောရုံကောင်သော စကားသာဝင် ဖြစ်ချေ၏။

အချိန်မှန်၊ နေရာမှန်၊ လူမှန်ဖြစ်ဖို့

အချိန်အခါနှင့် နေရာမှန် လူမှန်ဖြစ်ရန်က လောကမှာ အရေးအကြီးတကာ အကြီးဆုံးပါ။ လွှဲနေရင် ဖွဲ့လည်းမူတတ်၊ လင်မယားလည်း ကွဲစာတ်၊ အုပ်စုအပေါင်းအသင်းလည်း ကွဲသွားတတ်တယ်။ အချိန်အခါနှင့် နေရာမှန် မဖြစ်သမျှမှာ ပြဿနာဆိုသည်က ထပ်ခါထပ်ခါ တက်နေတတ်ချေတယ်။ မိမိက သည်နေရာမှာ အဆင်ပြေအောင် မနေစာတ်တာလား။ သည်နေရာက မိမိအတွက် အဆင်မပြေတာလား။ သေသေချာချာ စဉ်းစားရလေမည်။ အမှန်တကယ်မှာ နေရာဆိုတာထက် နေခြင်းအဆင်ပြေအောင် နေရခြင်းက အဓိကကျပါတယ်။ အချိန်အခါနှင့် နေရာမှန် လူမှန်မဖြစ်လျှင် သိပ်ဆိုးသည်။

အချိန်နှင့် လိုအပ်ချက်

အိမ်မရှိဘဲ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းက သာယာငယ်နတဲ့ အချိန်အရွယ်တွေကို ပျက်ဆီးပစ်တာပါပဲ။ အိမ်ပိုင်မပိုင်ရှိတောင် အိမ်ငှားနေနိုင်မှာသာ အိမ်ထောင်ပြုသင့်ပါတယ်။ အိမ်မရှိဘဲ၊ စာပိုင်းစီးပွား

မရှိတဲ့အရွယ်ကာလမှာ ဇွတ်ချစ်ခြင်းက သိပ်ချစ်ခြင်းဖြစ်မလာဘဲနှင့် စိတ်ညစ်ခြင်းသာ ဖြစ်လာပါတော့သည်။

(စာပြုသူကိုယ်တွေ့ပင်)

ထိုအချိန်ကလေးထိုခိုက်မှု

နံနက်အိပ်ရာထချိန်မှာ တစ်ခုခု စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ပြီး “ငါတော့ တစ်နေ့ကုန် စိတ်ကြည်လင်မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး” ဟူသော ယူဆမှုမှာ မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်ယူဆမှု ခံယူချက်သာ ဖြစ်၍ ထိုအချိန်ကလေး ထိုခိုက်မှုကို တစ်နေ့ကုန် သယ်ယူမသွားသင့်ချေ။ လူ့သန်ပစ္စုပ္ပန်အချိန်လေးကိုသာ အစိုးရသည်ဖြစ်၍ အချိန်တည်ဆဲဥပဒ် စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းစွာဖြင့် မကောင်းမြတ်သောအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ပြောဆို ပြုမူရမည်သာ မှန်လေသည်။

အချိန်ကို ကွက်လပ်မထားခြင်း

အအိပ်၊ အစား၊ အလုပ်၌ အချိန်မှန်ခြင်း၊ မကောင်းသော အလေ့အကျင့်တစ်ခုခုကို နိုင်အောင်ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ စိတ်ကိုချုပ်ထိန်းနိုင်ခြင်း၊ အချိန်ကို ကွက်လပ်မထားခြင်းတို့သည် စိတ်တန်ခိုးကို အမြဲတိုးတက်စေလေသည်။ ဤအလေ့အကျင့်ကိုရလျှင် သင်သည် အောင်လမ်းခရီးကို တည့်မတ်စွာ လျှောက်သွားနိုင်မည်။

အဆင်ပြေသွားမှာပါ

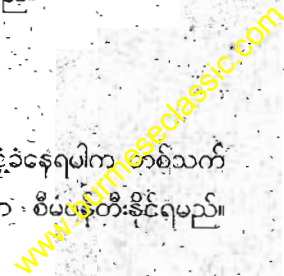
ပူပန်သောကဖြစ်မှုအများစုသည် အနာဂတ်ကာလကို အခြေခံကြသည်။ ယင်းတို့သည် အရာခပ်သိမ်းကို လွှမ်းမိုးနေကြသည်။ သို့သော် များသောအားဖြင့် စိုးရိမ်ပူပန်သလို ဘယ်တော့မှ ဖြစ်ပေါ်မလာကြချေ။ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကိုသာ အဓိကအာရုံစိုက်ပါ။ အနာဂတ်ကာလသည် သူ့ဘာသူ့ အဆင်ပြေအောင် ကြည့်လုပ်သွားပါလိမ့်မည်။

လက်တွေ့ သဘောတရား

အချိန်နှင့်အမျှ နေ့စဉ်တွေ့ထိခံစားချက်များ သွားဝင်၏ တွေ့ထိခံစားရမှု Incident အပေါ်တွင် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်ရင့်ကျက်လာရာတွင် Experience များလာပြီး ဆင်ချင်သုံးသပ် စဉ်းစားဝေဖန် သိမြင်နိုင်သော ပညာဉာဏ် Discrimination ရရှိပြီး ဘဝအသိဉာဏ်ပညာ ခံယူရစိတ်လာခြင်း၊ အသိပညာ အလိမ္မာကိုပင် သဘောတရားရေး ရယူချက်ဟု ဆိုလေသည်။ ထိုသဘောတရား ကျင့်သုံးခြင်းဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ယနေ့ ယခုစွန့်ပျံ့

ကံဆိုး၍ လာရောက်ဝေဖမ်းနေခြင်းကိုခံနေရပါက တစ်သက်လုံး ထူနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ကံကို မိမိကသာ စီမံပေးတီးနိုင်ရမည်။

ကံကို သတိရှိက သိမြင်နိုင်၏။ ထိုကံကိုဖမ်း၍ ကြိုက်သလို အသုံး
ချနိုင်သူမှာ ဉာဏ်ဦးစီးသော ယနေ့ ယခုအချိန် ဝတ္ထုပြန် ဝိရိယမင်
ဖြစ်တော့၏။

လေ့လာနေချိန်မှာ

မိမိသိမှီသော အရာတစ်ခုကို အာရုံစိုက်၍ လေ့လာနေချိန်တွင်
ကိုယ်စိတ်တင်းကျပ်မှု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ သင်သည် မထင်မှတ်ဆုံးနေရာ
မှ လေ့လာသိရှိမှု ရနိုင်၏။

ယခုအချိန် မင်္ဂလာကောင်း

လူတိုစာစ်သက်တွင် ဘယ်အရွယ်မဆို အရွယ်ထော်ပင် ဖြစ်လေ
သည်။ ယခုအချိန်သည်လည်း အချိန်မင်္ဂလာကောင်းပင် ဖြစ်လေ
သည်။ မိမိ၏ထိုက်တန်သော လုပ်အားဖြစ်စေရန်မှာ မိမိတာဝန်သာ
ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာကြီးက ကောင်းကျိုးကို တုံ့ပြန်မည်သာ ဖြစ်လေသည်။

စီမံကြောင့်

လုပ်ကိုင်ရေးမှာ အချိန်ဆွဲ နောင်နေ့ကြန့်ကြာတတ်သူတွေထဲ
မှာ အချို့က စီမံကြောင့်ဖြစ်တတ်ပြီး အချို့က တွယ်ကပ်လိုသော
စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ လူအချို့သည် ပျင်းရိတတ်သောစီမံ
ကြောင့် အပျင်း ဖိ-ပါးကိုအကြောင်းပြုကာ အလုပ်ကို အချိန်ဆွဲတတ်
ကြပါသည်။

ရက်ချိန်းတစ်ခုသာ ပြုလုပ်ပါ

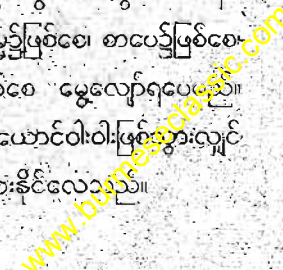
ကန့်သတ်ရက်ချိန်းများသည် များစွာသော ကိုယ်စိတ်ဖိစီးမှု
ပြဿနာများ၏ အခြေခံအကြောင်းရင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်တွင်
ကန့်သတ်ရက်ချိန်းတစ်ခုသာ ပြုလုပ်ပါ။ ကိုယ်အချိန်ကို ကိုယ်
ကောင်းစွာ အသုံးချနိုင်ပါလိမ့်မည်။

အချိန်အားမှ တကုမပေး

အချိန်အလကားအားလပ်နေ၍ ကိုယ်စိတ်အား အလုပ်မပေး
ဘဲ အအားထားသူ၊ ငေးငိုင်စိတ်ကူးယဉ်သူ၊ ကာမတဏှာကိုတွေး
ကာ သာယာနေသူသည် အလကားလူဖျင်။ အကုသိုလ်ကို စိတ်ဖြင့်
အတင်းပင် ဖွဲ့နေသူဖြစ်တော့၏။

ပင်စင်ယူချိန်

ပင်စင်ပြီးသောအခါ အစွယ်နုတ်ခံရသောခြေမမာ စိတ်ကို မချ
ပစ်မိန့်နှင့်။ ဇောင်းမှလွတ်သောမြင်းပမာသာ လွတ်လပ်စွာ ဝါသနာ
အတိုင်း အနုပညာတစ်ခုခု၌ဖြစ်စေ၊ တရားဝေ၌ဖြစ်စေ၊ စာပေ၌ဖြစ်စေ၊
ပညာဝင်ဟုသုတတစ်ခုခု တိုင်းပြုသည့်မှု၌ဖြစ်စေ မွေ့လျော်ရပေမည်။
ဦးရှုအားသစ်ရပေမည်။ စိတ်ကိုချလိုက်ပြီး ယောင်ဝါးဝါးဖြစ်သွားလျှင်
အပြန်ဆုံး ဘဝတုံးအငြိမ်းစားဖို့ ရောက်သွားနိုင်လေသည်။

အတိတ်ကို အတိတ်မှာထား

အတိတ်ကာလလုပ်ရပ်များ၊ သို့မဟုတ် ဖြစ်ရပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ နောင်တရခြင်းအတွက် ကျိုးကြောင်းညီညွတ်သော အကြောင်းတရား မရှိသလောက် ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အတိတ်ကာလဟူသည် သင့်၏မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင်သာရှိပြီး တခြားဘယ်နေရာမှာမှ မရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဤအတိတ်ကာလမရှိခြင်း အမှန်တရားကို သင်သိမြင်သဘောပေါက်လာသောအခါ သင့်၏စိတ်သည် တည်ငြိမ်အေးချမ်းလာလိမ့်မည်။

လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိ

အတိတ်ကို သင် မပြုပြင်နိုင်သော်လည်း အနာဂတ်ကို သင် မြူပြင်ရန် ယခု သင် လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသေးသည်။

မလေးမှန်မှန် နှေးနှေးမြန်

မည်သည့်အလုပ်မျိုးပင်ဖြစ်စေ တိုးတက်ကြီးပွားလိုလွန်း၍ တဖြည်းဖြည်းသာ ပြုလုပ်ရမည့်အစား အလောတကြီး တရူးထိုးပြုလုပ်ခြင်းမှာ အကျိုးပင် မဲ့စေနိုင်လေသည်။ မလေးမှန်မှန် နှေးနှေးမြန်စနစ်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသာ ရေရှည်ခံနိုင်စွမ်းပြီး အကျိုးခံစားရနိုင်လေ၏။

တစ်နေ့ ဘေးတွေ့တတ်

ယုံကြည်သင့်သူကို ယုံကြည်၊ မယုံကြည်မိ၍လည်း အကျိုးယုတ်နိုင်လေသည်။ မယုံကြည်သင့်သူကို မယုံကြည်ရာ၊ ယုံကြည်မိပါက အကျိုးယုတ်နိုင်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိ၏ပတ်ဝန်းကျင်ထဲမှ လူ၏ စိတ်သဘောထားအရင်းခံ ခံယူချက် Motive ကို သိအောင် ပြုထားရပေမည်။ မိမိ၏ပတ်ဝန်းကျင်ကိုမှ မိမိမသိထားလျှင် တစ်နေ့သောအချိန်တွင် ဘေးတွေ့နိုင်လေသည်။

အဆင်မပြေဖြစ်နေချိန်

လူတို့သည် အချိန်အသီးသီးတို့၌ တွေ့ထိမှု အာရုံအာဖုံဖုံတို့ကြောင့် စိတ်သည် အခါခပ်သိမ်း အသင့်ကြည်လင်နေသည်ဟူ၍ မရှိနိုင်သဖြင့် မိမိနှင့် ဆက်ဆံရသူတို့တွင်လည်း မိမိနှင့် ငွေဆုံချိန်တွင် တစ်စုံတရာစိတ်အဆင်မပြေမှုဖြစ်နေလျှင် မိမိတွင်ပါဆက်၍ အဆင်မပြေမှုများ ဆိုက်လာတတ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတစ်ပါး၌ အဆင်မပြေခြင်း ရှိ၊ မရှိကိုသိပြီးမှ ချဉ်းကပ်သင့်ပေသည်။ အဆင်မပြေတွေ့လာပါက မိမိချဉ်းကပ်သူ၏ တာဝန်သာဖြစ်ကြောင်း သတိပြုသင့်လေသည်။

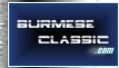
နေ့စဉ်သုံးသပ်

မည်သူ့မဆို မိမိ၏ဝတ်ဝန်းကျင်ကို အမှန်တိုင်း သိမြင်အောင် နေ့စဉ် သုံးသပ်ခြင်းပြုရာသည်။ ဝိုင်းမြှောက်စားနေသူတွေလား၊ ချီးမွမ်းခြေကျောက်သံများများလော စသည့် အမြဲသတိပြုပါ။ သူတို့သည် အသာရမှုကြောင့်သာ သင့်ထံ၌ ဝိုင်းအုံ့နေကြခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ဗတ်ဝန်းကျင်ကို အမှန်မြင်သိသူသာလျှင် အမှန်တရားကို ကျင့်သုံးနိုင်ပေမည်။

ဘဝ၏ လူတို့တာဝန်

ဘဝ၏ အသိလေးနက်သူတို့သည် အလုပ်လုပ်ရာမည်အချိန်၏ တန်ဖိုးကိုသိလျက် အလေးအနက်ထားကာ မိမိ၏ယုံကြည်မှုအတိုင်း အလုပ်လုပ်ကြခြင်းသည်ပင် ဘဝ၏ လူတို့တာဝန်ဖြစ်လေသည်။

ဘဝ၏အဓိပ္ပာယ် မလေးနက်၊ မသိမြင်သူတို့သည် ပျော်ရွှင်စွာ ကြောင့်ကြကင်းလျက် အလုပ်မလုပ်ဘဲ သူ့တစ်ပါး၏လုပ်စားကို ဖွဲ့နီက်စားသောက်ကာ အေးအေးသက်သာဖြင့်သာ ဘဝရှုံး၍ သေဆုံးကုန်ကြရလေသည်။

ကဲ့ရဲ့နေရန် အချိန်ကို မရလိုပါ

သူတစ်ပါး ဘာပဲဆင်ထင်၊ သူတစ်ပါးက ဘာပဲကဲ့ရဲ့ကဲ့ရဲ့ မိမိအလုပ်ကို ရည်ရွယ်ချက် မှန်ကန်မြင်မြိုက်သောလုပ်ငန်းမှန်ပါစေ တုံ့ပြန်အမှုထားစရာ မလိုပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ တကယ် အလုပ်လုပ်သူတွေမှာ ထိုသူတို့ကဲ့သို့ စကားပြောကဲ့ရဲ့နေရန် အချိန်မရရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။

အချိန်တွင် ရတနာရှိသည်

ဘဝတွင် ရတနာရှိသည်။

ပညာတွင် ရတနာရှိသည်။

ဓမ္မတွင် ရတနာရှိသည်။

အချိန်တွင် ရတနာရှိသည်။

အရည်အချင်း ပညာဉာဏ်နှင့် စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်သည် ရတနာသီဟိုက်ကို ဖွင့်ရန်သော။

ချစ်စိတ်ဝင်နေသော အချိန်မှာသာ

အချစ်ဆိုသည် ချစ်စိတ်ဝင်နေသောအချိန်မှာသာ ချစ်ခြင်းဖြစ်၏။ အသိသည် အနိစ္စသဘောဖြစ်၏။ အချစ်သည် အနတ္တသဘော ဖြစ်၏။

နေ့၊ လ၊ နှစ်မှ သံသရာထိ

ယ နေ့ အ တွက် လည်း ကောင်း၊ နောင် တစ် ရက် အ တွက် လည်းကောင်း၊ တစ်လအတွက်လည်းကောင်း၊ တစ်သက်တာအတွက် လည်းကောင်း၊ တစ်သံသရာအတွက်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ရန် လုပ်ငန်းစဉ်ကို ချမှတ်ပြီး ရွက်ဆောင်နေရမည်။

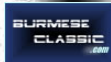
ထိုကျင့်ဝတ်မရှိသေးသမျှ သင့်၌ တိုးတက်အောင်မြင်ခြင်း မရှိ နိုင်။ ဘဝမှာလည်း ဝရမ်းဓတာဘဝသာ ဖြစ်မည်။

အမှတ်သတိဖြစ်ရန်

အချိန်တိုင်း တရားချိန်ဖြစ်ဖို့၊ အာရုံတိုင်း တရားအာရုံဖြစ်ဖို့ အတွက် အမှတ်သတိကို တွန်းပင်မြှောက်တင် အကူအညီပေးနေရ သူကတော့ ရဲရင့်မှု၊ စိရိယပါမဲ။ ရဲရင့်မှုစိရိယရဲ့ ပံ့ပိုးကူညီမှုမပါဘဲ အမှတ်သတိ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

လောကဏ်ကို မပြုတမ်းပေါ့

အနန္တအန္တကို မမေ့တတ်သူ၊ အချိန်ကို ဂရုစိုက်တန်ဖိုးထား သူ၊ အချိန်အပေါ်မှာ သတိအားကောင်းသူမှန်သမျှသည် လောကဏ် ကောင်း၊ ဆိုးကို ရာသီအလိုက် တိုက်နေသော လေပြည်လေးလိုပဲ

သဘောထားနိုင်ပါလိမ့်မည်ဟု ဘုရားသားတော် ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ၏တရားဉွေမှာ စာရေးသူ ကြားနာဖူးခဲ့ပါသည်။ နံနက်ခင်း အိပ်ရာထဲမှ နာကြားမိခဲ့ရာ အလွန်ပင် သဘောကျမိပါ၏။ ရွာထဲက နာရေးရက်လည် ဆွမ်းကျွေးတရားမှ ဖွင့်သံကြားရခြင်းဖြစ်၏။

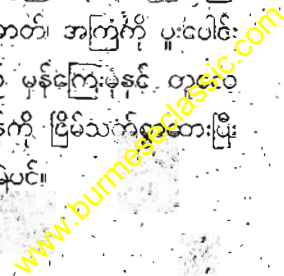
(၁၈ - ၄ - ၂၀၀၁)

ကုန်စုံဆိုင်အောက်က ကြွက်ပျင်း

ကာယအလုပ်၊ မနေ့အလုပ်၊ ဝစီကံအလုပ် ကံသုံးပါးလုံးပင် လုပ်စရာတွေ များစွာရှိသော အချိန်နှင့်အမျှ အမိုးထိုက်တန်လှသည် အကျိုးကိုရစေမည့် အလုပ်များစွာရှိပါလျက် အလုပ်မလုပ်ဘဲ ဒူးနဲ့ ခါ လက်ဖက်ရည်၊ ဆေးလိပ်စွဲပြီးနေသူသည် ကုန်စုံဆိုင်အောက်မှ ကြွက်ကံသို့ပင် ပျက်ပျင်းသူ ကြွက်ပျင်းဖြစ်လေသည်။

အချိန်၊ စိတ်ဓာတ်၊ အကြံကို ပူးပေါင်း

အားထုတ်လုပ်ဆောင်နေသောသူသည် ကြံစည်တွေးတောနေသော သူထက် တန်ခိုးကြီးလေသည်။ အကျိုးရလေသည်။ သို့သော်ကြံလည်း ကြံ လုပ်လည်းလုပ်ရပေမည်။ အချိန်၊ စိတ်ဓာတ်၊ အကြံကို ပူးပေါင်း ၍ ကြိုးစားရပေမည်။ စိတ်ဓာတ်တန်ခိုးသည် မှန်ကြေးမုံနှင့် တူလေ သည်။ တစ်စုံတရာကို အမှန်သိလိုပါက မှန်ကို ပြိမ်သက်စွာထားပြီး ကြည့်ပါက အမြင်မှန် အသိမှန် ပေါ်လာရမည်။

စိတ်ဓာတ်ကြောင့်

ခေတ်သည် လူတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကြောင့် ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်းသာ မဟုတ်။ ခေတ်ကြောင့် လူတို့က ပြောင်းလဲလာရပေသည်ဟူ၍ ရုပ်လောကအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ အမှန်မှာ စိတ်ဓာတ်ကြောင့်ပင် လျှင် ခေတ်တမ္ဘာကြီးသို့ ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်း မှန်လေသည်။

Value Of Time

ပညာရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ လူမှုရေးစသည်တို့ကို လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေကြသူများသည် အချိန်၏တန်ဖိုး Value Of Time ကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်နားလည်သူများ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနေသူများ ဖြစ်ကြ၏။

စေတနာထား

စေတနာကောင်းဖြင့် ရွက်ဆောင်သော အလုပ်တိုင်း တစ်နေ့တွင် အကျိုးပေးမည်သာ ဖြစ်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ မလွဲသာ၍ လုပ်ရခြင်း ငွေလိ၍ လုပ်ရခြင်းမျိုး မဖြစ်စေဘဲ အခါခပ်သိမ်း လုပ်ငန်းတိုင်း စေတနာထား မွန်မြတ်ပါစေ။

ဓမ္မကို လေ့လာချိန် မပေးသင့်

ကောင်းစွာ ရသဂုဏ်မမြောက် (အာဟာရ၊ စာပေ၊ ရာဂ)တို့ ဘက်မှာ ဆန္ဒမပြင်းပြတော့ခြင်းမှာ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်ခြင်းမှရသော အသိဉာဏ်၊ အို၊ နှာ၊ သေကိုသိသော အသိဉာဏ်၊ အိုမှသာ သေခြင်းကို နိုးကပ်သောအရွယ်ကပေးသော အသိဉာဏ်တို့ ဖြစ်လေသည်။ ဤစာအုပ်မြူရသူ ကျွန်ုပ်သည် အသက်သုံးဆယ်အရွယ်ခန့်မှစ၍ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးထံမှ အကြောင်းပြုပြီး မဟုတ်မဟတ် အပြာဇာတ်စာအုပ်များ 'အင်္ဂလိပ်မြန်မာ'တို့ကို ဖတ်ရှုပြီး လက်တွေ့မှာ နည်းပါးသော်လည်း စိတ်တွင် တဏှာ၊ ရာဂ၊ ကာမတွေ နေ့စဉ်ရက်ဆက်လိုပင် ငြင်းထန်ခဲ့ဖူးလေသည်။ ဤသည်မှာ ဓမ္မတရားကို လေ့လာမှုနည်းခဲခြင်း ခန့် နှာ သေကို ထိုအရွယ်အချိန်အခါက ထည့်မတွေးခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်တော့၏။

အောင်မြင်မှု၏ လျှို့ဝှက်ချက်

To Know How To Wait Is The Great Secret Of Success.

အခွင့်အခါကို မည်သို့စောင့်ရမည်ကို သိခြင်းမှာ အောင်မြင်မှု၏ လျှို့ဝှက်ချက် ဖြစ်၏။

ဘုရား ■ သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

ပြတ်ပြတ်သားသား

စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်သူတစ်ဦးမှာ စိတ်ကူးယဉ်မဆန်ပါတော့ဘူး
'တစ်ကွေ့ပေါ့၊ တစ်နေ့နေပေါ့၊ တစ်ချိန်ချိန်ပေါ့၊ တစ်နေရာရာပေါ့' စတဲ့
မတိကျမပြတ်သားတွေးခေါ်ထားမှု မရှိတော့ပါ။ ရဲရင့်ပြတ်သားပါ၏။

ဘဝဒဏ်ဆိုသည်

ဘဝဒဏ်ဆိုသည် တစ်ချိန်မဟုတ်တစ်ချိန် ပေါ်စမြဲဖြစ်သည်ကို
ယူဆသိရှိထားပါက ဘဝဒဏ်နှင့် တကယ်တမ်းရင်ဆိုင်ရသောအခါ
ပြင်းထန်စွာ မခံစားရတတ်ပေ။ ထိုတစ်ချိန်ကို ကျော်လွှားနိုင်ပါသည်။

သုတေသီဘုန်းမြင့်သွေး

